

4/16

3

ביקור
ראש הממשלה
לרגל הארועים
לציון 50 שנה
לאו"ם
20-26.10.95

איזי

שם תיק: לשכת רה"מ יצחק רבין - ביקור באו"ם

מזהה פנימי: 7657/4-א

מזהה פריט: R0002zwd

תאריך הקצאה: 2-111-3-3-2 כתובת: 20/11/2022

אוקטובר 95

תוכן הענינים:

* נאומי רוה"מ באו"ם, ירושלים 3000, באינטרפיד

* לוח זמנים

* עצרת האו"ם

* חומר לפגישות

* אינטרפיד

* מנהלה

* שניה

נאומי רזה"מ

לאו"ם

עותקים: עברית/אנגלית

**Address by Prime Minister Yitzhak Rabin
on the occasion of the
50th Anniversary of the United Nations
October 24, 1995**

**Mr. President,
Your Excellencies,
Ladies and Gentlemen,**

Shalom,

**This podium at the General Assembly of the
United Nations, has heard many cries of
joy, as well as many words of despair.**

**This podium has heard the acclamation of
victors, as well as the lamentation of the
defeated.**

It has seen justice, but it has also seen evil, cruelty and exploitation, to the detriment of this house.

In the past fifty years this podium has seen empires fall, nations disintegrate, borders erased, but it has also seen people awaken to their freedom, nations acquire their independence, and all the nations of the world display their flags side by side, in order to do everything possible to fulfill, in every corner of the world, the words of the prophet Isaiah, a son of the Jewish people and the land of Israel. Words which you see whenever you enter and whenever you leave this building: "They shall beat their swords into plough shears, and their spears into pruning hooks. Nation shall not lift up sword against Nation, neither shall they learn war any more".

This is the dream which I bring to you today from Jerusalem, the eternal capital of the State of Israel and the heart of the Jewish people. This is the dream: "They will not learn war any more". For this reason, ladies and gentlemen, we have come here. For this reason, ladies and gentlemen, this great institution, the United Nations, exists.

Ladies and Gentlemen,

This morning I appear before you, Heads of State, as the Prime Minister of the State of Israel, but also, perhaps mainly, as the representative of the entire Jewish people. This is the Jewish people which for two thousand years lived in exile and was dispersed to all four corners of the earth.

There is hardly a country in the world which does not have a Jewish community.

I stand before you proud of the history of our forefathers, who after wandering in the desert for generations, built a flourishing country, and proud of the contribution which their sons, we the Jewish people, made to the history of the human race.

There is hardly a nation in the world where its Jewish citizens were not at the forefront in carrying the banner of liberation. We, the Jewish people, have bequeathed to history and the entire world: the Bible - the Book of Books - the Prophets, the values of justice and morality.

I stand before you, as a son of the Jewish people, and as the Head of the Jewish State which was destroyed and re-established, and again destroyed and re-established. But never again. It exists for now and for evermore.

I also stand before you today as a representative of those for whom the creation of the United Nations came too late:

I stand here as a representative of the children who will never smile, of the children who will never stand beneath a wedding canopy. I stand here in the name of the parents whose children were torn from their arms, of the grandmothers and grandfathers whose screams fell on deaf ears and whose pleading looks were met by blank stares. I come from a nation, the majority of whose people never knew the words "grandma", "grandpa", because they never had any.

I come here today in the name of the six million Jews whose lives were turned into ashes, whose souls ascended to heaven in burning flames. We will never let them be forgotten.

But we will also never forget our benefactors: I have come here today from Jerusalem in order to thank once again and pay tribute to this Institution which forty-eight years ago gave us a chance for independence. In a rare expression of solidarity, the United States and the then Soviet Union formed a united front and Andrei Gromyko and Warren Austen joined hands and gave the nation who rose from the ashes a chance to establish a State. Until this very day, we still hear the echoes of the roll-call vote and the two-thirds of the member States, who on that famous evening voted in support, showing moral responsibility.

There were also many years that in this hall hurtful and unjust decisions were taken against us. There were absurd decisions which, thankfully, have since been rescinded, such as the decision which equated Zionism with racism.

Many ideologies and revolutions have failed and faded away. But it is Zionism which brought the Jewish people to its historic homeland. Zionism succeeded.

Ladies and Gentlemen,

We are grateful to you for your encouragement, and for standing at our side during the historic process which is unfolding on our little plot of land: the agreements between Israel and the Palestinians, the peace agreement between Israel and Egypt, the peace agreement between Israel and the Hashemite Kingdom of Jordan, and the significant changes in Israel's relationship with the entire Middle East, including the Maghreb.

The road is still long - we still have a long way to go. However I can promise you that we are determined to continue until we have brought peace to the entire region for our children, our grandchildren and their grandchildren. That is our mission, that is our vision, and we will fulfill it to the very end.

Just as we came to you to protest, we now come to praise and extol the change which has been expressed in the relationship between Israel and the international community and the United Nations:

--On the number of nations which have established diplomatic relations with us.

--On the majority of the U.N. decisions which reflect the new reality in the Middle East.

--On the increased co-operation between us and its bodies, agencies, and the peace-keeping forces.

However, don't be complacent; the United Nations must continue to give expression to the new reality in the Middle East and ensure the fulfillment of its decisions and its commitments. You - all of us - should be at the forefront of the fight against the forces which threaten peace and security in the region, and in many aspects also threaten peace in the entire world:

--against - terrorism.

--against - totalitarian nations and those supporting terrorism.

--against - racism, anti-semitism and oppression.

We call upon you to assist us in locating our missing in action, and in enabling our prisoners of war to return to their homes and families. The families have been waiting for them for many years.

We have done much, you have done much. Together there is still much to be done.

As long as children die from hunger, our job here is not yet finished. As long as man raises a hand against his brother, our job here is not yet finished. As long as there is no peace on every corner of the earth, the international community must stand guard, observe, incline its ear, and commit itself fully in both word and deed.

The main role of the U.N. is to support the powers and the nations who are working for peace, to intensify the international struggle against terror, to promote democracy, education, economic and social development, and social contracts, and to ensure the advancement of all mankind.

Ladies and Gentlemen,

Israel, a child of the United Nations and the Jewish people, celebrates here with you and with the entire world, fifty years of the United Nations.

Thank you.

ראש הממשלה
Prime Minister

**Address by Prime Minister Yitzhak Rabin
on the occasion of the
50th Anniversary of the United Nations
October 24, 1995**

Mr. President,
Your Excellencies,
Ladies and Gentlemen,

Shalom,

This podium at the General Assembly of the United Nations, has heard many cries of joy, as well as many words of despair.

This podium has heard the acclamation of victors, as well as the lamentation of the defeated.

It has seen justice, but it has also seen evil, cruelty and exploitation, to the detriment of this house.

In the past fifty years this podium has seen empires fall, nations disintegrate, borders erased, but it has also seen people awaken to their freedom, nations acquire their independence, and all the nations of the world display their flags side by side, in order to do everything possible to fulfill, in every corner of the world, the words of the prophet Isaiah, a son of the Jewish people and the land of Israel. Words which you see whenever you enter and whenever you leave this building: "They shall beat their swords into plough shears, and their spears into pruning hooks. Nation shall not lift up sword against Nation, neither shall they learn war any more".

This is the dream which I bring to you today from Jerusalem, the eternal capital of the State of Israel and the heart of the Jewish people. This is the dream: "They will not learn war any more". For this reason, ladies and gentlemen, we have come here. For this reason, ladies and gentlemen, this great institution, the United Nations, exists.

Ladies and Gentlemen,

This morning I appear before you, Heads of State, as the Prime Minister of the State of Israel, but also, perhaps mainly, as the representative of the entire Jewish people. This is the Jewish people which for two thousand years lived in exile and was dispersed to all four corners of the earth. There is hardly a country in the world which does not have a Jewish community.

Jerusalem, Israel

I stand before you proud of the history of our forefathers, who after wandering in the desert for generations, built a flourishing country, and proud of the contribution which their sons, we the Jewish people, made to the history of the human race.

There is hardly a nation in the world where its Jewish citizens were not at the forefront in carrying the banner of liberation. We, the Jewish people, have bequeathed to history and the entire world: the Bible - the Book of Books - the Prophets, the values of justice and morality.

I stand before you, as a son of the Jewish people, and as the Head of the Jewish State which was destroyed and re-established, and again destroyed and re-established. But never again. It exists for now and for evermore.

I also stand before you today as a representative of those for whom the creation of the United Nations came too late:

I stand here as a representative of the children who will never smile, of the children who will never stand beneath a wedding canopy. I stand here in the name of the parents whose children were torn from their arms, of the grandmothers and grandfathers whose screams fell on deaf ears and whose pleading looks were met by blank stares. I come from a nation, the majority of whose people never knew the words "grandma", "grandpa", because they never had any.

I come here today in the name of the six million Jews whose lives were turned into ashes, whose souls ascended to heaven in burning flames. We will never let them be forgotten.

But we will also never forget our benefactors: I have come here today from Jerusalem in order to thank once again and pay tribute to this Institution which forty-eight years ago gave us a chance for independence. In a rare expression of solidarity, the United States and the then Soviet Union formed a united front and Andrei Gromyko and Warren Austen joined hands and gave the nation who rose from the ashes a chance to establish a State. Until this very day, we still hear the echoes of the roll-call vote and the two-thirds of the member States, who on that famous evening voted in support, showing moral responsibility.

There were also many years that in this hall hurtful and unjust decisions were taken against us. There were absurd decisions which, thankfully, have since been rescinded, such as the decision which equated Zionism with racism.

Many ideologies and revolutions have failed and faded away. But it is Zionism which brought the Jewish people to its historic homeland. Zionism succeeded.

Ladies and Gentlemen,

We are grateful to you for your encouragement, and for standing at our side during the historic process which is unfolding on our little plot of land: the agreements between Israel and the Palestinians, the peace agreement between Israel and Egypt, the peace agreement between Israel and the Hashemite Kingdom of Jordan, and the significant changes in Israel's relationship with the entire Middle East, including the Maghreb.

The road is still long - we still have a long way to go. However I can promise you that we are determined to continue until we have brought peace to the entire region for our children, our grandchildren and their grandchildren. That is our mission, that is our vision, and we will fulfill it to the very end.

Just as we came to you to protest, we now come to praise and extol the change which has been expressed in the relationship between Israel and the international community and the United Nations:

--On the number of nations which have established diplomatic relations with us.

--On the majority of the U.N. decisions which reflect the new reality in the Middle East.

--On the increased co-operation between us and its bodies, agencies, and the peace-keeping forces.

However, don't be complacent; the United Nations must continue to give expression to the new reality in the Middle East and ensure the fulfillment of its decisions and its commitments. You - all of us - should be at the forefront of the fight against the forces which threaten peace and security in the region, and in many aspects also threaten peace in the entire world:

--against - terrorism.

--against - totalitarian nations and those supporting terrorism.

--against - racism, anti-semitism and oppression.

We call upon you to assist us in locating our missing in action, and in enabling our prisoners of war to return to their homes and families. The families have been waiting for them for many years.

We have done much, you have done much. Together there is still much to be done.

As long as children die from hunger, our job here is not yet finished. As long as man raises a hand against his brother, our job here is not yet finished. As long as there is no peace on every corner of the earth, the international community must stand guard, observe, incline its ear, and commit itself fully in both word and deed.

The main role of the U.N. is to support the powers and the nations who are working for peace, to intensify the international struggle against terror, to promote democracy, education, economic and social development, and social contracts, and to ensure the advancement of all mankind.

Ladies and Gentlemen,

Israel, a child of the United Nations and the Jewish people, celebrates here with you and with the entire world, fifty years of the United Nations.

Thank you.

ראש הממשלה
Prime Minister

**Address by Prime Minister Yitzhak Rabin
on the occasion of the
50th Anniversary of the United Nations
October 24, 1995**

Mr. President,
Your Excellencies,
Ladies and Gentlemen,

Shalom,

This podium at the General Assembly of the United Nations, has heard many cries of joy, as well as many words of despair.

This podium has heard the acclamation of victors, as well as the lamentation of the defeated.

It has seen justice, but it has also seen evil, cruelty and exploitation, to the detriment of this house.

In the past fifty years this podium has seen empires fall, nations disintegrate, borders erased, but it has also seen people awaken to their freedom, nations acquire their independence, and all the nations of the world display their flags side by side, in order to do everything possible to fulfill, in every corner of the world, the words of the prophet Isaiah, a son of the Jewish people and the land of Israel. Words which you see whenever you enter and whenever you leave this building: "They shall beat their swords into plough shears, and their spears into pruning hooks. Nation shall not lift up sword against Nation, neither shall they learn war any more".

This is the dream which I bring to you today from Jerusalem, the eternal capital of the State of Israel and the heart of the Jewish people. This is the dream: "They will not learn war any more". For this reason, ladies and gentlemen, we have come here. For this reason, ladies and gentlemen, this great institution, the United Nations, exists.

Ladies and Gentlemen,

This morning I appear before you, Heads of State, as the Prime Minister of the State of Israel, but also, perhaps mainly, as the representative of the entire Jewish people. This is the Jewish people which for two thousand years lived in exile and was dispersed to all four corners of the earth. There is hardly a country in the world which does not have a Jewish community.

I stand before you proud of the history of our forefathers, who after wandering in the desert for generations, built a flourishing country, and proud of the contribution which their sons, we the Jewish people, made to the history of the human race.

There is hardly a nation in the world where its Jewish citizens were not at the forefront in carrying the banner of liberation. We, the Jewish people, have bequeathed to history and the entire world: the Bible - the Book of Books - the Prophets, the values of justice and morality.

I stand before you, as a son of the Jewish people, and as the Head of the Jewish State which was destroyed and re-established, and again destroyed and re-established. But never again. It exists for now and for evermore.

I also stand before you today as a representative of those for whom the creation of the United Nations came too late:

I stand here as a representative of the children who will never smile, of the children who will never stand beneath a wedding canopy. I stand here in the name of the parents whose children were torn from their arms, of the grandmothers and grandfathers whose screams fell on deaf ears and whose pleading looks were met by blank stares. I come from a nation, the majority of whose people never knew the words "grandma", "grandpa", because they never had any.

I come here today in the name of the six million Jews whose lives were turned into ashes, whose souls ascended to heaven in burning flames. We will never let them be forgotten.

But we will also never forget our benefactors: I have come here today from Jerusalem in order to thank once again and pay tribute to this Institution which forty-eight years ago gave us a chance for independence. In a rare expression of solidarity, the United States and the then Soviet Union formed a united front and Andrei Gromyko and Warren Austin joined hands and gave the nation who rose from the ashes a chance to establish a State. Until this very day, we still hear the echoes of the roll-call vote and the two-thirds of the member States, who on that famous evening voted in support, showing moral responsibility.

There were also many years that in this hall hurtful and unjust decisions were taken against us. There were absurd decisions which, thankfully, have since been rescinded, such as the decision which equated Zionism with racism.

Many ideologies and revolutions have failed and faded away. But it is Zionism which brought the Jewish people to its historic homeland. Zionism succeeded.

Ladies and Gentlemen,

We are grateful to you for your encouragement, and for standing at our side during the historic process which is unfolding on our little plot of land: the agreements between Israel and the Palestinians, the peace agreement between Israel and Egypt, the peace agreement between Israel and the Hashemite Kingdom of Jordan, and the significant changes in Israel's relationship with the entire Middle East, including the Maghreb.

The road is still long - we still have a long way to go. However I can promise you that we are determined to continue until we have brought peace to the entire region for our children, our grandchildren and their grandchildren. That is our mission, that is our vision, and we will fulfill it to the very end.

Just as we came to you to protest, we now come to praise and extol the change which has been expressed in the relationship between Israel and the international community and the United Nations:

--On the number of nations which have established diplomatic relations with us.

--On the majority of the U.N. decisions which reflect the new reality in the Middle East.

--On the increased co-operation between us and its bodies, agencies, and the peace-keeping forces.

However, don't be complacent; the United Nations must continue to give expression to the new reality in the Middle East and ensure the fulfillment of its decisions and its commitments. You - all of us - should be at the forefront of the fight against the forces which threaten peace and security in the region, and in many aspects also threaten peace in the entire world:

--against - terrorism.

--against - totalitarian nations and those supporting terrorism.

--against - racism, anti-semitism and oppression.

We call upon you to assist us in locating our missing in action, and in enabling our prisoners of war to return to their homes and families. The families have been waiting for them for many years.

We have done much, you have done much. Together there is still much to be done.

As long as children die from hunger, our job here is not yet finished. As long as man raises a hand against his brother, our job here is not yet finished. As long as there is no peace on every corner of the earth, the international community must stand guard, observe, incline its ear, and commit itself fully in both word and deed.

The main role of the U.N. is to support the powers and the nations who are working for peace, to intensify the international struggle against terror, to promote democracy, education, economic and social development, and social contracts, and to ensure the advancement of all mankind.

Ladies and Gentlemen,

Israel, a child of the United Nations and the Jewish people, celebrates here with you and with the entire world, fifty years of the United Nations.

Thank you.

דברים בעצרת האו"ם
לרגל 50 שנה לאו"ם
ניו-יורק 24.10.95

**אדוני הנשיא,
הוד מעלתם,
גבירותי ורבותי,
שלום,**

**הדוכן הזה, בעצרת האו"ם, שמע הרבה
צהליות=שמחה, גם הרבה קולות="יאווע.**

**הדוכן הזה, ראה את שחוק המנצחים וגם את תוגת
המובסים. הוא ראה צדק. הוא ראה גם רשעות, אכזריות
וניצול לדעה של הבית הזה.**

**משך חמישים שנה ראה הדוכן הזה אימפריות
קורסות, מדינות מתפרקות, גבולות נמחקים אך הוא גם
ראה עמים מתעוררים אל חירותם, מדינות קמות אל
עצמאותן וכולן מניפות את דגליהן ליד הבנין הזה,**

**שעושה כל שאפשר כדי להוליך מקצה העולם עד
סופו את דבריו של הנביא ישעיהו, בן העם היהודי ואיש
ארץ ישראל, ישעיהו, שאתם רואים אותם כל יום
בבואכם לכאן ובצאתכם: "וכיתתו חרבותם לאתים
וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא
ילמדו עוד מלחמה".**

זה החלום שאני מביא אליכם היום מירושלים,
בירתה לנצח של מדינת ישראל וליבו של העם היהודי.
זה החלום "לא ילמדו עוד מלחמה". לצורך זה, רבותי,
באתם לכאן, לצורך זה, רבותי, המוסד הזה קיים.

גבירותי ורבותי,

אני ניצב הבוקר כאן בפניכם, ראשי אומות העולם,
כראש ממשלת ישראל אך גם, ואולי בעיקר,

כנציגו של העם היהודי כולו. זה העם היהודי שאלפיים
שנות גלות הפיצו אותו לארבע כנפות תבל, וכמעט
בכל אחת מארצותיכם, רבותי, קיימת היום קהילה
יהודית.

אני עומד כאן לפניכם, גאה בקורות אבות=אבותי
שהלכו משך שנות=דור במדבר ובנו מדינה פורחת, גאה
בחלקנו כבנים לעם היהודי בהסטוריה של בני=האנוש,

כמעט אין עם בעולם שיהודים כאזרחי אותו עם לא היו
מראשי הצועדים עם דגלי החירות. זו ההסטוריה שירשה
מאתנו את ספר הספרים, את התנ"ך, את הנביאים, את
ערכי הצדק והמשפט והנחילה אותם לעולם כולו.

אני עומד כאן כבן לעם היהודי וכראשה של
המדינה היהודית שנחרבה וקמה, נחרבה וקמה. אך לא
עוד. היא תיכון מעתה ועד עולם,

**אבל, אני עומד כאן היום גם כנציגם של אלה
אשר הקמת האומ' איחרה עבורם את המועד:**

**אני עומד כאן כנציגם של הילדים שלעולם לא
יחייבם הילדות שלעולם לא תעמודנה לחופה, בשם
ההורים שילדיהם נקרעו מזרועותיהם ובשם הסבים
והסבתות שזעקו - ואיש לא שמע אותם,**

**ואיש לא הושיט להם יד לעזרה. אני בא מעם
שרבים מאזרחיו לא ידעו מימיהם את המלה "סבא"
ו"סבתא", כי לא היו להם.**

**באתי לכאן היום גם בשמם של ששה מליון יהודים
שחיהם הפכו לאפר ונשמותיהם עלו השמימה בעשן
המשרפות, ואין אנו שוכחים.**

**אבל, אין אנו שוכחים גם את מיטיביו: באתי לכאן
היום מירושלים כדי לחזור ולומר תודה למוסד הזה אשר
לפני ארבעים ושמונה שנים נתן לנו הזדמנות לעצמאות.
במיפגן נדיר של אחווה, חברו אז ארצות-הברית וברית
המועצות, שילבו ידיים אנדריי גרומיקו ווורן אוסטין, ונתנו
סיכוי לעם שקם כעוף החול מתוך אפר הקורבנות והקים
מדינה. עד היום מנגנים באזנינו כמנגינה ערבה צלילי
התמיכה של שני-שליש חברות האומ' שעלו מכאן
באותו לילה של מיפגן-תמיכה ואחריות מוסרית.**

היו שנים שבבית הזה נתקבלו החלטות בלתי צודקות שפגעו בנו היו אלה החלטות אבסורדיות שהבית הזה בתבונתו גם חזר בו מהן, כמו ההחלטה על השוואת הציונות לגזענות הרבה אידאליים והרבה מהפכות שבקו חיים והציונות, היא זו שהביאה אותנו להיות עם חופשי במולדתנו ההסטורית הציונות ניצחה.

גבירותי, רבותי,

אנו אסירי-תודה לכם על האהדה שבה אתם מלווים אותנו בעיצומו של מיפנה הסטורי שמתחולל בימים אלה בכברת-הארץ הקטנה שלנו: ההסכמים בין ישראל לפלשתינאים, הסכם השלום עם מצרים והממלכה ההאשמית של ירדן והשינויים המהותיים ביחסים במזרח התיכון כולל המגרב.

הדרך עוד רב, עוד רבה המלאכה. אך אני יכול להבטיחכם כי אנו נחושים להמשיך, עד שנביא שלום לכל עמי האזור, לילדינו, לילדיהם, לנוכדינו לנוכדיהם. זו שליחותנו זה החזון. אנו נממש אותו עד תום.

כשם שבאנו אליכם בטענות, כך אנו באים אליכם בהערכה ובשבחים על המיפנה שבא לביטוי ביחסים בינינו לבין הקהילה הבינלאומית והאום:

על - מספר המדינות שקשרו עימנו יחסים דיפלומטיים.
על - התאמת רוב החלטות האום למציאות החדשה במזרח התיכון.

על - שיתוף הפעולה הגובר עם הגופים, הסוכנויות וכוחות השלום. אבל אל תסתפקו בכך: על האום

להמשיך ולתת ביטוי למציאות החדשה במזרח התיכון,
ולסייע להגשמתה בהחלטותיו ובפעולותיו.

עליכם להת"צב עכשיו בחזית, בשורה הראשונה
נגד

הכוחות המאיימים על השלום והבטחון באזור ובמידה
רבה על שלום העולם:

נגד - הצידור הקיצוני.

נגד - המדינות הטוטליטאריות - הצידוריסטיות.

- נגד גזענות, אנטישמיות ועריצות.

אנו קוראים לכולכם לסייע לנו באיתור נעדרינו
והחזרת שבויינו לבתיהם ולמשפחותיהם. המשפחות
מחכות להם כבר שנים ארוכות.

הרבה עשינו, הרבה עשיתם. יחד יש עוד הרבה
לעשות.

כל עוד יש בעולם ילד גווע ברעב - לא תם
תפקיד כולנו כאן. כל עוד יד איש באחינו כל עוד אין
שלום מקצה תבל עד קציה, הקהילה הבינלאומית
חייבת לעמוד על המשמר, לפקוח עין, להטות אוזן
ובעיקר להקדיש את הלב ולפעול.

תפקידו העיקרי של האו"ם הוא לתמוך בכוחות
ובמדינות הפועלות למען השלום, להגביר המאבק
הבינלאומי בצידור, לפעול לדימוקרטיזציה,

לחינוך ולפיתוח כלכלי וחברתי, לאמונת חברתיות,
לקידומו של האדם.

6

גבירותי ורבותי,

ישראל, ילידת האו"ם והעם היהודי, חוגגת עם כל
העולם מלאות חמישים שנה לאו"ם.

שלום.

**דברים בעצרת האו"ם
לרגל 50 שנה לאו"ם
ניו-יורק 24.10.95**

**אדוני הנשיא,
הוד מעלתם,
גבירותי ורבותי,
שלום,**

**הדוכן הזה, בעצרת האו"ם, שמע הרבה
צהליות=שמחה, גם הרבה קולות=י"אוש.**

**הדוכן הזה, ראה את שחוק המנצחים וגם את תוגת
המובסים. הוא ראה צדק. הוא ראה גם רשעות, אכזריות
וניצול לרעה של הבית הזה.**

**משך חמישים שנה ראה הדוכן הזה אימפריות
קורסות, מדינות מתפרקות, גבולות נמחקים אך הוא גם
ראה עמים מתעוררים אל חירותם, מדינות קמות אל
עצמאותן וכולן מניפות את דגליהן ליד הבנין הזה,**

**שעושה כל שאפשר כדי להוליך מקצה העולם עד
סופו את דבריו של הנביא ישעיהו, בן העם היהודי ואיש
ארץ ישראל, ישעיהו, שאתם רואים אותם כל יום
בבואכם לכאן ובצאתכם: "וכיתתו חרבותם לאתים
וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא
ילמדו עוד מלחמה".**

זה החלום שאני מביא אליכם היום מירושלים,
בירתה לנצח של מדינת ישראל וליבו של העם היהודי.
זה החלום: "לא ילמדו עוד מלחמה". לצורך זה, רבותי,
באתם לכאן. לצורך זה, רבותי, המוסד הזה קיים.

גבירותי ורבותי,

אני ניצב הבוקר כאן בפניכם, ראשי אומות העולם,
כראש ממשלת ישראל אך גם, ואולי בעיקר,

כנציגו של העם היהודי כולו. זה העם היהודי שאלפיים
שנות גלות הפיצו אותו לארבע כנפות תבל, וכמעט
בכל אחת מארצותיכם, רבותי, קיימת היום קהילה
יהודית.

אני עומד כאן לפניכם, גאה בקורות אבות=אבותי
שהלכו משך שנות=דור במדבר ובנו מדינה פורחת, גאה
בחלקנו כבנים לעם היהודי בהסטוריה של בני=האנוש,

כמעט אין עם בעולם שיהודים כאזרחי אותו עם לא היו
מראשי הצועדים עם דגלי החירות. זו ההסטוריה שירשה
מאתנו את ספר הספרים, את התנ"ך, את הנביאים, את
ערכי הצדק והמשפט והנחילה אותם לעולם כולו.

אני עומד כאן כבן לעם היהודי וכראשה של
המדינה היהודית שנחרבה וקמה, נחרבה וקמה. אך לא
עוד. היא תיכון מעתה ועד עולם,

**אבל, אני עומד כאן היום גם כנציגם של אלה
אשר הקמת האו"ם איחרה עבורם את המועד:**

**אני עומד כאן כנציגם של הילדים שלעולם לא
יחייכו, הילדות שלעולם לא תעמודנה לחופה, בשם
ההורים שילדיהם נקרעו מזרועותיהם ובשם הסבים
והסבתות שזעקו - ואיש לא שמע אותם,**

**ואיש לא הושיט להם יד לעזרה. אני בא מעם
שרבים מאזרחיו לא ידעו מימיהם את המלה "סבא"
ו"סבתא", כי לא היו להם.**

**באתי לכאן היום גם בשמם של עשה מליון יהודים
שחיהם הפכו לאפר ונשמותיהם עלו השמימה בעשן
המשרפות, ואין אנו שוכחים.**

**אבל, אין אנו שוכחים גם את מיטיבינו: באתי לכאן
היום מירושלים כדי לחזור ולומר תודה למוסד הזה אשר
לפני ארבעים ושמונה שנים נתן לנו הזדמנות לעצמאות.
במיפגן נדיר של אחווה, חברו אז ארצות=הברית וברית
המועצות, שילבו ידיים אנדר"י גרומיקו ו=וורן אוסטין, ונתנו
סיכוי לעם שקם כעוף החול מתוך אפר הקורבנות והקים
מדינה. עד היום מנגנים באזנינו כמנגינה ערבה צלילי
התמיכה של שני=שליש חברות האו"ם שעלו מכאן
באותו לילה של מיפגן=תמיכה ואחריות מוסרית.**

היו שנים שבבית הזה נתקבלו החלטות בלתי צודקות שפגעו בנו. היו אלה החלטות אבסורדיות שהבית הזה בתבונתו גם חזר בו מהן, כמו ההחלטה על השוואת הציונות לגזענות. הרבה אידאלים והרבה מהפכות שבקו חיים והציונות, היא זו שהביאה אותנו להיות עם חופשי במולדתנו ההסטורית הציונות ניצחה.

גבירותי, רבותי,

אנו אסירי-תודה לכם על האהדה שבה אתם מלווים אותנו בעיצומו של מיפנה הסטורי שמתחולל בימים אלה בכברת-הארץ הקטנה שלנו: ההסכמים בין ישראל לפלשתינאים, הסכם השלום עם מצרים והממלכה ההאשמית של ירדן והשינויים המהותיים ביחסים במזרח התיכון כולל המגרב.

הדרך עוד רב, עוד רבה המלאכה. אך אני יכול להבטיחכם כי אנו נחושים להמשיך, עד שנביא שלום לכל עמי האזור, לילדינו, לילדיהם, לנוכדינו, לנוכדיהם. זו שליחותנו. זה החזון. אנו נממש אותו עד תום.

כשם שבאנו אליכם בטענות, כך אנו באים אליכם בהערכה ובשבחים על המיפנה שבא לביטוי ביחסים בינינו לבין הקהיליה הבינלאומית והאו"ם:

על - מספר המדינות שקשרו עימנו יחסים דיפלומטיים.
על - התאמת רוב החלטות האו"ם למציאות החדשה במזרח התיכון.

על - שיתוף הפעולה הגובר עם הגופים, הסוכנויות וכוחות השלום. אבל אל תסתפקו בכך: על האו"ם

להמשיך ולתת ביטוי למציאות החדשה במזרח התיכון,
ולסייע להגשמתה בהחלטותיו ובפעולותיו.

עליכם להתייצב עכשיו בחזית, בשורה הראשונה
נגד

הכוחות המאיימים על השלום והבטחון באזור ובמידה
רבה על שלום העולם:

נגד - הטירור הקיצוני.

נגד - המדינות המוטליטאריות - הטירוריסטיות.

- נגד גזענות, אנטישמיות ועריצות.

אנו קוראים לכולכם לסייע לנו באיתור ועדרינו
והחזרת שבויינו לבתיהם ולמשפחותיהם. המשפחות
מחכות להם כבר שנים ארוכות.

הרבה עשינו, הרבה עשיתם. יחד יש עוד הרבה
לעשות.

כל עוד יש בעולם ילד גווע ברעב - לא תם
תפקיד כולנו כאן. כל עוד יד איש באחיו, כל עוד אין
שלום מקצה תבל עד קציה, הקהיליה הבינלאומית
חייבת לעמוד על המשמר, לפקוח עין, להטות אוזן
ובעיקר להקדיש את הלב ולפעול.

תפקידו העיקרי של האו"ם הוא לתמוך בכוחות
ובמדינות הפועלות למען השלום, להגביר המאבק
הבינלאומי בטירור, לפעול לדימוקרטיזציה,

לחינוך ולפיתוח כלכלי וחברתי, לאמנות חברתיות,
לקידומו של האדם.

גבירותי ורבותי,

**ישראל, ילידת האו"ם והעם היהודי, חוגגת עם כל
העולם מלאות חמישים שנה לאו"ם.**

שלום.

**Address by Prime Minister Yitzhak Rabin
on the occasion of the
50th Anniversary of the United Nations
October 24, 1995**

**Mr. President,
Your Excellencies,
Ladies and Gentlemen,**

Shalom,

**This podium at the General Assembly of the
United Nations, has heard many cries of
joy, as well as many words of despair.**

**This podium has heard the acclamation of
victors, as well as the lamentation of the
defeated.**

It has seen justice, but it has also seen evil, cruelty and exploitation, to the detriment of this house.

In the past fifty years this podium has seen empires fall, nations disintegrate, borders erased, but it has also seen people awaken to their freedom, nations acquire their independence, and all the nations of the world display their flags side by side, in order to do everything possible to fulfill, in every corner of the world, the words of the prophet Isaiah, a son of the Jewish people and the land of Israel. Words which you see whenever you enter and whenever you leave this building: "They shall beat their swords into plough shears, and their spears into pruning hooks. Nation shall not lift up sword against Nation, neither shall they learn war any more".

This is the dream which I bring to you today from Jerusalem, the eternal capital of the State of Israel and the heart of the Jewish people. This is the dream: "They will not learn war any more". For this reason, ladies and gentlemen, we have come here. For this reason, ladies and gentlemen, this great institution, the United Nations, exists.

Ladies and Gentlemen,

This morning I appear before you, Heads of State, as the Prime Minister of the State of Israel, but also, perhaps mainly, as the representative of the entire Jewish people. This is the Jewish people which for two thousand years lived in exile and was dispersed to all four corners of the earth.

There is hardly a country in the world which does not have a Jewish community.

I stand before you proud of the history of our forefathers, who after wandering in the desert for generations, built a flourishing country, and proud of the contribution which their sons, we the Jewish people, made to the history of the human race.

There is hardly a nation in the world where its Jewish citizens were not at the forefront in carrying the banner of liberation. We, the Jewish people, have bequeathed to history and the entire world: the Bible - the Book of Books - the Prophets, the values of justice and morality.

I stand before you, as a son of the Jewish people, and as the Head of the Jewish State which was destroyed and re-established, and again destroyed and re-established. But never again. It exists for now and for evermore.

I also stand before you today as a representative of those for whom the creation of the United Nations came too late:

I stand here as a representative of the children who will never smile, of the children who will never stand beneath a wedding canopy. I stand here in the name of the parents whose children were torn from their arms, of the grandmothers and grandfathers whose screams fell on deaf ears and whose pleading looks were met by blank stares. I come from a nation, the majority of whose people never knew the words "grandma", "grandpa", because they never had any.

I come here today in the name of the six million Jews whose lives were turned into ashes, whose souls ascended to heaven in burning flames. We will never let them be forgotten.

But we will also never forget our benefactors: I have come here today from Jerusalem in order to thank once again and pay tribute to this Institution which forty-eight years ago gave us a chance for independence. In a rare expression of solidarity, the United States and the then Soviet Union formed a united front and Andrei Gromyko and Warren Austen joined hands and gave the nation who rose from the ashes a chance to establish a State. Until this very day, we still hear the echoes of the roll-call vote and the two-thirds of the member States, who on that famous evening voted in support, showing moral responsibility.

There were also many years that in this hall hurtful and unjust decisions were taken against us. There were absurd decisions which, thankfully, have since been rescinded, such as the decision which equated Zionism with racism.

Many ideologies and revolutions have failed and faded away. But it is Zionism which brought the Jewish people to its historic homeland. Zionism succeeded.

Ladies and Gentlemen,

We are grateful to you for your encouragement, and for standing at our side during the historic process which is unfolding on our little plot of land: the agreements between Israel and the Palestinians, the peace agreement between Israel and Egypt, the peace agreement between Israel and the Hashemite Kingdom of Jordan, and the significant changes in Israel's relationship with the entire Middle East, including the Maghreb.

The road is still long - we still have a long way to go. However I can promise you that we are determined to continue until we have brought peace to the entire region for our children, our grandchildren and their grandchildren. That is our mission, that is our vision, and we will fulfill it to the very end.

Just as we came to you to protest, we now come to praise and extol the change which has been expressed in the relationship between Israel and the international community and the United Nations:

--On the number of nations which have established diplomatic relations with us. ●

--On the majority of the U.N. decisions which reflect the new reality in the Middle East.

--On the increased co-operation between us and its bodies, agencies, and the peace-keeping forces. ●

However, don't be complacent; the United Nations must continue to give expression to the new reality in the Middle East and ensure the fulfillment of its decisions and its commitments. You - all of us - should be at the forefront of the fight against the forces which threaten peace and security in the region, and in many aspects also threaten peace in the entire world:

--against - terrorism.

--against - totalitarian nations and those supporting terrorism.

--against - racism, anti-semitism and oppression.

We call upon you to assist us in locating our missing in action, and in enabling our prisoners of war to return to their homes and families. The families have been waiting for them for many years.

**We have done much, you have done much.
Together there is still much to be done.**

**As long as children die from hunger, our
job here is not yet finished. As long as
man raises a hand against his brother, our
job here is not yet finished. As long as
there is no peace on every corner of the
earth, the international community must
stand guard, observe, incline its ear, and
commit itself fully in both word and deed.**

**The main role of the U.N. is to support the
powers and the nations who are working for
peace, to intensify the international
struggle against terror, to promote
democracy, education, economic and social
development, and social contracts, and to
ensure the advancement of all mankind.**

Ladies and Gentlemen,

Israel, a child of the United Nations and the Jewish people, celebrates here with you and with the entire world, fifty years of the United Nations.

Thank you.

Address
by
Prime Minister of Israel
H.E. YITZHAK RABIN
to the
General Assembly
on the occasion of the
50th Anniversary of the United Nations
October 24, 1995

CHECK AGAINST DELIVERY

Mr. President,
Excellencies,
Ladies and Gentlemen,

Shalom,

This podium at the General Assembly of the United Nations, has heard many cries of joy, as well as many words of despair.

This podium has heard the acclamation of victors, as well as the sadness of the defeated.

It has seen justice, it has also seen evil, cruelty and exploitation, to the detriment of this house.

In the past 50 years this podium has seen empires fall, nations disintegrate, borders erased, but it has also seen people awaken to their freedom, nations acquire their independence, and all the nations display their flags side by side, in order to do everything possible to fulfill, in every corner of the world, the words of the prophet Isaiah, a son of the Jewish people and the land of Israel. Words which you see whenever you enter or leave this building; "They shall beat their swords into plough shears, and their spears into pruning hooks, Nation shall not lift up sword against Nation, neither shall they learn war any more".

This is the dream which I bring to you today from Jerusalem, the eternal capital of the State of Israel and the heart of the

Jewish people. This is the dream: "They will not learn war any more". For this reason, ladies and gentlemen, we have come here. For this reason, ladies and gentlemen, this great Institution exists.

Ladies and Gentlemen,

This morning I appear before you, Heads of State, as the Prime Minister of the State of Israel, but also, perhaps mainly, as the representative of the entire Jewish people. This is the Jewish people which for two thousand years lived in exile and dispersed to all four corners of the earth, and in almost each and every one of its countries, there is a Jewish community.

I stand before you proud of the history of our forefathers, who after wandering in the desert for generations, built a flourishing country, proud of the contribution which their sons, we the Jewish people, made to the history of the human race.

There is hardly a nation in the world where its Jewish citizens were not at the forefront in carrying the banner of liberation. We, the Jewish people, have bequeathed to history and the entire world: the Bible - the Book of Books, the Prophets, the values of justice and morality.

I stand before you, as a son of the Jewish people, and as the Head of the Jewish State which was destroyed and re-established, and again destroyed and re-established. But never again. It exists for now and for evermore.

I also stand before you today as a representative of those for whom the creation of the United Nations came too late.

I stand here as a representative of the children who will never smile, of the children who will never stand beneath a wedding canopy, in the name of the parents whose children were torn from their arms, of the grandmothers and grandfathers who screamed, but no one heard them, no one extended a hand to help them. I come from a nation, the majority of whose people never knew the words "grandma", "grandpa", because they never had any.

I come here today also in the name of the six million Jews whose lives were turned into ashes, whose souls ascended to heaven in burning flames. We will never let them be forgotten.

But we will also never forget our benefactors; I have come here today from Jerusalem in order to thank once again and pay tribute to this Institution which forty-eight years ago gave us the opportunity for independence. In a rare expression of fraternity, the United States and the then Soviet Union formed a united front and Andrei Gromyko and Warren Austen joined hands and gave the nation who rose from the ashes a chance to establish a State. Until this very day, we still hear the echoes of the roll-call vote and the two-thirds of the member States, who on that famous evening voted in support, showing moral responsibility.

There were also many years during which hurtful and

unjust decisions were taken against us in this hall. There were absurd decisions which thankfully have since been rescinded, such as the decision which equated Zionism with Racism.

Many ideologies and revolutions have failed and faded away. But it is Zionism which brought the Jewish people to its historic Homeland. Zionism succeeded.

Ladies and Gentlemen,

We are grateful to you for your encouragement, and for standing at our side at the height of the historic turning-point which is unfolding on our little plot of land: the agreements between Israel and the Palestinians, the peace agreement between Israel and Egypt, the peace agreement between Israel and the Hashemite Kingdom of Jordan and the significant changes in Israel relationship with the entire Middle East, including the Maghreb.

The road is still long - we still have a long way to go. However, I can promise you that we are determined to continue until we have brought peace to the entire region, for our children, our grandchildren and their grandchildren. That is our mission, that is our vision, and we will fulfill it to the very end.

Just as we came to you to protest, we now come to praise and extol the change which has been expressed in the relationship between Israel and the international community, and the United Nations:

- On the number of nations which have established diplomatic relations with us.
- On the suitability of the majority of the U.N. decisions in relation to the new reality in the Middle East.
- On the increased co-operation between the bodies, the agencies, and the peace-keeping forces.

However, don't be complacent; the United Nations must continue to give expression to the new reality in the Middle East and to assist in the fulfillment of its decisions and in its actions. You - all of us - should be at the forefront of the fight against the forces which threaten peace and security in the region, and in many aspects also threaten peace in the entire world:

- Against - terrorism.
- Against - totalitarian nations and those supporting terrorism.
- Against - racism, anti-semitism and oppression.

We call upon you to assist us in locating our missing in action, and in enabling our prisoners of war to return to their homes and families. The families have been waiting for them for many years.

We have done much, you have done much. Together there is still much to be done.

As long as children die from hunger, our job here is not yet finished.

As long as man raises a hand against his brother.

As long as there is no peace on every corner of the earth,

the international community must stand guard, observe, incline its ear, and commit itself fully in both word and deed.

The main role of the U.N. is to support the powers and the nations who are working for peace, to intensify the international struggle against terror, to promote democracy, education, economic and social development and social contracts, and to ensure the advancement of all mankind.

Ladies and Gentlemen,

Israel, a child of the United Nations and the Jewish people, celebrates with the entire world, 50 years of the United Nations.

Thank You.

Address

by

Prime Minister of Israel

H.E. YITZHAK RABIN

to the

General Assembly

on the occasion of the

50th Anniversary of the United Nations

October 24, 1995

CHECK AGAINST DELIVERY

Mr. President,
Excellencies,
Ladies and Gentlemen,

Shalom,

This podium at the General Assembly of the United Nations, has heard many cries of joy, as well as many words of despair.

This podium has heard the acclamation of victors, as well as the sadness of the defeated.

It has seen justice, it has also seen evil, cruelty and exploitation, to the detriment of this house.

In the past 50 years this podium has seen empires fall, nations disintegrate, borders erased, but it has also seen people awaken to their freedom, nations acquire their independence, and all the nations display their flags side by side, in order to do everything possible to fulfill, in every corner of the world, the words of the prophet Isaiah, a son of the Jewish people and the land of Israel. Words which you see whenever you enter or leave this building; "They shall beat their swords into plough shears, and their spears into pruning hooks, Nation shall not lift up sword against Nation, neither shall they learn war any more".

This is the dream which I bring to you today from Jerusalem, the eternal capital of the State of Israel and the heart of the

Jewish people. This is the dream: "They will not learn war any more". For this reason, ladies and gentlemen, we have come here. For this reason, ladies and gentlemen, this great Institution exists.

Ladies and Gentlemen,

This morning I appear before you, Heads of State, as the Prime Minister of the State of Israel, but also, perhaps mainly, as the representative of the entire Jewish people. This is the Jewish people which for two thousand years lived in exile and dispersed to all four corners of the earth, and in almost each and every one of its countries, there is a Jewish community.

I stand before you proud of the history of our forefathers, who after wandering in the desert for generations, built a flourishing country, proud of the contribution which their sons, we the Jewish people, made to the history of the human race.

There is hardly a nation in the world where its Jewish citizens were not at the forefront in carrying the banner of liberation. We, the Jewish people, have bequeathed to history and the entire world: the Bible - the Book of Books, the Prophets, the values of justice and morality.

I stand before you, as a son of the Jewish people, and as the Head of the Jewish State which was destroyed and re-established, and again destroyed and re-established. But never again. It exists for now and for evermore.

I also stand before you today as a representative of those for whom the creation of the United Nations came too late.

I stand here as a representative of the children who will never smile, of the children who will never stand beneath a wedding canopy, in the name of the parents whose children were torn from their arms, of the grandmothers and grandfathers who screamed, but no one heard them, no one extended a hand to help them. I come from a nation, the majority of whose people never knew the words "grandma", "grandpa", because they never had any.

I come here today also in the name of the six million Jews whose lives were turned into ashes, whose souls ascended to heaven in burning flames. We will never let them be forgotten.

But we will also never forget our benefactors; I have come here today from Jerusalem in order to thank once again and pay tribute to this Institution which forty-eight years ago gave us the opportunity for independence. In a rare expression of fraternity, the United States and the then Soviet Union formed a united front and Andrei Gromyko and Warren Austen joined hands and gave the nation who rose from the ashes a chance to establish a State. Until this very day, we still hear the echoes of the roll-call vote and the two-thirds of the member States, who on that famous evening voted in support, showing moral responsibility.

There were also many years during which hurtful and

unjust decisions were taken against us in this hall. There were absurd decisions which thankfully have since been rescinded, such as the decision which equated Zionism with Racism.

Many ideologies and revolutions have failed and faded away. But it is Zionism which brought the Jewish people to its historic Homeland. Zionism succeeded.

Ladies and Gentlemen,

We are grateful to you for your encouragement, and for standing at our side at the height of the historic turning-point which is unfolding on our little plot of land: the agreements between Israel and the Palestinians, the peace agreement between Israel and Egypt, the peace agreement between Israel and the Hashemite Kingdom of Jordan and the significant changes in Israel relationship with the entire Middle East, including the Maghreb.

The road is still long - we still have a long way to go. However, I can promise you that we are determined to continue until we have brought peace to the entire region, for our children, our grandchildren and their grandchildren. That is our mission, that is our vision, and we will fulfill it to the very end.

Just as we came to you to protest, we now come to praise and extol the change which has been expressed in the relationship between Israel and the international community, and the United Nations:

- On the number of nations which have established diplomatic relations with us.
- On the suitability of the majority of the U.N. decisions in relation to the new reality in the Middle East.
- On the increased co-operation between the bodies, the agencies, and the peace-keeping forces.

However, don't be complacent; the United Nations must continue to give expression to the new reality in the Middle East and to assist in the fulfillment of its decisions and in its actions. You - all of us - should be at the forefront of the fight against the forces which threaten peace and security in the region, and in many aspects also threaten peace in the entire world:

- Against - terrorism.
- Against - totalitarian nations and those supporting terrorism.
- Against - racism, anti-semitism and oppression.

We call upon you to assist us in locating our missing in action, and in enabling our prisoners of war to return to their homes and families. The families have been waiting for them for many years.

We have done much, you have done much. Together there is still much to be done.

As long as children die from hunger, our job here is not yet finished.

As long as man raises a hand against his brother.

As long as there is no peace on every corner of the earth,

the international community must stand guard, observe, incline its ear, and commit itself fully in both word and deed.

The main role of the U.N. is to support the powers and the nations who are working for peace, to intensify the international struggle against terror, to promote democracy, education, economic and social development and social contracts, and to ensure the advancement of all mankind.

Ladies and Gentlemen,

Israel, a child of the United Nations and the Jewish people, celebrates with the entire world, 50 years of the United Nations.

Thank You.

נאומי רוה"מ

וושנינגטון

(ירושלים 3000)

עותקים: עברית/אנגלית

Address by
Prime Minister Yitzhak Rabin
In Washington
Inaugurating the Jerusalem 3000 Festivities
October 25, 1995

Jerusalem is the heart of the Jewish people and a deep source of our pride. On this festive occasion, thousands of miles from home, here and now, we once again are raising Jerusalem above our highest joy, just like our fathers and our father's fathers did.

●

Jerusalem has a thousand faces - and each one of us has his own Jerusalem.

My Jerusalem is Dr. Moshe Wallach of Germany, the doctor of the sick of Israel and Jerusalem, who built Sharei Zedek hospital and had his home in its courtyard so as to be close to his patients day and night. I was born in his hospital. I am a Jerusalemite.

My Jerusalem is the focus of the Jewish people's yearnings, the city of its visions, the cradle of its prayers. It is the dream of the return to Zion. It is the name millions murmur, even on their death bed. It is the place where eyes are raised and prayers are uttered.

My Jerusalem is the jerrycan of water measured out to the besieged in 1948, the faces of its anxious citizens quietly waiting in line for bread, the sky whose blackness was torn by flares.

My Jerusalem is Bab-el-Wad -the road to the city- which cries out "Remember our names forever". It is the ashen faces of dead comrades from the War of Independence, and the searing cold of the rusting armored cars among the pines on the side of the

road.

My Jerusalem is the great mountain, the military cemetery on Mount Herzl, the city of silence whose earth holds the treasured thousands of those who went to bitter battle - and did not return.

●

My Jerusalem is the tears of the paratroopers at the Western Wall in 1967 and the flag which once more waved above the remnant of the Temple.

My Jerusalem is the changing colors of its walls, the smells of its markets and the faces of the members of every community and every faith, where all have freedom of thought and freedom of worship in the city where holiness envelopes every stone, every word, every glance.

And my Jerusalem is the City of Peace, which will bear great tidings to all faiths, to all nations: "For the Torah shall come forth from Zion and the word of the Lord from Jerusalem ... Peace be within thy walls and prosperity within thy palaces". ●

We differ in our opinions, left and right. We disagree on the means and the objective. In Israel we all agree on one issue: the wholeness of Jerusalem, the continuation of its existence as capital of the State ● of Israel. There are no two Jerusalems. There is only one Jerusalem. For us, Jerusalem is not subject to compromise and there is no peace without Jerusalem.

Jerusalem, which was destroyed eight times,
where for years we had no access to the
remnants of our Temple, was ours, is ours,
and will be ours - forever.

"Here tears do not weaken eyes", wrote the
Jerusalem poet Yehuda Amichai. "They only
polish and shine the hardness of faces like
stone".

Jerusalem is that stone.

From distant Washington, ~~Chag Sameach~~ and
Shalom to you, Jerusalem.

נאום רוה"מ

באינטרפיד

אאאא, חוזם: 22531
אל: ניו יורק/1104
מ-: רהמש, נר: 6, תא: 181095, זח: 1635, דח: ר, סג: בל,
בבב
18.10.95

בלמ"ס/רגיל

אל: קונכל ניו יורק
דע: שגריר נאו"ם, שגריר וושינגטון
מאת: איתן הבר, יועץ ומנהל לשכת רה"מ

הנדון: ביקור רה"מ אוקטובר 1995

- א. להלן נוסח נאומו של רה"מ בק"פ אינטרפיד.
- ב. לכל שימוש שתמצאו לנכון.
- ג. תודה.

א. הבר

PRIME MINISTER YITZHAK RABIN'S ADDRESS
ABOARD THE U.S.S. INTREPID
UPON THE ACCEPTANCE OF THE
SALUTE TO FREEDOM AWARD
23 OCTOBER 1995, NEW YORK

MR. AND MRS. FISHER,
LADIES AND GENTLEMEN,

WHENEVER I VISIT AN AIRCRAFT CARRIER I AM ALWAYS REMINDED OF AN OLD ISRAELI STORY FROM THE FIFTIES, HALF JOKE, HALF TRUTH. THE STORY GOES THAT THE FIRST ISRAELI HELICOPTER PILOT WAS FLYING OVER THE MEDITERRANEAN SEA, WHEN SUDDENLY HE RAN OUT OF GAS. HE SAW A NEARBY AIRCRAFT CARRIER BELOW HIM, LANDED ON ITS DECK, AND SAID "I THOUGHT THIS WAS OUR AIRCRAFT CARRIER". ~~ANOTHER VERSION IS THAT THE PILOT SAID THAT HE HAD MADE A MISTAKE, THAT HE HAD THOUGHT THAT IT WAS THE STATE OF ISRAEL IN THE MIDDLE OF THE SEA, BUT IT TURNED OUT TO BE AN AIRCRAFT CARRIER....~~ (S)

I THINK THE FABLE IS CLEAR. LITTLE ISRAEL IS AN AIRCRAFT CARRIER. THE SEA AROUND IT IS STORMY, WITH HIGH WAVES, AND WE ARE TRYING TO NAVIGATE THE WAVES.

142 87 8/28P
AT THE NOBEL PRIZE AWARD CEREMONY LAST YEAR I SAID, AND WOULD LIKE TO REPEAT, THAT OF ALL THE MEMORIES WHICH I HAVE STORED UP IN MY SEVENTY-THREE YEARS, WHAT I SHALL REMEMBER MOST, TO MY LAST DAY, ARE THE SILENCES:

THE HEAVY SILENCE OF THE MOMENT AFTER, AND THE TERRIFYING SILENCE OF THE MOMENT BEFORE.

AS A MILITARY MAN, AS A COMMANDER, I ISSUED ORDERS FOR DOZENS, PROBABLY HUNDREDS OF MILITARY OPERATIONS. AND TOGETHER WITH THE JOY OF VICTORY AND GRIEF OF BEREAVEMENT, I SHALL ALWAYS REMEMBER THE MOMENT JUST AFTER TAKING THE DECISION TO MOUNT AN ACTION: THE HUSH AS SENIOR OFFICERS OR CABINET MINISTERS SLOWLY RISE FROM THEIR SEATS; THE SIGHT OF THEIR RECEDING BACKS; THE SOUND OF THE CLOSING DOOR; AND THEN THE SILENCE IN WHICH I REMAIN ALONE.

THAT IS THE MOMENT YOU GRASP THAT AS A RESULT OF THE DECISION JUST MADE, PEOPLE WILL BE GOING TO THEIR DEATHS. PEOPLE FROM MY NATION, PEOPLE FROM OTHER NATIONS. AND THEY STILL DON'T KNOW IT.

AT THAT HOUR, THEY ARE STILL LAUGHING AND WEeping; STILL WEAVING PLANS AND DREAMING ABOUT LOVE; STILL MUSING ABOUT PLANTING A GARDEN OR BUILDING A HOUSE - AND THEY HAVE NO IDEA THESE ARE THEIR LAST HOURS ON EARTH. WHICH OF THEM IS FATED TO DIE? WHOSE PICTURE WILL APPEAR IN A BLACK BORDER IN TOMORROW'S NEWSPAPER? WHOSE MOTHER WILL SOON BE IN MOURNING? WHOSE WORLD WILL CRUMBLE UNDER THE WEIGHT OF THE LOSS?

AS A FORMER MILITARY MAN, I WILL ALSO FOREVER REMEMBER THE SILENCE OF THE MOMENT BEFORE: THE HUSH WHEN THE HANDS OF THE CLOCK SEEM TO BE SPINNING FORWARD, WHEN TIME IS RUNNING OUT AND IN ANOTHER HOUR, ANOTHER MINUTE, THE INFERNO WILL ERUPT.

IN THAT MOMENT OF GREAT TENSION JUST BEFORE THE FINGER PULLS THE TRIGGER, JUST BEFORE THE FUSE BEGINS TO BURN; IN THE TERRIBLE QUIET OF THAT MOMENT, THERE'S STILL TIME TO WONDER, ALONE: IS IT REALLY IMPERATIVE TO ACT? IS THERE NO OTHER CHOICE? NO OTHER WAY?

AND THEN THE ORDER IS GIVEN, AND THE INFERNO BEGINS.

OUR PEOPLES HAVE CHOSEN US TO GIVE THEM LIFE. TERRIBLE AS IT IS TO SAY, THEIR LIVES ARE IN OUR HANDS. TO-NIGHT, THEIR EYES ARE UPON US AND THEIR HEARTS ARE ASKING: HOW IS THE AUTHORITY VESTED IN THESE MEN AND WOMEN BEING USED? WHAT WILL THEY DECIDE? WHAT KIND OF MORNING WILL WE RISE TO TOMORROW? A DAY OF PEACE? OF WAR? OF LAUGHTER OR OF TEARS?

A CHILD IS BORN INTO AN UTTERLY UNDEMOCRATIC WORLD. HE CANNOT CHOOSE HIS FATHER AND MOTHER. HE CANNOT PICK HIS SEX OR COLOR, HIS RELIGION, NATIONALITY, OR HOMELAND. WHETHER HE IS BORN IN A MANOR OR A MANGER, WHETHER HE LIVES UNDER A DESPOTIC OR DEMOCRATIC REGIME, IS NOT HIS CHOICE. FROM THE MOMENT HE COMES, CLOSE-FISTED, INTO THE WORLD, HIS FATE LIES IN THE HANDS OF HIS NATION'S LEADERS. IT IS THEY WHO WILL

I THANK YOU FOR THE HONOR WHICH YOU HAVE BESTOWED UPON ME TONIGHT, AND CALL UPON YOU TO CONTINUE TO PRESERVE AND NURTURE THE TRADITION OF THE INTREPID, NOT ONLY TO REMEMBER THE GLORIOUS DEEDS OF THIS PARTICULAR AIRCRAFT CARRIER, BUT TO TEACH FUTURE GENERATIONS OF HOW THE UNITED STATES AND ITS ARMED FORCES FOUGHT AND CONTINUE TO FIGHT FOR FREEDOM AND THE PRESERVATION OF DEMOCRACY AROUND THE WORLD. YOUR RECENT EXHIBITION ON THE LIBERATION OF THE CONCENTRATION CAMPS BY UNITED STATES FORCES, HELPED TO SHOW THE YOUNGER GENERATION WHY OUR TWO NATIONS ENJOY A SPECIAL RELATIONSHIP AND WORK TOGETHER TO FIGHT TYRANNY, RACISM, ANTI-SEMITISM AND INTOLERANCE.

I APPLAUD YOUR EDUCATIONAL EFFORTS, AND ESPECIALLY THOSE OF MR. AND MRS. FISHER, IN REMINDING AMERICANS OF THEIR WONDERFUL PAST. A NATION THAT KNOWS HOW TO PRESERVE ITS PAST, HAS A GREAT FUTURE.

THANK YOU.

תפוצה: קונכל, סקונכל, תקשורת, קשצ, שגריר, סגן, אילון, דובר,

(4)
22531/4

19/10/1995

19:07:47

אאא, חוזם: 24274
אל: בטחון/1544
מ-: רהמש, נר: 6, תא: 181095, זח: 1635, דח: ר, סג: בל,
בבב

אל ראש הממשלה

בלמ"ס/רגיל

אל: קונכל ניו יורק

דע: שגריר נאו"ם, שגריר וושינגטון

מאת: איתן הבר, יועץ ומנהל לשכת רה"מ

הנדון: ביקור רה"מ אוקטובר 1995

א. להלן נוסח נאומו של רה"מ בק"פ אינטרפיד.

ב. לכל שימוש שתמצאו לנכון.

ג. תודה.

א. הבר

PRIME MINISTER YITZHAK RABIN'S ADDRESS
ABOARD THE U.S.S. INTREPID
UPON THE ACCEPTANCE OF THE
SALUTE TO FREEDOM AWARD
23 OCTOBER 1995, NEW YORK

MR. AND MRS. FISHER,
LADIES AND GENTLEMEN,

WHENEVER I VISIT AN AIRCRAFT CARRIER I AM ALWAYS REMINDED OF AN OLD ISRAELI STORY FROM THE FIFTIES, HALF JOKE, HALF TRUTH. THE STORY GOES THAT THE FIRST ISRAELI HELICOPTER PILOT WAS FLYING OVER THE MEDITERRANEAN SEA, WHEN SUDDENLY HE RAN OUT OF GAS. HE SAW A NEARBY AIRCRAFT CARRIER BELOW HIM, LANDED ON ITS DECK, AND SAID "I THOUGHT THIS WAS OUR AIRCRAFT CARRIER". ANOTHER VERSION IS THAT THE PILOT SAID THAT HE HAD MADE A MISTAKE, THAT HE HAD THOUGHT THAT IT WAS THE STATE OF ISRAEL IN THE MIDDLE OF THE SEA, BUT IT TURNED OUT TO BE AN AIRCRAFT CARRIER....

I THINK THE FABLE IS CLEAR. LITTLE ISRAEL IS AN AIRCRAFT CARRIER. THE SEA AROUND IT IS STORMY, WITH HIGH WAVES, AND WE ARE TRYING TO NAVIGATE THE WAVES.

AT THE NOBEL PRIZE AWARD CEREMONY LAST YEAR I SAID, AND WOULD LIKE TO REPEAT, THAT OF ALL THE MEMORIES WHICH I HAVE STORED UP IN MY SEVENTY-THREE YEARS, WHAT I SHALL REMEMBER MOST, TO MY LAST DAY, ARE THE SILENCES:

THE HEAVY SILENCE OF THE MOMENT AFTER, AND THE TERRIFYING SILENCE OF THE MOMENT BEFORE.

- 2
2957
1
3

AS A MILITARY MAN, AS A COMMANDER, I ISSUED ORDERS FOR DOZENS, PROBABLY HUNDREDS OF MILITARY OPERATIONS. AND TOGETHER WITH THE JOY OF VICTORY AND GRIEF OF BEREAVEMENT, I SHALL ALWAYS REMEMBER THE MOMENT JUST AFTER TAKING THE DECISION TO MOUNT AN ACTION: THE HUSH AS SENIOR OFFICERS OR CABINET MINISTERS SLOWLY RISE FROM THEIR SEATS; THE SIGHT OF THEIR RECEDING BACKS; THE SOUND OF THE CLOSING DOOR; AND THEN THE SILENCE IN WHICH I REMAIN ALONE.

THAT IS THE MOMENT YOU GRASP THAT AS A RESULT OF THE DECISION JUST MADE, PEOPLE WILL BE GOING TO THEIR DEATHS. PEOPLE FROM MY NATION, PEOPLE FROM OTHER NATIONS. AND THEY STILL DON'T KNOW IT.

AT THAT HOUR, THEY ARE STILL LAUGHING AND WEEPING; STILL WEAVING PLANS AND DREAMING ABOUT LOVE; STILL MUSING ABOUT PLANTING A GARDEN OR BUILDING A HOUSE - AND THEY HAVE NO IDEA THESE ARE THEIR LAST HOURS ON EARTH. WHICH OF THEM IS FATED TO DIE? WHOSE PICTURE WILL APPEAR IN A BLACK BORDER IN TOMORROW'S NEWSPAPER? WHOSE MOTHER WILL SOON BE IN MOURNING? WHOSE WORLD WILL CRUMBLE UNDER THE WEIGHT OF THE LOSS?

AS A FORMER MILITARY MAN, I WILL ALSO FOREVER REMEMBER THE SILENCE OF THE MOMENT BEFORE: THE HUSH WHEN THE HANDS OF THE CLOCK SEEM TO BE SPINNING FORWARD, WHEN TIME IS RUNNING OUT AND IN ANOTHER HOUR, ANOTHER MINUTE, THE INFERNO WILL ERUPT.

IN THAT MOMENT OF GREAT TENSION JUST BEFORE THE FINGER PULLS THE TRIGGER, JUST BEFORE THE FUSE BEGINS TO BURN; IN THE TERRIBLE QUIET OF THAT MOMENT, THERE'S STILL TIME TO WONDER, ALONE: IS IT REALLY IMPERATIVE TO ACT? IS THERE NO OTHER CHOICE? NO OTHER WAY?

AND THEN THE ORDER IS GIVEN, AND THE INFERNO BEGINS.

OUR PEOPLES HAVE CHOSEN US TO GIVE THEM LIFE. TERRIBLE AS IT IS TO SAY, THEIR LIVES ARE IN OUR HANDS. TO-NIGHT, THEIR EYES ARE UPON US AND THEIR HEARTS ARE ASKING: HOW IS THE AUTHORITY VESTED IN THESE MEN AND WOMEN BEING USED? WHAT WILL THEY DECIDE? WHAT KIND OF MORNING WILL WE RISE TO TOMORROW? A DAY OF PEACE? OF WAR? OF LAUGHTER OR OF TEARS?

A CHILD IS BORN INTO AN UTTERLY UNDEMOCRATIC WORLD. HE CANNOT CHOOSE HIS FATHER AND MOTHER. HE CANNOT PICK HIS SEX OR COLOR, HIS RELIGION, NATIONALITY, OR HOMELAND. WHETHER HE IS BORN IN A MANOR OR A MANGER, WHETHER HE LIVES UNDER A DESPOTIC OR DEMOCRATIC REGIME, IS NOT HIS CHOICE. FROM THE MOMENT HE COMES, CLOSE-FISTED, INTO THE WORLD, HIS FATE LIES IN THE HANDS OF HIS NATION'S LEADERS. IT IS THEY WHO WILL DECIDE WHETHER HE LIVES IN COMFORT OR DESPAIR, IN SECURITY OR IN FEAR. HIS FATE IS GIVEN TO US TO RESOLVE - TO THE PRESIDENTS AND PRIME MINISTERS OF COUNTRIES, DEMOCRATIC OR OTHERWISE.

LADIES AND GENTLEMEN,

JUST AS NO TWO FINGERPRINTS ARE IDENTICAL, SO NO TWO PEOPLE ARE ALIKE, AND EVERY COUNTRY HAS ITS OWN LAWS AND CULTURE, TRADITIONS AND LEADERS. BUT THERE IS ONE UNIVERSAL MESSAGE WHICH CAN EMBRACE THE ENTIRE WORLD, ONE PRECEPT WHICH CAN BE COMMON TO DIFFERENT REGIMES, TO RACES WHICH BEAR NO RESEMBLANCE, TO CULTURES ALIEN TO EACH OTHER.

THE LEADERS OF NATIONS MUST PROVIDE THEIR PEOPLES WITH THE CONDITIONS - THE "INFRASTRUCTURE", IF YOU WILL - WHICH ENABLES THEM TO ENJOY LIFE: FREEDOM OF SPEECH AND OF MOVEMENT; FOOD AND SHELTER; AND MOST IMPORTANT OF ALL: LIFE ITSELF. A MAN CANNOT ENJOY HIS RIGHTS IF HE IS NOT AMONG THE LIVING. AND SO EVERY COUNTRY MUST PROTECT AND PRESERVE THE KEY ELEMENT IN ITS NATIONAL ETHOS: THE LIVES OF ITS CITIZENS.

THERE IS ONLY ONE RADICAL MEANS OF SANCTIFYING HUMAN LIVES. NOT ARMORED PLATING, OR TANKS, OR PLANES, OR CONCRETE FORTIFICATIONS.

THE ONE RADICAL SOLUTION IS PEACE.

PEACE GUARDS THE LIVES OF THE WARRIORS WHO GUARD THE LIVES OF THE CIVILIANS - AND THEREFORE IT IS ONLY NATURAL THAT ALWAYS, IN ANY PEACE, THE FIRST CRIES OF JOY BURST FORTH FROM THE MOUTHS OF THE SOLDIERS: THEY, WHO KNOW THE OTHER SIDE OF THE COIN, THEY WHO KNOW DEATH, KNOW ALSO HOW BETTER TO APPRECIATE LIFE.

LADIES AND GENTLEMEN,

WE ARE IN THE MIDST OF BUILDING THE PEACE. THE ARCHITECTS AND ENGINEERS OF THIS ENTERPRISE ARE ENGAGED IN THEIR WORK EVEN AS WE GATHER HERE TONIGHT, BUILDING THE PEACE LAYER BY LAYER, BRICK BY BRICK, BEAM BY BEAM. THE JOB IS DIFFICULT, COMPLEX, TRYING. MISTAKES COULD TOPPLE THE WHOLE STRUCTURE AND BRING DISASTER DOWN UPON US.

AND SO WE ARE DETERMINED TO DO THE JOB WELL - DESPITE THE TOLL OF MURDEROUS TERRORISM, DESPITE FANATIC AND SCHEMING ENEMIES.

WE WILL PURSUE THE COURSE OF PEACE WITH DETERMINATION AND FORTITUDE.
WE WILL NOT LET UP.
WE WILL NOT GIVE IN.
PEACE WILL TRIUMPH OVER ALL OUR ENEMIES, BECAUSE THE ALTERNATIVE IS GRIMMER FOR US ALL.
AND WE WILL PREVAIL.

WE WILL PREVAIL BECAUSE WE REGARD THE BUILDING OF PEACE AS A GREAT BLESSING FOR US, AND FOR OUR CHILDREN AFTER US. WE REGARD IT AS A BLESSING FOR OUR NEIGHBORS ON ALL SIDES, AND FOR OUR PARTNERS IN THIS ENTERPRISE - THE UNITED STATES, RUSSIA, NORWAY, AND ALL MANKIND.

WE WAKE UP EVERY MORNING, NOW, AS DIFFERENT PEOPLE. SUDDENLY, PEACE. WE SEE THE HOPE IN OUR CHILDREN'S EYES. WE SEE THE LIGHT IN OUR SOLDIERS' FACES, IN THE STREETS, IN THE BUSES, IN THE FIELDS.
WE MUST NOT LET THEM DOWN.
WE WILL NOT LET THEM DOWN.

INTREPID!

I THANK YOU FOR THE HONOR WHICH YOU HAVE BESTOWED UPON ME TONIGHT, AND CALL UPON YOU TO CONTINUE TO PRESERVE AND NURTURE THE TRADITION OF THE INTREPID, NOT ONLY TO REMEMBER THE GLORIOUS DEEDS OF THIS PARTICULAR AIRCRAFT CARRIER, BUT TO TEACH FUTURE GENERATIONS OF HOW THE UNITED STATES AND ITS ARMED FORCES FOUGHT AND CONTINUE TO FIGHT FOR FREEDOM AND THE PRESERVATION OF DEMOCRACY AROUND THE WORLD. YOUR RECENT EXHIBITION ON THE LIBERATION OF THE CONCENTRATION CAMPS BY UNITED STATES FORCES, HELPED TO SHOW THE YOUNGER GENERATION WHY OUR TWO NATIONS ENJOY A SPECIAL RELATIONSHIP AND WORK TOGETHER TO FIGHT TYRANNY, RACISM, ANTI-SEMITISM AND INTOLERANCE.

I APPLAUD YOUR EDUCATIONAL EFFORTS, AND ESPECIALLY THOSE OF MR. AND MRS. FISHER, IN REMINDING AMERICANS OF THEIR WONDERFUL PAST. A NATION THAT KNOWS HOW TO PRESERVE ITS PAST, HAS A GREAT FUTURE.

THANK YOU.

לוח זמנים

לוח זמנים

18/10/1995

20:51:01

אאאא, חוזם: 23299
אל: בטחון/ 1372
מ-: ניירורק, נר: 461, תא: 181095, זח: 1405, מ: סג: שמ, בבב

אל ראש הממשלה

שמור/מידי

למכותבים בלבד

אל: סמנכ"ל ארב"ל
מנהל ארב"ל 2

דע: לשכת רוה"מ
לשכת שה"ח
לשכת ס/שה"ח
לשכת מנכ"ל

מאת: השגריר, נאו"מ

הנדון: ביקור ראש הממשלה

לו"ז ביקור רה"מ (מעודכן 18.10)

א. יום ששי 20.10

הגעה, נמל התעופה "קנדי" טיסת "אל-על" 001.	07:25
פגישה עם מזכ"ל האו"מ, בבנין האו"מ	11:00
ועידת הנשיאים. (110 EAST 59 STREET) (לפי הנחיתכם).	12:00
א"צ עם ה-N.Y.T. (229 WEST 43 STREET)	13:00-14:30
מנוחה במלון, ריג'נסי	14:30-16:00
פגישה עם נשיא הונגריה - מלון ריג'נסי	16:00
פגישה עם נשיא אוסטריה - מלון ריג'נסי	17:00
כניסת השבת.	17:51
א"ע שגריר לאו"מ במלון ריג'נסי.	19:30

ב. יום שבת 21.10 (לא סופי - פגישות נוספות תקבענה)

מורט צוקרמן, ריג'נסי	10:15
דניס רוס, ריג'נסי	11:00
א"צ עם ד"ר קיסינג'ר, ריג'נסי	13:00
וורן כריסטופר, ריג'נסי	16:30

18:15 פגישה (טנטטיבית)
 18:55 יציאת השבת.
 20:00-22:00 א"ע מטעם ראש העיר ג'וליאני, WORLD FINANCIAL CENTER. לראשי המדינות, לרעיותיהם ולשגרירים לאו"מ.

ג. יום ראשון 22.10

07:45-09:20 ארוחת בוקר בופט לראשי מדינות ושגרירים לאו"מ ורעיותיהם באו"ם.
 מארחים מזכ"ל האו"מ ורעייתו.
 09:25-09:45 צילום משותף לכל ראשי המדינות וראשי הממשלות בבניין האו"מ.
 10:00 פתיחת הדיון באו"ם, נאום הנשיא קלינטון. מיד אחריו ינאמו נשיא אוקראינה והמלך חוסיין (כל נאום מוגבל ל-5 דקות)
 10:30-11:00 פגישה טנטטיבית (בתהליך)
 11:15 (בערך) נאום הנשיא ילצ'ין.
 11:30 פגישה עם נשיא ביילרוס - בניין האו"מ.
 12:15 פגישה עם רה"מ סינגפור, U.N. PLAZA (בסרי רה"מ)
 א"צ לא נקבעה, בהנחיית לשכת רה"מ.
 15:00 פגישה עם נשיא ברזיל, INTER-CONTINENTAL (48 ST. AND LEXINGTON AVE.)
 15:40-16:00 פגישה עם רה"מ קנדה, U.N. PLAZA, אולם דאג האמרשילד קומה ב' EAST TOWER
 16:10-16:45 פגישה עם נשיא אזרביג'אן, U.N. PLAZA, קומה 36 WEST TOWER
 17:00-17:30 אפשרות פגישה עם ראש מדינה וממשלה
 17:30-17:50 ראיון טלוויזיה ל-BBC, ריג'נסי
 18:00 פגישה עם נשיא הפילפינים, וולדורף אסטוריה.
 19:30 ק"פ מטעם הנשיא קלינטון, N.Y. PUBLIC LIBRARY. לראשי המדינות.

ד. יום שני 23.10

08:30-09:00 פגישה עם נשיא ארגנטינה, וולדורף אסטוריה.
 09:20-09:50 פגישה עם נשיא סין, במשרדי בנק CHEMICAL (48 ST. AND PARK AVE., קומה 50)
 10:15 (בערך) נאום הנשיא מובארק בעצרת.
 10:30-10:50 פגישה עם נשיא קוסטה-ריקה, בניין האו"מ.
 11:00-11:30 פגישה עם רה"מ דנמרק, בניין האו"מ.
 12:30-13:00 פגישה עם רה"מ ספרד, בניין האו"מ או U.N. PLAZA

2
3

13:15-14:45 א"צ עם ROCKEFELLER CENTER , TIME MAGAZINE
 15:00-16:00 מנוחה בריג'נסי
 16:00-16:30 פגישה עם ראש ממשלת הולנד, ריג'נסי או U.N. PLAZA
 17:30-18:00 פגישה עם נשיא טג'קיסטאן, ריג'נסי
 18:10-18:20 צילום עם ילדי ADL (6 ילדים).
 19:30 ק"פ ב"לינקולן סנטר" ובצמוד ב 21:00 קונצרט חגיגי
 ב"לינקולן סנטר". מארחים מזכ"ל האו"מ וראש העיר.
 (לראשי המדינות ולשגרירים לאו"מ ולרעיותיהם)

ה. יום שלישי 24.10
 =====

08:00-10:00 אפשרות לפגישות עם ראשי ממשלות ומדינות ותדרוך
 לעיתונאים ישראלים בריג'נסי (אם נמצא לנכון).
 10:00-10:45 נשיא סלובניה בריג'נסי.
 12:30 (לערך) נאום רוח"מ בעצרת.
 13:00 א"צ לראשי מדינות וממשלות מטעם מזכ"ל האו"מ במרכז
 האו"מ.
 (לרוח"מ יתלוו השגריר יעקבי ואבא אבן)
 16:00-16:45 פגישה עם נשיא דרום-קוריאה, וולדורף אסטורי
 סוויטת HERBERT HOOVER, קומה 4, כניסה מפארק
 17:00-18:00 מנוחה בריג'נסי.
 18:45 הגעה לא"ע והענקת פרס לרוח"מ ב"אינטרפיד",
 בהשתתפות שר ההגנה פרי, הרמטכ"ל שאליקשווילי,
 מושלי ניו-יורק וניו-ג'רסי ואחרים.
 (אפשרות לפגישה אישית לכרבע שעה עם המושל פטאקי)
 ו. יום רביעי 25.10 (בושינגטון)
 00:50 חזרה לארץ מנמל התעופה "קנדי" טיסת
 "אל-על" 004.

גד יעקבי

סססס

3
 3

19/10/1995 00:27:35

אאאא, חוזם: 23646

אל: בטחון/1408

מ-: רושנינגטון, נר: 364, תא: 181095, זח: 1804, דח: ב, סג: שמ, בבבב

אל ראש הממשלה

שמור/בהול

בהול לבוקר

אל: לשכת רה"מ - איתן הבר

מאת: לשכת שגריר, רושנינגטון

הנדון: ביקור רה"מ בווינגטון

בהול

להלן לו"ז עדכני לביקור רה"מ וגב' רבין בווינגטון ביום ד' 25 באוקטובר:

25/10

10:00 - המראה מנ"י (מטוס ח"א האמריקני)

11:00 - נחיתה בנ"ת אנדרוז
נסיעה למלון מדיסון

12:30 - א"צ במלון

13:45 - מפגש עם ראשי המגבית

15:00 - פגישה עם מזכיר ההגנה פרי

16:00 - ארוע ירושלים 3000 ברוטנדה (גבעת הקפיטול)

17:30 - פגישה עם הנשיא קלינטון (במחמ"ד)

18:30 - ק"פ במחמ"ד למשתתפי כינוס ה-ILR

18:45 - ארוע הענקת פרס ישעיהו לנשיא קלינטון (במחמ"ד):

- כניסה משותפת (נשיא + רה"מ) לאולם
- רה"מ מוצג ע"י סטאנלי צ'סלי יו"ר ה-ILR
- רה"מ מעניק "פרס ישעיהו" לנשיא
- דברי ברכה קצרים של רה"מ (2-3 ד')
- נאום הנשיא (כ-15 ד')
- נציג המגבית מעניק לרה"מ סדרה של תצלומים הסטוריים
- נאום רה"מ (כ-15 ד')
- שאלות ותשובות

20:00 - ארוחת ערב של ה-ILR - מלון פארק היאט

21:30 - יציאה לאנדרוז

22:00 - המראה לנ"י

26/10

1
2

Q

2738

00:50 - המראה לישראל

עד כאן לו"ז עדכני.

הערות:

1. בפקט בנפרד ראה פירוט אירועי ה-ILR.
2. בנפרד נעביר פרטי הארוע ברוטנדה.
3. הברק נא רשימת חברי הפמליה שיתלוו לרה"מ ורעיתו בביקור ברוש'.

בברכה,

לשכת שגריר

סססס

212

אאאא, חוזם: 23474

אל: בטחון/1391

מ-: ניירורק, נר: 499, תא: 181095, זח: 1624, דח: ב, סג: שמ, בבבב

אל ראש הממשלה

שמור/בהול לבוקר

אל: איתן הבר, יועץ רוח"מ

סמנכ"ל ארב"ל

מנהל ארב"ל 2

דע: לשכת רוח"מ

לשכת שה"ח

לשכת ס/שה"ח

לשכת מנכ"ל

השגריר וושינגטון

קונכ"ל ניו-יורק - כאן

מאת: השגריר, נאו"מ

הנדון: לו"ז ביקור רה"מ (מעודכן 18.10 15:00 שעון ניו-יורק)

א. יום ששי 20.10

07:25 הגעה, נמל התעופה "קנדי" טיסת "אל-על" 001.

11:00 פגישה עם מזכ"ל האו"מ, בכנין האו"מ

12:00 פורום מצומצם מתוך ועידת הנשיאים, בריג'נסי

13:00-14:30 א"צ עם ה-N.Y.T. (229 WEST 43 STREET)

16:00 פגישה עם נשיא הונגריה - מלון ריג'נסי

17:00 פגישה עם נשיא אוסטריה - מלון ריג'נסי

17:51 כניסת השבת.

19:30 א"ע שגריר לאו"ם במלון ריג'נסי.

ב. יום שבת 21.10 (לא סופי - פגישות נוספות תקבענה)

10:15 מורט צוקרמן, ריג'נסי

11:00 דניס רוס, ריג'נסי

13:00 א"צ עם ד"ר קיסינג'ר, ריג'נסי

16:30 וורן כריסטופר, ריג'נסי

18:15 פגישה (טנטטיבית)

18:55

יציאת השבת.

20:00-22:00
CENTER. לראשי המדינות, לרעיוותיהם ולשגרירים
לאו"מ.
WORLD FINANCIAL, א"ע מטעם ראש העיר ג'וליאני, מדינות ושגרירים לאו"מ

ג. יום ראשון 22.10
=====

07:45-09:20 ארוחת בוקר בופט לראשי מדינות ושגרירים לאו"מ
ורעיוותיהם באו"ם.
מארחים מזכ"ל האו"מ ורעייתו.

09:25-09:45 צילום משותף לכל ראשי המדינות וראשי הממשלות
בבניין האו"מ.

10:00 פתיחת הדיון באו"ם, נאום הנשיא קלינטון. מיד
אחריו ינאמו נשיא אוקראינה והמלך חוסיין (כל נאום
מוגבל ל-5 דקות)

10:30-11:00 פגישה (טנטטיבית)

11:15 (בערך) נאום הנשיא ילצ'ין.

11:30 פגישה עם נשיא בייילרוס - בניין האו"מ.

12:15 פגישה עם רה"מ סינגפור, U.N. PLAZA (בסויטת
רוה"מ)

א"צ לא נקבעה, בהנחיית לשכת רה"מ.

15:00 פגישה עם נשיא ברזיל, INTER-CONTINENTAL
(48 ST. AND LEXINGTON AVE. - חדר 1037)

15:40-16:00 פגישה עם רה"מ קנדה, U.N. PLAZA, אולם דאג
האמרשילד קומה ב' EAST TOWER

16:10-16:55 פגישה עם נשיא אזרביג'אן, U.N. PLAZA, קומה 36
WEST TOWER

17:00-17:30 אפשרות פגישה עם ראש מדינה וממשלה

17:30-17:50 ראיון טלוויזיה ל-BBC, ריג'נסי

18:00-18:30 פגישה עם נשיא הפיליפינים, וולדורף אסטוריה.

19:30 ק"פ מטעם הנשיא קלינטון, N.Y. PUBLIC LIBRARY.
לראשי המדינות.

ד. יום שני 23.10
=====

08:30-09:00 פגישה עם נשיא ארגנטינה, וולדורף אסטוריה.

09:20-09:50 פגישה עם נשיא סין, במשרדי בנק CHEMICAL
(48 ST. AND PARK AVE., קומה 50)

10:15 (בערך) נאום הנשיא מובארק בעצרת.

10:30-10:50 פגישה עם נשיא קוסטה-ריקה, בניין האו"מ.

11:00-11:30 פגישה עם רה"מ דנמרק, U.N. PLAZA (סויטת רה"מ)

11:45-12:15 אפשרות לפגישה עם נשיא צ'כיה, U.N. PLAZA (סויטת
רוה"מ)

12:30-13:00 פגישה עם רה"מ ספרד, U.N. PLAZA (סויטת ספרד)

13:15-14:45 א"צ עם ROCKEFELLER CENTER , TIME MAGAZINE

16:00-16:30 פגישה עם ראש ממשלת הולנד, ריג'נסי בהשתתפות שה"ח הולנד

17:30-18:00 פגישה עם נשיא טג'קיסטאן, ריג'נסי

18:10-18:20 צילום עם ילדי ADL (6 ילדים).

19:30 ק"פ ב"לינקולן סנטר" ובצמוד ב 21:00 קונצרט חגיגי ב"לינקולן סנטר". מארחים מזכ"ל האו"מ וראש העיר. (לראשי המדינות ולשגרירים לאו"מ ולרעיותיהם)

ה. יום שלישי 24.10
=====

08:00-10:00 אפשרות לפגישות עם ראשי ממשלות ומדינות ותדרוך לעיתונאים ישראלים בריג'נסי (אם נמצא לנכון).

10:00-10:45 נשיא סלובניה בריג'נסי.

12:30 (לערך) נאום רוה"מ בעצרת.

12:45-13:10 פגישה עם נשיא איטליה בבנין האו"מ, בהשתתפות שה"ח איטליה.

13:15 א"צ לראשי מדינות וממשלות מטעם מזכ"ל האו"מ במרכז האו"מ. (לרוה"מ יתלוו השגריר יעקבי ואבא אבן)

16:00-16:45 פגישה עם נשיא דרום-קוריאה, וולדורף אסטוריה. טוויטט HERBERT HOOVER, קומה 4, כניסה מפארק

18:45 הגעה לא"ע והענקת פרס לרוה"מ ב"אינטרפיד", בהשתתפות שר ההגנה פרי, הרמטכ"ל שאליקשווילי, מושלי ניו-יורק וניו-ג'רסי ואחרים. (אפשרות לפגישה אישית לכרבע שעה עם המושל פטאקי)

ו. יום רביעי 25.10 (בוושינגטון)

00:50 חזרה לארץ מנמל התעופה "קנדי" טיסת "אל-על" 004. (26.10)

גד יעקבי

סססס

אאאא, חוזם: 21131

אל: רהמש/673

מ-: ניו יורק, נר: 439, תא: 171095, זח: 1947, דח: מ, סג: שמ,

בבבב

שמור/מידי

למכותבים בלבד

אל: איתן הבר, יועץ רוח"מ ומנהל הלשכה

דע: סמנכ"ל ארב"ל

מנהל ארב"ל 2

השגריר, וושינגטון

קונכ"ל, נ"י

מאת: השגריר, נאו"מ

הנדון: ביקור ראש הממשלה

להלן: (1) לוח הזמנים לביקור רוח"מ (נכון להיום).

(2) רשימת הארועים לרגל יובל ה-50 (ביקור רוח"מ).

נא להביא סעיף (2) לעיל גם לידיעת הגב' לאה רבין (בין הפרטים גם אופי הארוע ופרטי הלבוש).

לו"ז ביקור רה"מ (מעודכן 17.10)

=====

א. יום ששי 20.10

=====

07:25 הגעה, נמל התעופה "קנדי" טיסת "אל-על" 001.

11:00 פגישה עם מזכ"ל האו"מ, בבנין האו"מ

12:00 ועידת הנשיאים. (110 EAST 59 STREET) (לפי הנחיתכם).

א"צ עם ה-N.Y.T. (229 WEST 43 STREET)	13:00-14:30
מנוחה במלון, ריג'נסי	14:30-16:00
פגישה עם נשיא הונגריה - מלון ריג'נסי	16:00
פגישה עם נשיא אוסטריה - מלון ריג'נסי	17:00
כניסת השבת.	17:51
א"ע שגריר לאו"ם במלון ריג'נסי.	19:30

ב. יום שבת 21.10 (לא סופי - פגישות נוספות תקבענה)
=====

מורט צוקרמן, ריג'נסי (טנטטיבי)	09:30
דניס רוס, ריג'נסי	11:00
א"צ עם ד"ר קיסנינג'ר, ריג'נסי	13:00
וורן כריסטופר, ריג'נסי	16:30
יציאת השבת.	18:55
א"ע מטעם ראש העיר ג'וליאני, WORLD FINANCIAL CENTER. לראשי המדינות, לרעיותיהם ולשגרירים לאו"מ.	20:00-22:00

ג. יום ראשון 22.10
=====

ארוחת בוקר בופט לראשי מדינות ושגרירים לאו"מ ורעיותיהם באו"ם. מארחים מזכ"ל האו"מ ורעייתו.	07:45-09:20
צילום משותף לכל ראשי המדינות וראשי הממשלות בבניין האו"מ.	09:25-09:45
פתיחת הדיון באו"ם, נאום הנשיא קלינטון. מיד אחריו ינאמו נשיא אוקראינה והמלך חוסיין (כל נאום מוגבל ל-5 דקות)	10:00
פגישה עם נשיא איטליה (ושה"ח), בניין האו"מ.	10:30-11:00
נאום הנשיא ילצ'ין. (בערך)	11:15
פגישה עם נשיא ביילרוס - בניין האו"מ.	11:30

פגישה עם רוח"מ סינגפור, U.N. PLAZA (בסויטת רוח"מ)	12:15
א"צ לא נקבעה, בהנחיית לשכת רוח"מ.	
פגישה עם נשיא ברזיל, INTER-CONTINENTAL (48 ST. AND LEXINGTON AVE.)	15:00
פגישה עם נשיא אזרביג'אן, U.N. PLAZA, קומה 36	16:00-16:45 WEST TOWER
אפשרות פגישה עם ראש מדינה וממשלה	17:00-17:30
ראיון טלוויזיה ל-BBC, ריג'נסי	17:30-17:50
פגישה עם נשיא הפיליפינים, וולדורף אסטוריה.	18:00
ק"פ מטעם הנשיא קלינטון, N.Y. PUBLIC LIBRARY, לראשי המדינות.	19:30

ד. יום שני 23.10
=====

פגישה עם נשיא ארגנטינה, וולדורף אסטוריה.	08:30-09:00
פגישה עם נשיא סין, במשרדי בנק CHEMICAL (48 ST. AND PARK AVE., קומה 50)	09:20-09:50
נאום הנשיא מובארק בעצרת.	10:15 (בערך)
פגישה עם נשיא קוסטה-ריקה, בנין האו"מ.	10:30-10:50
פגישה עם רה"מ דנמרק, בנין האו"מ.	11:00-11:30
פגישה עם רה"מ ספרד, בנין האו"מ או U.N. PLAZA	12:30-13:00
א"צ עם ROCKEFELLER CENTER, TIME MAGAZINE	13:15-14:45
מנוחה בריג'נסי	15:00-16:00
פגישה עם ראש ממשלת הולנד, ריג'נסי או U.N. PLAZA	16:00-16:30
פגישה עם נשיא טג'יקיסטאן, ריג'נסי	17:30-18:00
צילום עם ילדי ADL (6 ילדים).	18:10-18:20
ק"פ ב"לינקולן סנטר" ובצמוד ב 21:00 קונצרט חגיגי ב"לינקולן סנטר". מארחים מזכ"ל האו"מ וראש העיר. (לראשי המדינות ולשגרירים לאו"מ ולרעיותיהם)	19:30

ה. יום שלישי 24.10

=====

08:00-10:00 אפשרות לפגישות עם ראשי ממשלות ומדינות ותדרוך לעיתונאים ישראלים בריג'נסי (אם נמצא לנכון).

10:00-10:45 נשיא סלובניה בריג'נסי.

12:30 (לערך) נאום רוה"מ בעצרת.

13:00 א"צ לראשי מדינות וממשלות מטעם מזכ"ל האו"מ במרכז האו"מ.

(לרוה"מ יתלוו השגריר יעקבי ואבא אבן)

16:00-16:45 פגישה עם נשיא דרום-קוריא, וולדורף אסטוריה. סוויטת HERBERT HOOVER, קומה 4, כניסה מפארק

17:00-18:00 מנוחה בריג'נסי.

18:45 הגעה לא"ע והענקת פרס לרוה"מ ב"אינטרפיד", בהשתתפות שר ההגנה פרי, הרמטכ"ל שאליקשווילי, מושלי ניו-יורק וניו-ג'רסי ואחרים. (אפשרות לפגישה אישית לכרבע שעה עם המושל פטאקי)

ו. יום רביעי 25.10 (בוושינגטון)

00:50 (26.10) חזרה לארץ מנמל התעופה "קנדי" טיסת "אל-על" 004.

.../.

הנדון: ארועים לרגל יובל ה-50 לאו"ם 21.10-24.10 (ביקור ראש הממשלה)

=====

1. מוצ"ש, 21.10

=====

2200 - 19:00 קבלת פנים וארוחת ערב מטעם ראש עיריית ניו-יורק, ג'וליאני ורעייתו. מיקום: WORLD FINANCIAL CENTRE מוזמנים: רוה"מ ורעייתו + השגריר. לבוש: BUSINESS ATTIRE.

2. יום א', 22.10

=====

07:30 - 09:20 ארוחת בוקר מטעם המזכ"ל. מוזמנים: רבין ורעייתו

מיקום: NORTH DELEGATES LOUNGE
מוזמנים: השגריר ורעייתו
מיקום: DELEGATES LOUNGE

09:25 - 09:45 צילום משותף לראשי המדינות/ראשי הממשלה
מיקום: ECOSOC CHAMBER
מוזמנים: רוח"מ

10:00 נאום קלינטון
6 מקומות של השולחן הישראלי + 3 מקומות ביציע האח"מ
לגברת רבין, גברת יעקובי וגברת אבן + 4 מקומות
נוספים.

16:00-18:30 מסיבת תה מטעם רעיית מזכ"ל האו"מ לרעיות ראשי המדינה
והממשלה. 3 SUTTON PLACE.
מוזמנת: רעיית רוח"מ.

19:30 קבלת פנים מטעם הנשיא קלינטון ורעייתו
מיקום: ספריה ציבורית, ניו-יורק
מוזמנים: רוח"מ ורעייתו.
לבוש: BLACK TIE (LONG DRESS)

3. יום ב', 23.10
=====

12:00 קבלת פנים וארוחת צהריים מטעם גב' ג'וליאני וגב'
בוטרוס-גאלי
מיקום: מוזיאון "מטרופוליטן"
מוזמנים: גב' רבין וגב' יעקבי

19:30 קבלת פנים לבאים לקונצרט מטעם המזכ"ל וראש העיר.

21:00-22:20 קונצרט חגיגי לרגל יובל ה-50
מיקום: לינקולן סנטר
מוזמנים: רוח"מ ורעייתו + השגריר ורעייתו.
לבוש: BUSINESS ATTIRE

4. יום ג', 24.10
=====

11:30 יציאה לשיט על ההדסון, כולל א"צ. מארחת רעיית
המזכ"ל. מניחים שרעיית רוח"מ לא תוכל להשתתף לרגל
נאום רוח"מ.

11:30 נאום רוח"מ רבין
6 מקומות ליד השולחן הישראלי + 3 מקומות ביציע האח"מ
+ 4 מקומות נוספים ביציע הכללי.

13:15 ארוחת צהריים מטעם מזכ"ל האו"ם .
מוזמנים: רוה"מ + השגריר + אבא אבן

18:30 ארוע "אינטרפיד"
לבוש: "BLACK TIE"

כניסה למתחם האו"ם
=====

במשך 3 הימים, תותר הכניסה למתחם האו"ם רק לרכב אחד + רכב מלווה של
שירותי הבטחון.

כניסה לאזורים מוגבלים (אולם העצרת הכללית ומספר אזורים בבניין העצרת
הכללית) - רק לבעלי 6 (SUPER-PASSES).

גד יעקבי

13 באוקטובר 1995

תפוצה: @גיל/שהח, @ברק/מנכל, @רהמ), @ליאור/ארבל, @מילוא/ארבל2,
@ (עמית730)

סססס

18/10/1995

17:31:17

5/6

אאאא, חוזם: 22916
אל: בטחון/1316
מ-: ניורק, נר: 445, תא: 181095, דח: 1111, סג: שמ,
בבב

אל ראש הממשלה

שמור/בהול לא להזעיק

אל: איתן הבר, לשכת רה"מ

דע: שגריר נאו"מ - כאן

מאת: קונכ"ל /ניו-יורק.

הנדון: בקור רה"מ

2593
- 2

1. סוכם שמושל מדינת ניו-יורק יעניק את העיטור לרה"מ בארוחה
ב-INTREPID.

2. לפיכך, מציעה כי הפגישה אותה בקשתי בזמנו תתקיים ב-19:15, רבע שעה
לפני תחילת הארוחה. הדבר לא יגזול זמן נוסף מרה"מ - היא תתקיים בחדר
נפרד בזמן קבלת הפנים, על האניה. הפגישה תאפשר שיחה עניינית וכן הכרות
קצרה לפני שהמושל יעניק לרה"מ את אות הכבוד.

3. רקע על המושל ועל הלחצים המופעלים עליו על ידי ציבור בוחריו היהודים
- בע"פ, לאחר הגעתכם.

4. אשרנא ע"מ שנוכל להדפיס בתכנית.

קולט אביטל.
18 באוקטובר 1995

סססס

למקום
19.10.95

מ ב ר ק נ כ נ ס מ ס ו ר ג

אאאא, וורזם: 23297

אל: רהנש/732

מ-: ניו יורק, נר: 476, חא: 181095, זח: 1408, דח: ב, סג: שמ,

כבכב

שמור/כהול

אל: איזן הכר, מנהל לשכת רה"מ

דע: שג"יר נאו"מ - כאן

מאת: קונכ"ל / ניו-יורק.

הנדון: בקור רה"מ

הקתדרלה ST. JOHN THE DIVINE בניו-יורק אשר משמשת מקום הופעה יוקרתי למדינאים ולאומנים בעלי שם, מקיימת מדי פעם ארועים הזוכים לפרסום רב בחקשורת האמריקנית והעולמית.

כמוצ"ש מארגנים ראשיה קונצרט מיוחד, בהשתתפות הנשיאים מגדלה, האבל ומלך ירדן. כל אחד יקרא לדבר כמה דקות. עתה הגיעה גם הזמנה לרה"מ להשתתף - ולו לכמוז דקות בין השעות 20:00-21:30 ולשאת דברים קצרים.

אף כי תזנית רה"מ ידועה, מפאת יוקרת המקום והדוברים, אני ממליצה על "קפיצה" קצרה בדרכו לקבלת-הפנים.

קולט אביזל.
18 באוקטיבר 1995

חפוצה: @ (ויהמ), @ (ראשהממשלה)

סססס

החל מ-19.10
אל"ן

הטקס בושינגטון

הטקס בארה"ב - 25 לאוקטובר יתקיים בסטייט דיפרטמנט.

זה אירוע של טוקסידו, וישתתפו בו כ - 250 תורמים של רבע מיליון דולר ומעלה.

רוה"מ מגיש אות הוקרה לקלינטון. הנוסח המדויק של מגן יעבירו לך בכתב יותר מאוחר. קלינטון אומר מילות תודה.

רוה"מ מקבל מגן הוקרה מצ'רלס ברונפמן ומקורקי גודמן.

יותר מאוחר קלינטון צריך לעזוב ורוה"מ יישאר עם היהודים לבד לנאום של כ - 20 דקות.

ל"ה
730
9.10.10.

הוצבה 8...
נני ימים
צבי אולצרוט.
על צה שורן
מרכ"ל משה ב"ט

תכנית פגישות ראש הממשלה

באו"ם

נכון ליום א' 8/10/95

<u>הפגישה</u>	<u>סטטוס</u>	<u>הערות</u>
1. נשיא הפיליפינים	נקבעה	15:00 - 22/10
2. נשיא אזרביג'אן	נקבעה	16:00 - 22/10
3. נשיא טג'יקיסטאן	נקבעה	17:30 - 23/10
4. רה"מ סינגפור	נקבעה	12:15 - 22/10
5. נשיא אוסטרליה	נקבעה	17:00 - 20/10
6. מזכ"ל האו"ם	נקבעה	19:15 - 21/10
7. נשיא דרום קוריאה	נקבעה	16:00 - 24/10
8. נשיא ארגנטינה	נקבעה	08:30 - 23/10
9. נשיא ביילרוסיה	נקבעה	11:30 - 22/10
10. נשיא ברזיל	-יזמנו פגישה-טרם קיבלנו תשובה	
11. נשיא סין	-יזמנו פגישה-טרם קיבלנו תשובה	
12. רה"מ אוסטרליה	-יזמנו פגישה-טרם קיבלנו תשובה	
13. רה"מ אתיופיה	-יזמנו פגישה-טרם קיבלנו תשובה	
14. נשיא מצרים	-אנו עומדים ליזום פנייה	
15. מלך ירדן	-יזמנו פגישה-טרם קיבלנו תשובה	
16. רה"מ קנדה	-יזמנו פגישה-טרם קיבלנו תשובה	
17. רה"מ בריטניה	-יזמנו פגישה-טרם קיבלנו תשובה	
18. נשיא רוסיה	-יזמנו פגישה-טרם קיבלנו תשובה	

19. הטרויקה : עדיפה מבחינתנו פגישה משותפת עם כל

הטרויקה

נשיא צרפת - יזמנו פגישה-טרם קיבלנו תשובה
רה"מ איטליה - יזמנו פגישה-טרם קיבלנו תשובה
רה"מ ספרד - יזמנו פגישה-טרם קיבלנו תשובה
(ננסה לבטל במקרה ולא תתקיים
הפגישה המאוחדת)

20. נשיא מכסיקו - יזמנו פגישה וויתרנו, כעת נראה
שהיוזמה עולה מצידם.

21. ראש ממשלת מאלזיה - בטיפול המוסד, נקבל
תשובה בימים הקרובים.

22. נשיא אינדונזיה - בטיפול המוסד, נקבל
תשובה בימים הקרובים.

23. סולטאן ברוניי - בטיפול המוסד, לא ברור
אם יגיע לעצרת.

24. נשיא ג'יבוטי - בטיפול המוסד, הנשיא לא
יגיע.

25. אמיר קטאר - בטיפול המוסד, מוכן
להיפגש, לא ברור אם יגיע
לעצרת.

26. סולטאן עומאן - בטיפול המוסד, הסולטאן
לא יגיע. אפשרית פגישה
עם סגן ראש הממשלה.

27. מלך מרוקו - הוסכם על פגישה, בטיפול
המוסד, אין מועד.

28. נשיא טורקיה - בקשנו פגישה, לנוכח
ביקורו הצפוי של דמירל
בנובמבר - ננסה לבטלה.

29. נשיא הונגריה

30. רה"מ הולנד

31. בורונדי

- פנו אלינו, טרם השבנו.

- פנו אלינו, טרם השבנו.

-(לא ברור הדרג) פנו אלינו,

טרם השבנו.

- כמו כן ביטלנו פניות שיזמנו אל: ראש ממשלת יפן,
נשיא סנגאל, נשיא אוקראינה.

- מרשימת המוסד המקורית ירדו בנגלדש ותוניס.

ISRAEL POLICY FORUM

666 Fifth Avenue, 21st Floor

New York, NY 10103

Tel: 212/245-4227

Fax: 212/245-0517

001212 4995455:020

FAX TO: Ambassador Colette Avital

cc: Ambassador Rabinovich
Eitan Haber
Isaac Herzog

FROM: Jonathan Jacoby

DATE: October 12, 1995

1 PAGE(S) TOTAL, INCLUDING COVER SHEET

Following up on Isaac Herzog's conversation with Eitan Haber, I would like to schedule and confirm one and a half hours for meetings with the Prime Minister on Friday, November 17. We are planning a small group meeting lasting one hour, preceded by a private session with two or three leaders. An initial list of those attending will be ready at the start of November.

I understand that the probable time for the meeting is immediately after lunch.

In addition, we have discussed the possibility of a luncheon in honor of Mrs Rabin to benefit the Golda Meir Association. It would be hosted by Marjorie Alfus, a prominent attorney and leader of the "Committee of 200: women business leaders, and Efrat Abrams.

Please let me know if this is still a possibility.

Thank you.

• (Auf von) —

(Handwritten signature)

18/10/1995

20:36:04

אאאא, חוזם: 23297
 אל: בטחון/ 1369
 מ-: ניו יורק, נר: 476, תא: 181095, זח: 1408, דח: ב, סג: שמ,
 בבבב

אל ראש הממשלה

שמור/בהול

אל: איתן הבר, מנהל לשכת רה"מ

דע: שגריר נאו"מ - כאן

מאת: קונכ"ל / ניו-יורק.

הנדון: בקור רה"מ

הקתדרלה ST. JOHN THE DIVINE בניו-יורק אשר משמשת מקום הופעה יוקרתי
 למדינאים ולאומנים בעלי שם, מקיימת מדי פעם ארועים הזוכים לפרסום רב
 בתקשורת האמריקנית והעולמית.

במוצ"ש מארגנים ראשיה קונצרט מיוחד, בהשתתפות הנשיאים מנדלה, האבל ומלך
 ירדן. כל אחד יקרא לדבר כמה דקות. עתה הגיעה גם הזמנה לרה"מ להשתתף -
 ולו לכמה דקות בין השעות 20:00-21:30 ולשאת דברים קצרים.

אף כי תכנית רה"מ ידועה, מפאת יוקרת המקום והדוברים, אני ממליצה על
 "קפיצה" קצרה בדרכו לקבלת-הפנים.

קולט אביטל.
 18 באוקטובר 1995

סססס

2657

19.10.
 50
 14.10.

לו"ז טנטיבי ל25 - אוקטובר

**11:30 או 12:00 פגישה עם מזכיר
ההגנה.**

**14:00 פגישה עם ראשי המגבית
וקרן היסוד.**

**17:15 - 16:00 הטקס (3000 שנה
לי"ם) בקונגרס (רומנדה).**

**18:15 - 17:30 פגישה עם הנשיא
במחמ"ד.**

**ואילך - 18:00 קבלת פנים
וארוחת ערב של ה ILR.**

עצרת האו"ם

למנצי הקבוע
של ישראל לאומות המאוחדות

PERMANENT REPRESENTATIVE OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

הנציג הקבוע
של ישראל לאומות המאוחדות

ג' בתשרי התשנ"ו
27 בספטמבר 1995

אל: ראש הממשלה

הנדון: ביקור באו"ם והשתתפות בעצרת המיוחדת הכללית

1. אני מצדף סקירה תמציתית על השינויים המשמעותיים שהתחוללו ביחסי ישראל והאו"ם.

הסקירה נוגעת בקצרה גם בשינוי במעמד ובתיפקוד של האו"ם עצמו.

2. נאומך בעצרת הכללית, כמו של כל ראשי המדינות והממשלות (כ-110 ישתתפו במושב המיוחד הזה), נועד להיות בן כ-5 דקות.

3. נראה לי כי יש לכלול בו, את הנושאים הבאים:

א. האו"ם קם לפני 50 שנה, סמוך לתום מלחמת העולם השנייה, בעקבות נוראותיה ולקחייה. כשנתיים לאחר מכן, ב-29.11.47, החליטה העצרת הכללית על הקמת מדינה ליהודים בארץ-ישראל, גם-כן בעקבות המלחמה ושונאת העם היהודי באירופה. (נראה לי שהרקע הדומה לשתי ההתפתחויות ראוי לציון מיוחד).

ב. החלטת האו"ם כללה גם הקמת מדינה ערבית בארץ ישראל, אך הערכים דחו אותה.

מאז התרחשו מלחמות והתנגשויות רבות, בהן אבדו חיי אדם רבים מכל הצדדים. נגרם סבל רב והיה בזבוז אדיר של משאבים.

- 2 -

ג. עתה אנו נמצאים בעיצומו של מיפנה היסטורי: ההסכמים בין ישראל לפלשתינאים, הסכם השלום עם ירדן ושינויים מהותיים ביחסים במזה"ת ובמגרב. (ראוי להזכיר כי קדם להם הסכם השלום עם מצרים ב-1979).

ד. דרך ארוכה עדיין לפנינו, אולם אנו נחושים להמשיך עד להשגת הפירות המקווים לעצמו, לכל העמים באזור ולדורות הבאים.

ה. המיפנה בא לביטוי גם ביחסים בינינו לבין הקהילה הבינלאומית והאו"ם: (ראו הסקירה המצורפת)

- מספר המדינות שעמן נכרתו יחסים דיפלומטיים.

- התאמת רוב החלטות האו"ם למציאות החדשה.

- שיתוף פעולה גובר עם הגופים, הסוכנויות וכוחות השלום. אך עדיין על האו"ם לתת ביטוי למציאות החדשה במזרח התיכון, בהחלטותיו ובפעולותיו.

ו. עם זאת, עדיין יש כוחות המאיימים על השלום והבטחון באזור ובמידה רבה על שלום העולם:

(1) הסרור הפודמסליסטי.

(2) מדינות סוסליטריות - סרוריסטיות.

(3) הפצתו של נשק השמדה המוני לידי מדינות מסורפות ובלתי אחראיות.

(4) העובדה שרוב מדינות העולם אינן דמוקרטיות.

(5) העוני, הבערות והמצוקה שהם מקור למתחים ולמלחמות.

- 3 -

על האו"ם לתמוך בכוחות ובמדינות הפועלות למען השלום, להגביר המאבק הבינלאומי בסרור, לפעול לדמוקרטיזציה, לחינוך ולפיתוח כלכלי וחברתי.

ז. חובתה של הקהילה הבינלאומית להמשיך במאבק לגישור על הפער בין הרצוי והמצוי, בין החזון למציאות, על ידי פיתוח כלכלי ואנושי. ההתקדמות במזרח-התיכון ראויה לתמיכה ולסיוע ויכולה להוות דגם והשראה לאזורים ולעמים אחרים.

לדעתי, אין הגיון למתוח ביקורת על הקהילה הבינלאומית, במיוחד עתה, בעקבות השינויים החיוביים. אלא לקרוא לתמיכה בתהליכי השלום ולביסוי המציאות החדשה, או להשתחרר מתפישות מיושנות וממסיגמות בלתי רלוונטיות.

בברכה,
גד יעקבי

- 2 -

מאז הקמת ממשלת ישראל הנוכחית כוננו יחסים דיפלומטיים עם 31 מדינות. עם מספר ניכר מתוכן החלו היחסים ואף נחתמו ההסכמים כאן. עם רובן המכריע (27) כוננו היחסים מאז חתימת הצהרת העקרונות עם הפלשתינאים.

4. מראשית עבודתי כאן קבענו כי נפעל לשיתוף פעולה מלא עם מוסדות האו"מ גופיו וסוכנויותיו, לקשירת יחסים עם כל השגרירים והמשלחות (לבד מאיראן, עיראק, לוב, צפ' קוריאה וקובה) ולנודמליזציה של יחסינו עם הקהילה הבינלאומית. עם התקדמות תהליך כריתת ההסכמים וכינון היחסים עם הפלשתינאים, ירדן ומדינות אחרות יכולנו לממש חלק ניכר מיעדינו.

5. בעקבות זאת:

א. קיימנו פגישות רבות עם רוב השגרירים והמשלחות לאו"מ. הם הולידו חלק מהיחסים הדיפלומטיים שכוננו וקשרי עבודה עם מדינות שאין לנו יחסים דיפלומטיים איתן.

ב. בוטלו, שונו או נדחו רוב החלטות העצרת שהיו עוינות או אנכרוניסטיות. בכלל זה, התקבלו "החלטה חיובית" המאמצת ותומכת במהלכי השלום ובהסכמיו (ומאמצת את ההסכמים עם הפלשתינאים וירדן ואת ועידות קזבלנקה ועמאן), והחלטה הקוראת לשיתוף-פעולה בינלאומי נגד הסרור ומבצעיו.

ג. נבחרו, לראשונה מאז חברותנו באו"מ, ארבעה ישראלים, בהצבעות חשאיות כלליות בעצרת, לתפקידים נבחרים מרכזיים.

ד. ישראל לא גונתה על-ידי מועצת הבטחון גם בעקבות העלאתם של נושאים בעייתיים (המגורשים, ההתנחלויות, ההפקעות, הרצח בחברון וכו').

יתר על כן, מועצת הבטחון גינתה, מספר פעמים, פעולות סרור ורצח נגד ישראל וישראלים.

- 3 -

ה. ההשתלבות בכוחות השלום, הצבאיים והאזרחיים, פתוחה בפני ישראל.
(במסגרת זו הקמנו את בית חולים שדה ברואנדה והוצע לנו להשתלב
בפרוייקטים אחרים).

ו. גבר שיתוף הפעולה בינינו לבין אונר"א, יו.א.נ.די.פי, יוניצ'ף
ואחרים, שהרחיבו את המשאבים המוקצים על-ידם לסיוע לפלשתינאים.
סה"כ ההקצאה הכוללת מצד גורמי האו"מ ב"שטחים" תהיה השנה כ-280
מליון דולר.

ז. השתפר שיתוף הפעולה עם כוחות השלום שסביב ישראל - אונדו"ף
ויוניפי"ל - והחל שיתוף פעולה בין ישראל לבין האו"מ בתחומים
מיוחדים בעלי חשיבות בטחונית ומדינית (עיראק).

ח. הורחבה השתתפותנו בפעולות כלליות של האו"מ. בכלל זה, בוועידות
הבינלאומיות: לאיכות הסביבה (בריו), לאוכלוסיה (בקהיר),
למדיניות חברתית (בקופנהגן), לנשים (בביג'ין), לזכויות אדם
(בוינה) וכן בסמינרים ובקורסים שנערכו במקומות שונים וגם
בישראל (כמו סמינר המים).

ט. האו"מ חדל ליחד-לרעה את ישראל בסוגיית החימוש הגרעיני ובוועידת
ה-M.P.T האחרונה הובס המהלך המצרי בנושא זה. כמו כן, התקבלה
החלטה כי הקמת אזור מפורז מנשק גרעיני במזה"ת קשורה לתהליך
השלום.

י. ישראל, מבחינות אלה, נמצאת במרכז המפה המדינית ואיננה יותר
מדינה חריגה, בשוליים.

6. עם זאת, נותרו על סדר היום הנושאים הבאים, המחייבים התקדמות
ושינוי:

א. השתתפותנו בקבוצה אזורית-פוליטית. בהעדר אפשרות, בשלב זה,
להוות חלק מהקבוצה האסיאנית, אנו עושים מאמץ להצטרף (לפחות
לצרכי בחירות) לקבוצת ה-W.E.O.G (הכוללת את מדינות מערב
אירופה, אוסטרליה, ניו-זילנד, קנדה וארה"ב).

- 4 -

- ב. על סדר היום של העצרת קיימות עדיין הצעות החלטה שאינן רצויות לנו בנושאי: ירושלים, הגדרה-עצמית לפלשתינאים, רמת הגולן והתנחלויות.
- אנו סוענים כי יש לדון בנושאים אלה, הנוגעים להסדרי הקבע, במשא-ומתן ישיר בין הצדדים ואל לאו"ם להתערב בהם.
- ג. גם ישראל חייבת להיות נכונה יותר ליטול חלק בתהליכים ובפעילויות כלליות של האו"ם, מעבר למה שהיא עשתה בעבר. בכלל זה בפעולות הומניטריות, בעבודת U.N.D.P ובהיבט האזרחי של "כוחות השלום".

האו"ם: המצב והתהליכים - כללי

7. מאז תום המלחמה הקרה (התפרקות ברית-המועצות) גבר מספר הסכסוכים האתניים, הדתיים והאזוריים. במקביל הפך האו"ם למרכז השפעה חשוב יותר. ככל שגברו הציפיות גברו גם האכזבות. במיוחד בעקבות ההתרחשויות ביוגוסלביה לשעבר ובסומליה. עם זאת רצוי לציין את השינויים החשובים העיקריים.
- א. מועצת הבטחון הפכה ל"זירה פתוחה", המתכנסת כמעט כל יום.
- ב. הופעלו כ-30 כוחות שלום.
- ג. התרחבה הפעילות בתחומי הכלכלה, החברה והסיוע ההומניטרי, בעיקר באמצעות הסוכנויות והגופים הנילווים.
- ד. מלחמת המפרץ שהתנהלה בחסות האו"ם, הסוקציות שנוקסו נגד עיראק והמאבק של אונסקו"ם לחשיפה ולהשמדת הנושק העיראקי.
- ה. הצלחתו של האו"ם בסיום סכסוכים בקמבודיה, מוזמביק, אנגולה, אל-סאלודור ואחרות.
- ו. פעולתו בתחום קידום ופיקוח על בחירות בארצות שונות (דרום

- 5 -

אפריקה, טג'קיסטאן, נמיביה, קזחסטאן, מאלווי ואחרות.

8. עם זאת, הלקח הוודאי הוא שבכל מקום שמתנהלת מלחמת אזרחים ואין נכונות בין הצדדים לסיום הקונפליקט, לא יכולה התערבות חיצונית, צבאית או דיפלומטית, לעלות יפה. כך קרה בויאטנם ובלבנון וכך קרה בסומליה וביוגוסלביה לשעבר (לפי שעה). אלה גבולות ההשפעה שאינם ניתנים לשינוי. גישה זו החלה להתקבל גם באו"מ.

9. ארה"ב היא עדיין המעצמה המשפיעה ביותר בעולם. אם כי בתקופה האחרונה האיחוד האירופי, מחד, וסין מאידך, נוהגים ככוחות עולמיים עצמאיים. מגמה זו, בודאי תיגבר ותלך.

השינויים הפוליטיים בארה"ב מציבים בעיה חדשה בפני האו"מ. במיוחד בקרב הרפובליקנים, קיימת מגמה מתחזקת של בדלנות (גם אם בדלנות היתה אפיונית תמיד לארה"ב, כפי שאומר ארתור שלזינגר, לבד מנושאי סחר וכלכלה). לאחרונה התייצבו קולין פאוול וג'וליאני וגד מגמה זו. מגמה זו מתעלמת מכך שהאו"מ, בשנים האחרונות, היה במידה רבה מכשיר של מדיניות החוץ של ארה"ב והשפעתה בו היא גדולה. עקב כך, בין השאר, גדל החוב הכולל של המדינות לאו"מ לכ-2.2 מיליארד דולר (מכך 1.1 חובה של ארה"ב).

10. רפורמות באו"מ הנושאים העיקריים הנזכרים הם:

- * שינוי הרכב מועצת הבטחון.
- * הקטנת מספר הסוכנויות והגופים.
- * קביעת כללים מוגדרים יותר לפעולת כוחות השלום.
- * יעול מינהלי ומניעת כפל תפקידים.

ארה"ב רואה ברפורמות גם מכשיר לשכנוע הקונגרס ודעת הקהל להמשיך בתמיכה באו"מ.

גד יעקבי

18/10/1995 22:48:17

אאא, חוזם: 23482
אל: בטחון/1390
מ-: ניו יורק, נר: 491, תא: 181095, זח: 1622, דח: מ, סג: שמ,
בבב

אל: אגת/87 רמחתא'ס

אל: שר הבטחון

אל ראש הממשלה

שמור/מידי

אל: ארב"ל 2

דע: סמנכ"ל ארב"ל
מצפ"א
ושינגטון

מאת: סגן הנציג הקבוע, נאו"ם

הנדון: השתתפות ערפאת בארועי 50 שנה לאו"ם

נציגות אש"ף פועלת נמרצות להבטחת השתתפות ערפאת במירב הארועים המתוכננים
לציון 50 שנה לאו"ם:

1. כניסתו דרך ה- DELEGATES ENTRANCE וקבלתו ע"י המזכ"ל, למרות שהסדר זה יועד מלתחילה רק לראשי מדינות וממשלות הורחבו הקריטריונים, לפי הנחיית המזכ"ל, כך שיכללו גם את ערפאת.
2. הכללתו ב"תמונת מחזור" - המזכ"ל התכוון לפעול בצורה דומה, אך לאחר מחאת ארה"ב חזר בו וערפאת לא יכלול התמונה.
3. א"צ עם המזכ"ל - מאחר והיא תכלול את כלל הנואמים מאותו יום ערפאת יכלול.
4. סדר הושבה בעצרת - אש"ף מבקש שלשלושת ימי המושב המיוחד יקודם מקום אש"ף לקרבת המשקיפות - מדינות (שויץ והותיקן). לפי סדר אלפביתי. ארה"ב מתנגדת ואש"ף מאיים להשיג פסיקה של העצרת.
5. קבלת פנים מטעם הנשיא קלינטון - ערפאת מוזמן.
6. ארוחת ערב מטעם ראש העיר ג'וליאני - בשלב זה ערפאת לא מוזמן.

דוד פלג

18 באוקטובר 1995

לגין סגן ראש
א 13/10

סססס

אורי
515
2702
?

19/10/1995

01:25:23

1417 ימ

אאאא, חוזם: 23709
אל: בטחון / 1417
מ-: ניו יורק, נר: 528, תא: 181095, זח: 1845, דח: ר, סג: בל,
בבב

אל ראש הממשלה

בלמס/רגיל

אל: ארב"ל 2

דע: לשכת שה"ח
לשכת ס/ שה"ח
לשכת מנכ"ל
תפוצות
אירופה
מזא"ר
אסיה
רושינגטון
מדריד
ריגה
מוסקבה

מאת: נאו"ם, ניו יורק

הנדון: עצרת 50 ההצהרה לציון 50 שנה למלחמת העולם השנייה

מצ"ב ההצהרה כפי שאומצה בקונצנזוס ע"י העצרת הכללית.

בברכה,

בליינש זבדיה
גלעד כהן

UNITED
NATIONS

DISTR.
LIMITED

A/50/L.3
11 OCTOBER 1995
ENGLISH
ORIGINAL:
RUSSIAN

FIFTIETH SESSION
AGENDA ITEM 36

COMMEMORATION OF THE FIFTIETH ANNIVERSARY OF
THE END OF THE SECOND WORLD WAR

ARMENIA, AUSTRALIA, AUSTRIA, AZERBAIJAN, BELARUS, BELGIUM, BRAZIL,

BULGARIA, CANADA, CHILE, CHINA, DENMARK, ECUADOR, FINLAND, FRANCE, GEORGIA, GERMANY, GREECE, HONDURAS, HUNGARY, INDIA, IRELAND, ITALY, JAPAN, KAZAKSTAN, KYRGYZSTAN, LUXEMBOURG, NETHERLANDS, NEW ZEALAND, POLAND, PORTUGAL, REPUBLIC OF MOLDOVA, RUSSIAN FEDERATION, SLOVENIA, SPAIN, SWEDEN, TAJIKISTAN, THE FORMER YUGOSLAV REPUBLIC OF MACEDONIA, TURKMENISTAN, UKRAINE, UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND, UNITED STATES OF AMERICA AND UZBEKISTAN: DRAFT RESOLUTION

THE GENERAL ASSEMBLY,

RECALLING ITS RESOLUTION 49/25 OF 2 DECEMBER 1994,

HAVING CONSIDERED ITEM 36 OF THE AGENDA OF ITS FIFTIETH SESSION ENTITLED "COMMEMORATION OF THE FIFTIETH ANNIVERSARY OF THE END OF THE SECOND WORLD WAR",

APPROVES THE DECLARATION IN COMMEMORATION OF THE FIFTIETH ANNIVERSARY OF THE END OF THE SECOND WORLD WAR, THE TEXT OF WHICH IS ANNEXED TO THE PRESENT RESOLUTION.

ANNEX

DECLARATION IN COMMEMORATION OF THE FIFTIETH ANNIVERSARY OF THE END OF THE SECOND WORLD WAR

1. WE, THE REPRESENTATIVES OF THE STATES MEMBERS OF THE UNITED NATIONS, HAVE GATHERED AT A SOLEMN MEETING OF THE FIFTIETH ANNIVERSARY SESSION OF THE UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY TO COMMEMORATE THE FIFTIETH ANNIVERSARY OF THE END OF THE SECOND WORLD WAR, WHICH BROUGHT UNTOLD SUFFERING AND RAVAGES TO MANKIND.

95-30536 (E) 121095 121095 /... *9530536* 2. IN THIS WORLD YEAR OF PEOPLE'S COMMEMORATION OF THE VICTIMS OF THE SECOND WORLD WAR, WE BOW OUR HEADS BEFORE THE TENS OF MILLIONS WHO PERISHED IN THEIR TOWNS AND VILLAGES OR ON THE BATTLEFIELDS, OR BECAME VICTIMS OF GENOCIDE IN THE DEATH CAMPS, AND REMEMBER WITH GRATITUDE THOSE WHO FOUGHT AGAINST DICTATORSHIP, OPPRESSION, RACISM AND AGGRESSION.

3. WE NOTE THAT THE ESTABLISHMENT OF A COMMUNITY BASED ON NEW PRINCIPLES - THE UNITED NATIONS, WHOSE TASK IS TO SAVE SUCCEEDING GENERATIONS FROM THE SCOURGE OF WAR - WAS ONE OF THE MOST REMARKABLE RESULTS OF THE END OF THE SECOND WORLD WAR. WE REAFFIRM THE RESOLVE OF OUR STATES TO ADHERE STRICTLY TO THE PURPOSES AND PRINCIPLES OF THE CHARTER OF THE UNITED NATIONS AND OF THE UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS.

4. WE NOTE WITH SATISFACTION THAT TODAY, NOW THAT MANY IDEOLOGICAL BARRIERS HAVE FALLEN AND THE "COLD WAR" HAS ENDED, NEW OPPORTUNITIES ARE EMERGING FOR A MORE PEACEFUL WORLD AND A SYSTEM OF GENUINE GLOBAL SECURITY WITH THE UNITED NATIONS AS THE CENTRAL ELEMENT.

5. WE RECALL THE TRAGEDY OF THE SECOND WORLD WAR AND THE UNPRECEDENTED SUFFERING IT INFLICTED UPON VARIOUS PEOPLES AND UPON HUMANITY IN GENERAL. WE ARE FULLY AWARE OF THE VITAL NECESSITY OF MAKING ALL POSSIBLE EFFORTS, TO PUT AN END TO EXISTING ARMED CONFLICTS, TO AVERT SUCH CONFLICTS IN THE FUTURE AND TO OVERCOME THE REMAINING LEGACIES OF THE SECOND WORLD WAR AS WELL AS THE MANIFESTATIONS OF POLITICAL, ECONOMIC AND SOCIAL INEQUALITY AND WE CALL UPON THE STATES OF THE WORLD:

(A) TO REAFFIRM THE COMMITMENT TO REFRAIN FROM THE USE OF THREAT OF FORCE AGAINST THE TERRITORIAL INTEGRITY OR POLITICAL INDEPENDENCE OF ANY STATE OR IN ANY OTHER MANNER INCONSISTENT WITH THE PRINCIPLES AND PURPOSES OF THE CHARTER OF THE UNITED NATIONS;

32/2

(B) TO REDOUBLE THEIR EFFORTS TO PUT AN END TO ALL CONFLICTS AND TO SAVE FUTURE GENERATIONS FROM THE SCOURGE OF NEW WARS AND RACIAL HATRED, INTER ALIA, BY DRAWING THE LESSONS THAT EMERGE FROM THE HISTORY OF PAST CONFLICTS;

(C) TO PROMOTE DEMOCRACY AND HUMAN RIGHTS AND TO SUPPORT UNIVERSAL ACCESS TO CULTURE;

(D) TO FOCUS THEIR EFFORTS ON THE OBJECTIVE OF CREATING CONDITIONS FOR THE GENERAL PROGRESS OF HUMANKIND IN LARGER FREEDOM.

6. THE FULFILMENT OF THESE COMMITMENTS WILL BE THE BEST WAY TO PAY TRIBUTE TO THOSE WHO FOUGHT FOR PEACE, FREEDOM, DEMOCRACY AND HUMAN DIGNITY AND TO HONOUR THE MEMORY OF THE VICTIMS OF THE SECOND WORLD WAR. ONLY IN THIS WAY CAN WE PREVENT NEW TRAGEDIES AND ENSURE THAT ALL NATIONS BECOME A COMMUNITY LIVING IN PEACE, STABILITY, COOPERATION AND PROSPERITY.

0000

3
1
3

PERMANENT MISSION OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

המסלחת הקבועה
של ישראל לאומות המאוחדות

Direct Phone: (212) 499-5510

Direct Fax: (212) 499-5535

FAX COVER SHEET

TO:

א"ח / חק

FAX No.:

03-691-6940

FROM:

השגריר גר ירמיה

of the Permanent Mission of Israel to the United Nations

DATE:

11.10.95

TIME:

NUMBER OF PAGES INCLUDING THIS ONE:

(13)

לשגריר
11.10.95

If you have any questions about the material being faxed to you, please contact the Ambassador's office at (212) 499-5510.

2

11.10.95

PERMANENT REPRESENTATIVE OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

פח"ר

הנציג הקבוע
של ישראל לאומות המאוחדות

אל: איגוד הכהנים הלאומיים

איגוד, א"מ

היגוי איגוד א"מ סניף הלאומיים א"מ
היגוי האגודה א"מ א"מ א"מ א"מ
היגוי האגודה (הלאומיים)
א"מ א"מ א"מ א"מ
היגוי א"מ א"מ א"מ א"מ
156 א"מ א"מ א"מ א"מ

היגוי א"מ א"מ א"מ א"מ
היגוי א"מ א"מ א"מ א"מ
היגוי א"מ א"מ א"מ א"מ
היגוי א"מ א"מ א"מ א"מ

2

(3)

The PRESIDENT: I call upon the representative of the United States of America.

Mr. JOHNSON (United States of America): In the consideration of the Palestine problem, the attention which it has been necessary to devote to a number of points of difference has sometimes obscured the many other points on which we are in agreement. Some of those points of agreement may be found in the unanimous recommendations of the report of the United Nations Special Committee on Palestine. In effect, we have become united on certain common purposes with respect to the future of Palestine.

Chief among these are the following: The Mandate for Palestine should be terminated at the earliest practical date. Independence should be attained in Palestine at the earliest practicable date. The sacred character of the Holy Places

* See document A/AC.14/SR.2.

Le PRÉSIDENT (*traduit de l'anglais*): Je donne maintenant la parole au représentant des Etats-Unis d'Amérique.

M. JOHNSON (Etats-Unis d'Amérique) (*traduit de l'anglais*): En examinant le problème de la Palestine, l'attention qu'il a fallu consacrer à certaines divergences a quelquefois obscurci de nombreux autres points sur lesquels il y avait concordance d'opinion. Certains de ces points se trouvent dans les recommandations unanimes du rapport de la Commission spéciale sur la Palestine. En effet, nous nous sommes mis d'accord sur certains buts communs qu'il importait d'atteindre en ce qui concerne l'avenir de la Palestine.

Voici les principaux de ces buts: Le Mandat pour la Palestine devra prendre fin aussitôt que cela sera pratiquement possible. La Palestine devra obtenir son indépendance aussitôt que cela sera pratiquement possible. Le caractère sacré

* Voir le document A/AC.14/SR.2.

mental law of the new governmental institutions which are to succeed the mandatory regime should contain specific provisions, under the guarantee of the United Nations, relating to human rights and fundamental freedoms and the rights of minorities. Finally, the economic unity of Palestine should be preserved and Palestine should be developed in accordance with the interests of all its inhabitants.

On these points, I think we are all in agreement. We now have before us the report of the *Ad Hoc* Committee on Palestine (document A/516), which is designed to carry out these common purposes and to assist the people of Palestine in attaining their independence.

There is no need for me to trace the work of this session of the General Assembly on the difficult question now confronting us. This work, as well as the preparatory steps taken earlier by the United Nations, is well known to all delegations. The United States delegation has never argued or contended that the plan for the future government of Palestine as presented in the report now before the General Assembly is perfect in every detail. However, that plan offers, in the view of the United States delegation, the best practical present opportunity and possibility of obtaining, in a future foreseeable to us now, a peaceful settlement in Palestine.

The proposal of partition with economic union which we are considering is genuinely a United Nations plan. It has been evolved as a result of a special session of the United Nations and the work of a United Nations Special Committee, in addition to the work of the present session of the General Assembly.

I would invite the attention of all delegations to the extent to which this plan utilizes the machinery of the United Nations. If this resolution (document A/516, page 1) is adopted, the General Assembly will have drawn up the fundamental recommendations upon which the plan is based and will designate the special Commission which is to play an important and vital role in carrying them out. The General Assembly will receive, jointly with the Security Council, the final report of the Commission. If the plan is approved, the Trusteeship Council, now in session, will be able to begin at once its task of preparing the statute of the City of Jerusalem. The Economic and Social Council, for its part, will at an early date name the three United Nations members of the Joint Economic Board contemplated in the plan. The Security Council will be called upon to take such steps as may be necessary on its part to carry out the recommendations, and in addition will exercise with respect to Palestine the duties and functions incumbent upon it under the Charter and which may be necessary for the maintenance of inter-

Les documents portant formation des nouvelles institutions gouvernementales qui doivent succéder au régime du mandat devront contenir des clauses précises, sous la garantie de l'Organisation des Nations Unies, relatives aux droits de l'homme, aux libertés fondamentales et aux droits des minorités. Enfin, l'unité économique de la Palestine devra être maintenue et la Palestine devra être développée conformément aux intérêts de tous ses habitants.

Sur ces points, je pense que nous sommes tous d'accord. Nous avons à présent sous les yeux le rapport de la Commission spéciale pour la Palestine (document A/516) qui se propose de réaliser ces buts communs et d'aider le peuple de Palestine à obtenir son indépendance.

Il ne m'est pas nécessaire de rappeler les travaux de l'Assemblée générale, au cours de cette session, sur la question difficile que nous devons résoudre maintenant. Ces travaux, ainsi que les mesures préparatoires prises antérieurement par l'Organisation des Nations Unies, sont bien connus de toutes les délégations. La délégation des Etats-Unis n'a jamais soutenu ni prétendu que le projet de gouvernement de la Palestine, tel qu'il est présenté dans le rapport soumis actuellement à l'Assemblée générale, soit parfait dans tous ses détails. Cependant, ce plan offre, de l'avis de la délégation des Etats-Unis, l'occasion et la possibilité d'arriver, tout au moins dans un avenir que nous pouvons prévoir, à la solution pacifique la plus réalisable à l'heure actuelle de la question palestinienne.

La proposition de partage avec union économique, que nous envisageons, constitue un projet véritablement conçu par l'Organisation des Nations Unies. Il a été élaboré à la suite de la session spéciale de l'Organisation et il est l'œuvre de la Commission spéciale de l'Organisation ainsi que de la session actuelle de l'Assemblée générale.

Je voudrais attirer l'attention de toutes les délégations sur la mesure dans laquelle ce plan utilise les organes des Nations Unies. Si la résolution (document A/516, page 1) qui lui est soumise est adoptée, l'Assemblée générale aura défini les recommandations fondamentales sur lesquelles repose ce plan et elle désignera la Commission spéciale qui doit jouer un rôle décisif dans leur application. L'Assemblée générale recevra, conjointement avec le Conseil de sécurité, le rapport final de la Commission. Si ce plan est approuvé, le Conseil de tutelle, à présent en session, sera en mesure d'entreprendre immédiatement le travail d'élaboration du statut de la Ville de Jérusalem. De son côté, le Conseil économique et social désignera à bref délai les trois Membres de l'Organisation qui feront partie du Conseil économique mixte envisagé dans le plan. Le Conseil de sécurité devra prendre les mesures nécessaires pour appliquer les recommandations et, en outre, il assumera, à l'égard de la Palestine, les obligations et les fonctions qui lui incombent en vertu de la Charte et qui pourront se révéler nécessaires pour le maintien de la paix.

operation on the part of the United Nations and the peoples of Palestine, the plan for the future government of Palestine recommended in the report now before the General Assembly will, in the judgment of the United States delegation, bring about a solution of the Palestine problem.

Much has been said during the course of these debates on the desirability and necessity of presenting to the General Assembly a plan which would command the agreement of both the principal protagonists in this situation. I think there is no delegation here which does not know that no plan has ever been presented, either to this Assembly or to the mandatory Government during its long years of tenure, or in any other place, which would meet with the acceptance of both the Arabs and the Jews. No such plan has ever been presented, and I do not believe that any such plan will ever be presented. If we are to effect through the United Nations a solution of this problem, it cannot be done without the use of the knife. Neither the Jews nor the Arabs will ever be completely satisfied with anything we do, and it is just as well to bear that in mind.

I now turn to certain specific aspects of the draft resolution. A good deal of discussion has taken place concerning the legal aspects of the plan put forward in this resolution. My delegation, on several occasions, has expressed its conviction that the action contemplated here falls properly within the scope of the Charter and within the powers and responsibilities of the organs of the United Nations. The General Assembly has, in our view, the undoubted authority under Article 10 to discuss and make recommendations regarding any subject within the scope of the Charter, and under Article 14 to recommend measures for the peaceful adjustment of any situation which the General Assembly deems likely to impair the general welfare or friendly relations among nations.

The General Assembly is here confronted with a problem which is clearly within the scope of the Charter. Palestine is a mandated territory. The problem is international, not domestic; that it is a situation "likely to impair the general welfare or friendly relations among nations" cannot be questioned. The General Assembly may make any recommendations with respect to this question which it deems just and equitable, and in accordance with the principles and purposes of the Charter.

We believe that the resolution now before the General Assembly meets these qualifications. With respect to the Commission contemplated by this resolution, no one can question the authority of the General Assembly to establish subsidiary bodies under the provisions of Article 22. The principal legal objection which has been offered to the resolution is that the Commission is empowered to take certain administrative steps

ions Unies et des peuples de la Palestine, le plan de gouvernement de la Palestine, recommandé dans le rapport actuellement soumis à l'Assemblée générale, apportera, de l'avis de la délégation des Etats-Unis, une solution au problème palestinien.

Au cours de ces débats, on a beaucoup parlé de l'opportunité et de la nécessité de présenter à l'Assemblée générale un plan qui obtiendrait l'agrément des deux principaux protagonistes dans cette situation. Je pense qu'il n'y a aucune délégation ici qui ignore qu'aucun plan n'a été présenté, soit à cette Assemblée, soit à la Puissance mandataire durant ses longues années de gouvernement, soit en tout autre lieu, qui fût susceptible de recueillir à la fois l'assentiment des Arabes et des Juifs. Jamais un tel plan n'a été présenté et je ne crois pas qu'on en présentera jamais. Si les Nations Unies doivent jamais résoudre le problème, cela ne pourrait se faire qu'avec le bistouri. Ni les Juifs, ni les Arabes ne seront jamais complètement satisfaits de ce que nous ferons et c'est là un point qu'il est préférable de ne pas perdre de vue.

Je vais, à présent, examiner certains aspects particuliers du projet de résolution. Nous avons beaucoup discuté au sujet des aspects juridiques du plan proposé dans cette résolution. Ma délégation, en plusieurs occasions, a exprimé sa conviction que l'action envisagée ici rentre bien dans le cadre de la Charte et dans les pouvoirs et les fonctions des organes de l'Organisation des Nations Unies. A notre avis, l'Assemblée générale jouit d'un droit indubitable, selon l'Article 10, de discuter et de faire des recommandations relatives à toute question rentrant dans le cadre de la Charte et, conformément à l'Article 14, de recommander les mesures propres à assurer l'ajustement pacifique de toute situation qui lui semble de nature à nuire au bien général ou à compromettre les relations amicales entre nations.

L'Assemblée générale se trouve ici en présence d'un problème qui rentre nettement dans le cadre de la Charte. La Palestine est un territoire sous mandat. Le problème est international, non intérieur; on ne saurait douter qu'il s'agisse là d'une situation "qui semble de nature à nuire au bien général ou à compromettre les relations amicales entre nations". L'Assemblée générale peut faire toutes recommandations qu'elle estimera justes et équitables à propos de cette question et conformément aux principes et aux buts de la Charte.

Nous pensons que la résolution actuellement soumise à l'Assemblée générale satisfait à ces conditions. En ce qui concerne la Commission envisagée par cette résolution, personne ne peut contester le droit qu'à l'Assemblée générale de créer des organes subsidiaires selon les dispositions de l'Article 22. La principale objection juridique faite à la résolution est que la Commission serait habilitée à prendre certaines mesures

Power to the people of Palestine. In view of the nature of these administrative functions, I do not believe that we can seriously question this temporary and transitory assistance which would be extended to the non-self-governing peoples of territories which will become two States, in their efforts to establish themselves as free and independent members of the family of nations.

To what I have said on this subject, I should simply like to add the suggestion that there is no direct precedent in international law for the problem with which the General Assembly is now confronted. The announced intention of the mandatory Power to relinquish its mandate over Palestine at an early date and to withdraw its administration and armed forces from that country, and its refusal to assist in the implementation of any plan which does not meet the impossible condition of agreement by both parties, have placed upon the United Nations a very heavy moral responsibility.

Palestine, as a territory under mandate, is not a State. It is not an international person, but is in a sense a ward of the international community. In the circumstances now prevailing, the General Assembly of the United Nations is the effective voice of the international community in determining the new forms and structures of government which should prevail in Palestine when the Mandate is terminated. The recommendations of the General Assembly are not to the Commission; they are to the Member States of the United Nations.

There is another vital aspect of the plan to which I should like to call the attention of the General Assembly. I refer to the definite possibilities which it contains for common action in the economic field. Who can now tell whether such common action may not lead in the foreseeable future to common action in the political, social, cultural and educational fields as well? The United Nations Special Committee on Palestine recommended a new political concept in this economic union. The United States delegation believes that the provisions which the *Ad Hoc* Committee inserted in the plan of partition have strengthened and made more effective this concept of economic union.

Although both the Arab and the Jewish States have been given a separate political existence within clearly defined boundaries, it is our hope that these boundaries will be as freely crossed as the boundaries which separate the individual states within the United States, and will be as friendly as the boundary which runs for three thousand miles between Canada and the United States.

It is the belief of my delegation that the City of Jerusalem, under its special regime as envisaged in this plan, and in view of its inevitable

mandataire au peuple de Palestine. Etant donné la nature de ces fonctions administratives, je ne pense pas que nous puissions contester sérieusement la nécessité de cette aide temporaire et transitoire à apporter aux peuples non autonomes de territoires destinés à constituer deux Etats, dans les efforts qu'ils auront à déployer pour devenir eux-mêmes des membres libres et indépendants de la famille des nations.

A ce que j'ai dit sur ce sujet, je voudrais simplement ajouter la suggestion qu'il n'existe aucun précédent direct en droit international qui puisse aider à résoudre le problème actuellement posé à l'Assemblée générale. L'intention déclarée par la Puissance mandataire de renoncer à bref délai à son Mandat sur la Palestine et de procéder au retrait de son administration et de ses forces armées de ce pays, et son refus d'aider à l'application de tout plan qui ne satisfait pas à la condition impossible d'avoir l'agrément des deux parties, ont chargé l'Organisation des Nations Unies d'une très grave responsabilité morale.

La Palestine, étant un territoire sous mandat, n'est pas un Etat; elle n'a pas de personnalité internationale; mais, à un certain point de vue, c'est une pupille de la communauté internationale. Dans les circonstances qui prévalent actuellement, l'Assemblée générale des Nations Unies est le véritable agent de la communauté internationale pour déterminer la nouvelle forme et la structure du gouvernement qui doit fonctionner en Palestine lorsque le Mandat aura pris fin. Les recommandations de l'Assemblée générale ne sont pas adressées à la Commission, mais aux Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies.

Il y a un autre aspect important du plan sur lequel je désirerais attirer l'attention de l'Assemblée générale. Je me réfère aux possibilités précises qu'il contient pour une action commune dans le champ économique. Qui peut dire aujourd'hui si cette action commune ne pourra pas également conduire, dans un avenir prévisible, à une action commune dans les domaines politique, social, culturel et éducatif? La Commission spéciale des Nations Unies pour la Palestine a introduit un concept politique nouveau dans cette union économique. La délégation des Etats-Unis estime que les dispositions que la Commission spéciale a insérées dans le plan de partage ont renforcé et rendu plus efficace ce concept d'union économique.

Quoique les Etats arabe et juif aient été doués d'une existence politique séparée dans des frontières clairement définies, nous espérons que ces frontières seront franchies aussi librement que les frontières qui séparent les différents Etats des Etats-Unis et qu'elles ne diviseront pas plus les deux peuples voisins que la frontière qui s'étend sur trois mille milles entre le Canada et les Etats-Unis.

Ma délégation pense que la Ville de Jérusalem, sous le régime spécial envisagé dans ce plan, et étant donné sa position inévitable de centre

(7) position as the metropolitan centre of all Palestine, may well prove to be the catalytic agent which will accelerate and bring about developments such as the ones described. Jerusalem as the joint spiritual, social and cultural as well as educational centre of Palestine contains within it Holy Places for three of the world's greatest religions.

It is now the social, cultural and educational centre of Palestine, and may well become the economic and political centre of that country as well. It is our hope that the peoples of Palestine—and here we refer to all of the peoples of Palestine, both Arabs and Jews alike—will, in the eloquent and statesmanlike words of the representative of Pakistan, "settle down not only to peaceful and secure lives, but progressively richer lives, and make their contribution not only to their own welfare and prosperity but to the peace, welfare and prosperity of the rest of the world, which does recognize and admire the genius of the Jewish race, the genius of the Arab race and the great contributions which each of them in the past has made toward knowledge, progress and welfare."

It is the sincere belief of the United States delegation that the partition plan recommended by the *Ad Hoc* Committee on the Palestinian Question, with all its imperfections admitted, provides for the people of Palestine in that land the best practicable means at the present time by which these high objectives may be obtained.

le rôle d'agent catalyseur qui apportera et accélérera des développements tels que ceux qui ont été exposés. Jérusalem, centre spirituel, social et culturel aussi bien qu'éducatif de la Palestine, comprend dans son enceinte les Lieux saints de trois plus grandes religions du monde.

C'est à présent le centre social, culturel et éducatif de la Palestine, et il se peut très bien qu'il devienne également le centre économique et politique du pays. Nous espérons que les peuples de la Palestine—et ici nous faisons allusion à tous les peuples de la Palestine, aussi bien arabe que juif—selon les paroles éloquentes et dignes d'un homme d'Etat, prononcées par le représentant du Pakistan, "s'établiront pour vivre non seulement dans la paix et la sécurité mais progressivement dans la richesse, et apporteront leur contribution, non seulement à leur propre bien-être et à leur prospérité, mais aussi à la paix, au bien-être et à la prospérité du reste du monde qui reconnaît et admire le génie de la race juive, le génie de la race arabe, et les importantes contributions que chacune d'elles a apportées, dans le passé, à la science, au progrès et au bien-être".

La délégation des Etats-Unis croit sincèrement que le plan de partage recommandé par la Commission *ad hoc* chargée de la question palestinienne, malgré toutes ses imperfections, fournit au peuple de Palestine les moyens le plus pratiques, à l'heure actuelle, d'atteindre ces buts élevés.

violati
1, par
Meml
witho
vote
form

Th
tition
major
of th

By
power
draft
exce
and
itself
servi
gathe
the
to re
ensur
work
and
cann
th
decis
the
whol
in lo
cons
deleg
of P

(8)

The PRESIDENT: I call upon the representative of the Union of Soviet Socialist Republics.

Mr. GROMYKO (Union of Soviet Socialist Republics) (*translated from Russian*): The Union of Soviet Socialist Republics, as everyone knows, has had no direct material or other interests in Palestine; it is interested in the question of Palestine because it is a Member of the United Nations and because it is a great Power that bears, just as do other great Powers, a special responsibility for the maintenance of international peace. These facts determine the stand taken by the Government of the USSR on the question of Palestine. The views of the delegation of the USSR have already been expressed fully enough at the special session of the General Assembly, in May 1947, as well as in the course of the debates during the present session. I shall not, therefore, repeat what has already been stated earlier by the USSR delegation when the question of the future of Palestine was being considered. But I believe that a few additional remarks will not be useless, in view of the fact that the General Assembly at this or a following meeting will have to take a momentous decision that will decide the future of Palestine. It is natural, therefore, for every delegation to regard it as a duty not only to take up a definite position by voting for a particular proposal but also to give reasons for the stand it takes.

When the question of the future of Palestine was under discussion at the special session of the General Assembly, the Government of the USSR pointed to the two most acceptable solutions of this question. The first was the creation of a single democratic Arab-Jewish State in which Arabs and Jews would enjoy equal rights. In case that solution were to prove unworkable because of Arab and Jewish insistence that, in view of the deterioration in Arab-Jewish relations, they would be unable to live together, the Government of the USSR through its delegation at the Assembly, pointed to the second solution, which was to partition Palestine into two free, independent and democratic States—an Arab and a Jewish one.

The special session of the General Assembly, as you know, set up a Special Committee on Palestine which carefully studied the question of Palestine in order to find the most acceptable solution. After the work of this Committee had

Le PRÉSIDENT (*traduit de l'anglais*): La parole est au représentant de l'Union des Républiques socialistes soviétiques.

M. GROMYKO (Union des Républiques socialistes soviétiques) (*traduit du russe*): L'Union des Républiques socialistes soviétiques, on le sait, n'a d'intérêts directs, matériels ou autres, en Palestine. Elle s'intéresse à la question palestinienne en tant que Membre de l'Organisation des Nations Unies et en tant que grande Puissance qui assume, avec les autres grandes Puissances du monde, la responsabilité principale du maintien de la paix internationale. C'est là qu'il faut chercher l'explication de l'attitude que le Gouvernement de l'URSS a adoptée à l'égard de la question de la Palestine. La délégation de l'URSS a déjà exposé cette attitude d'une manière fort précise tant au cours de la session extraordinaire de l'Assemblée, au mois de mai 1947, qu'au cours de notre présente session. Je ne vais donc pas répéter ce que notre délégation a déjà eu l'occasion de déclarer lors des débats sur l'avenir de la Palestine. Mais, étant donné qu'au cours de sa présente, ou d'une prochaine séance, l'Assemblée générale doit prendre une décision extrêmement importante qui déterminera l'avenir de la Palestine, je crois que quelques observations complémentaires ne seront pas inutiles. En effet, il n'est que naturel, non seulement que chaque délégation veuille adopter une attitude bien nette en votant pour telle ou telle proposition, mais encore qu'elle désire exposer les motifs qui la guident.

Au cours de la discussion sur l'avenir de la Palestine qui a eu lieu à la session extraordinaire de l'Assemblée générale, le Gouvernement de l'URSS a attiré l'attention de l'Assemblée sur les deux solutions les plus acceptables de cette question. La première solution consiste en la création d'un seul Etat démocratique judéo-arabe, au sein duquel Juifs et Arabes jouiraient des mêmes droits. Si les Juifs et les Arabes déclaraient qu'ils ne peuvent pas vivre en commun par suite de la tension qui existe entre eux, et si, de ce fait, la première solution s'avérait impossible, il y aurait alors lieu d'appliquer la deuxième solution, c'est-à-dire le partage de la Palestine en deux Etats libres, indépendants et démocratiques, dont l'un serait juif et l'autre arabe. Tel est le point de vue que la délégation de l'URSS a exposé, au nom de son Gouvernement, devant l'Assemblée générale.

Au cours de sa session extraordinaire, l'Assemblée générale a créé, comme vous le savez, une Commission spéciale pour la Palestine qui, pour trouver la solution la plus satisfaisante de la question de la Palestine, a procédé à une étude

mittee, coincided with one of the two solutions advanced by the USSR delegation at the special session. I have in mind the solution of partitioning Palestine into two independent democratic States—an Arab and a Jewish one.

The USSR delegation, therefore, could not but support this alternative which was recommended by the Special Committee. We now know that not only did the Special Committee which studied the problem of the future of Palestine accept the alternative of partition, but that this proposal gained the support of an overwhelming majority of the other delegations represented in the General Assembly. The overwhelming majority of Member States of the United Nations reached the same conclusion as had been reached by the USSR Government after a comprehensive study of the question how the problem of the future of Palestine should be resolved.

We may ask why it is that the overwhelming majority of the delegations represented in the General Assembly adopted this solution and not another. The only explanation that can be given is that all the alternative solutions of the Palestinian problem were found to be unworkable and impractical. In stating this, I have in mind the project of creating a single independent Arab-Jewish State with equal rights for Arabs and Jews. The experience gained from the study of the Palestinian question, including the experience of the Special Committee, has shown that Jews and Arabs in Palestine do not wish or are unable to live together. The logical conclusion followed that, if these two peoples that inhabit Palestine, both of which have deeply rooted historical ties with the land, cannot live together within the boundaries of a single State, there is no alternative but to create, in place of one country, two States—an Arab and a Jewish one. It is, in the view of our delegation, the only workable solution.

The opponents of the partition of Palestine into two separate, independent, democratic States usually point to the fact that this decision would, as they allege, be directed against the Arabs, against the Arab population in Palestine and against the Arab States in general. This point of view is, for reasons that will be readily understood, particularly emphasized by the delegations of the Arab countries. But the USSR delegation cannot concur in this view. Neither the proposal to partition Palestine into two separate, independent States nor the decision of the *Ad Hoc* Committee that was created at that session and which approved the proposal which is now under discussion, is directed against the Arabs. This decision is not directed against either of the two national groups that inhabit Palestine. On the contrary, the USSR delegation holds that this decision commands the

plutôt la majorité de cette Commission, a formulé des propositions qui coïncidaient avec l'une des deux solutions envisagées par la délégation de l'URSS au cours de la session extraordinaire de l'Assemblée générale, à savoir le partage de la Palestine en deux Etats indépendants et démocratiques, dont l'un serait juif et l'autre arabe.

En conséquence, la délégation de l'URSS a tout naturellement appuyé la solution que nous recommandait la Commission spéciale. Nous savons maintenant que la Commission spéciale qui a étudié la question de l'avenir de la Palestine n'a pas été seule à préconiser le partage de ce pays. En effet, la grande majorité des délégations présentes à l'Assemblée générale s'est prononcée également en faveur de cette solution. Une très forte majorité parmi les Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies a abouti à la conclusion même que le Gouvernement de l'URSS avait tiré, pour sa part, d'un examen minutieux de la question de l'avenir de la Palestine.

On pourrait se demander pourquoi une très forte majorité parmi les délégations présentes à l'Assemblée s'est prononcée précisément pour cette solution et non pour une autre. La seule explication possible est que toutes les autres solutions se sont avérées peu pratiques et peu adaptées à la réalité. C'est notamment le cas pour le projet qui prévoyait la création d'un seul Etat indépendant judéo-arabe, au sein duquel Juifs et Arabes auraient joui de droits égaux. L'expérience acquise au cours de l'examen de la question palestinienne et au cours des travaux de la Commission spéciale a montré que les Juifs et les Arabes de Palestine ne peuvent ou ne veulent pas vivre en commun. Il fallait en conclure logiquement que, puisque ces deux peuples, qui habitent la Palestine et qui y ont tous les deux des racines historiques profondes, ne peuvent pas vivre à l'intérieur d'un seul et même Etat, il ne reste rien d'autre que de créer deux Etats au lieu d'un seul, c'est-à-dire un Etat juif et un Etat arabe. C'était là, de l'avis de notre délégation, la seule solution pratique.

Les adversaires du partage de la Palestine en deux Etats distincts, indépendants et démocratiques prétendent volontiers que cette mesure aurait un caractère antiarabe, c'est-à-dire qu'elle serait dirigée contre la population arabe de la Palestine et contre les Etats arabes en général. Ce sont les délégations des Etats arabes qui — pour des raisons évidentes — expriment avec insistance cette opinion. Mais la délégation de l'URSS ne peut partager cette opinion. Ni la proposition de partager la Palestine en deux Etats distincts et indépendants, ni la décision par laquelle la Commission *ad hoc* créé au cours de cette session avait approuvé cette proposition, ne sont dirigées contre les Arabes. Cette décision n'est dirigée contre aucun des deux groupes ethniques principaux de Palestine. Bien au contraire, cette décision répond — de l'avis de notre délégation — aux vœux justifiés et légitimes des

that is to say, to the detriment of the Jews as well as of the Jews.

The representatives of the Arab States claim that the partition of Palestine would be an historic injustice. But this view of the case is unacceptable, if only because, after all, the Jewish people has been closely linked with Palestine for a considerable period in history. Apart from that, we must not overlook—and the USSR delegation drew attention to this circumstance originally at the special session of the General Assembly—we must not overlook the position in which the Jewish people found themselves as a result of the recent world war. I shall not repeat what the USSR delegation said on this point at the special session of the General Assembly. However, it may not be amiss to remind my listeners again that, as a result of the war which was unleashed by Hitlerite Germany, the Jews, as a people, have suffered more than any other people. You know that there was not a single country in Western Europe which succeeded in adequately protecting the interests of the Jewish people against the arbitrary acts and violence of the Hitlerites.

In connexion with the proposal to partition Palestine, the representatives of some Arab States referred to the USSR and attempted to cast aspersions on the foreign policy of its Government. In particular, the representative of Lebanon twice exercised his ingenuity on the subject. I have already pointed out that the proposal to divide Palestine into two separate independent States, and the position which the USSR has taken in this matter, are not directed against the Arabs, and that, in our profound conviction, such a solution of this question is in keeping with the basic national interests not only of the Jews but also of the Arabs.

The Government and the peoples of the USSR have entertained and still entertain a feeling of sympathy for the national aspirations of the nations of the Arab East. The USSR's attitude towards the efforts of these peoples to rid themselves of the last fetters of colonial dependence is one of understanding and sympathy. Therefore, we do not identify with the vital national interests of the Arabs the clumsy statements made by some of the representatives of Arab States about the foreign policy of the USSR in connexion with the question of the future of Palestine. We draw a distinction between such statements, which were obviously made under the stress of fleeting emotions, and the basic and permanent interests of the Arab people. The USSR delegation is convinced that Arabs and the Arab States will still, on more than one occasion, be looking towards Moscow and expecting the USSR to help them in the struggle for their lawful interests, in their efforts to cast off the last vestiges of foreign dependence.

The delegation of the USSR maintains that the decision to partition Palestine is in keeping with the high principles and aims of the United

Les représentants des Etats arabes affirment que, si l'on tient compte de l'histoire, le partage de la Palestine serait une injustice. Toutefois, on ne saurait se rallier à cette opinion, et cela pour cette simple raison que, pendant une période historique fort longue, le peuple juif a eu des liens très étroits avec la Palestine. D'autre part, il ne faut pas perdre de vue la situation dans laquelle le peuple juif s'est trouvé à la suite de la dernière guerre mondiale, situation sur laquelle nous avons déjà eu l'occasion d'attirer votre attention au cours de la session extraordinaire de l'Assemblée générale. Je ne vais pas répéter tout ce que la délégation de l'URSS a dit à ce sujet au cours de la session extraordinaire. Mais il ne serait peut-être pas inutile de rappeler que les Juifs, en tant que peuple, ont plus que tout autre peuple souffert du fait de la guerre déclenchée par l'Allemagne hitlérienne. Ainsi que vous le savez, il ne s'est trouvé, en Europe occidentale, aucun Etat qui se soit montré capable de protéger les intérêts du peuple juif et de défendre ce peuple contre l'arbitraire et la brutalité des nazis.

En parlant de la proposition de partager la Palestine, les représentants de certains pays arabes ont mentionné l'URSS et ont tenté de jeter le discrédit sur la politique extérieure de son Gouvernement. C'est le représentant du Liban, notamment, qui s'est livré, à deux reprises, à des exercices de ce genre. J'ai déjà eu l'occasion d'indiquer que, ni la proposition de partager la Palestine en deux Etats indépendants, ni l'attitude adoptée par le Gouvernement de l'URSS ne sont dirigées contre les Arabes. Nous sommes profondément convaincus que, tout au contraire, cette solution répond aux intérêts vitaux, non seulement des Juifs, mais aussi des Arabes.

Le Gouvernement et les peuples de l'URSS ont toujours considéré avec sympathie les aspirations des peuples de l'Orient arabe. C'est avec la plus grande sympathie que l'URSS suit la lutte qu'ils mènent pour se débarrasser des derniers liens de la servitude coloniale. Aussi faisons-nous une distinction très nette entre les véritables intérêts nationaux des Arabes et les déclarations maladroites que certains représentants des Etats arabes ont faites, au sujet de la politique extérieure de l'URSS, au cours du débat sur l'avenir de la Palestine. Nous faisons une très grande distinction entre des déclarations de ce genre, qui sont dues apparemment à des tendances passagères, et les intérêts profonds et permanents du peuple arabe. La délégation de l'URSS est convaincue que les Arabes et les Etats arabes auront encore plus d'une fois l'occasion de se tourner vers Moscou dans l'espoir que l'URSS les aidera à défendre leurs intérêts légitimes et à se libérer des derniers vestiges de la servitude étrangère.

La délégation de l'URSS estime que la décision de partager la Palestine est conforme aux buts et aux principes de l'Organisation des Na-

problems, which has been pursued ever since its creation, is a policy of friendship and self-determination of the peoples. That is why all the nationalities that inhabit the USSR represent a single united family that has survived desperate trials during the war years in its fight against the most powerful and most dangerous enemy that a peace-loving people has ever met.

The solution of the Palestine problem based on a partition of Palestine into two separate states will be of profound historical significance, because this decision will meet the legitimate demands of the Jewish people, hundreds of thousands of whom, as you know, are still without a country, without homes, having found temporary shelter only in special camps in some western European countries. I shall not speak of the conditions in which these people are living; these conditions are well known. Quite a lot has been said on this subject by representatives who share the USSR delegation's point of view in this matter, and which support the plan for partitioning Palestine into two States.

The Assembly is making a determined effort to find the most equitable, most practical, most workable and at the same time the most radical solution to the Palestine problem. In doing so, the Assembly bases itself on certain irrefutable facts which led to the Palestinian question being raised in the United Nations. What are these facts? Fact number one is that the mandate system has been found wanting. I shall say more: the mandate system has failed. That the mandate system has failed we know even from the statements of the United Kingdom representatives. These statements were made at the special session as well as at the present session of the Assembly. It was just because the system of governing Palestine by mandate had failed, had proved inadequate, that the United Kingdom Government turned to the United Nations for help. The United Kingdom asked the Assembly to take the appropriate decision and thus to undertake itself the settlement of the problem of the future of Palestine.

Fact number two: the United Kingdom Government, having turned to the United Nations, stated that it could not be responsible for implementing all the measures which will have to be put into effect in Palestine in connexion with a possible decision of the General Assembly. In so doing, the United Kingdom Government has recognized that the General Assembly can, by virtue of the rights and powers conferred upon it by the Charter, assume responsibility for settling the question of the future of Palestine.

The USSR delegation considers it advisable, nevertheless, to draw the Assembly's attention to the fact that up to now the Assembly has not been getting from the United Kingdom the kind of support which we have the right to expect. On the one hand, the United Kingdom Government has applied to the Assembly for help in settling the question of the future of Palestine on the

une politique fondée sur la solidarité des peuples et sur leur droit à disposer d'eux-mêmes. Aussi, toutes les nationalités qui vivent en URSS constituent-elles une famille unie, une famille qui a résisté aux plus dures épreuves au cours d'une guerre menée contre l'ennemi le plus puissant et le plus dangereux que les peuples pacifiques aient jamais eu à affronter.

La décision de régler la question palestinienne en partageant ce pays en deux Etats indépendants aura une portée vraiment historique. Elle donnera satisfaction aux revendications légitimes des Juifs, parmi lesquels des centaines de milliers de personnes sont toujours sans foyer et sans domicile et n'ont trouvé — comme vous le savez — qu'un refuge temporaire dans les camps créés spécialement à cet effet dans certains pays de l'Europe occidentale. Je ne vous parlerai point de la situation où ils se trouvent. Vous la connaissez tous. Ceux des représentants qui ont la même opinion que nous et qui approuvent le partage de la Palestine, en ont déjà parlé avec force détails.

L'Assemblée fait de son mieux pour régler l'avenir de la Palestine de la façon la plus équitable, la plus pratique et la mieux réalisable. En même temps, elle s'efforce de trouver une solution qui soit radicale. Ce faisant, elle se fonde sur certains faits indiscutables, sur les faits mêmes qui ont amené l'Organisation des Nations Unies à examiner la question palestinienne. Quels sont ces faits? Premièrement: le système du mandat n'a pas été un succès. Je dirai même que ce système a fait faillite. Les représentants britanniques eux-mêmes ont déclaré que le régime du mandat en Palestine a été un échec. Ces déclarations, nous les avons entendues à la session extraordinaire aussi bien qu'à la présente session de l'Assemblée. C'est précisément parce que le régime du mandat en Palestine, loin de réussir, a complètement échoué, que le Gouvernement du Royaume-Uni a fait appel à l'Organisation des Nations Unies. Il a demandé à l'Assemblée de prendre une décision et, par conséquent, de régler elle-même la question de l'avenir de la Palestine.

Deuxièmement: en s'adressant à l'Organisation des Nations Unies, le Gouvernement du Royaume-Uni a déclaré qu'il lui serait impossible d'assumer la responsabilité de l'ensemble des mesures qu'il y aura lieu d'appliquer en Palestine à la suite d'une décision de l'Assemblée générale. Par là même, le Gouvernement du Royaume-Uni a reconnu que l'Assemblée générale peut, en vertu du mandat que lui confère la Charte, prendre sur elle-même de régler l'avenir de la Palestine.

Toutefois, la délégation de l'URSS estime devoir signaler à l'Assemblée générale que, jusqu'à présent, le Royaume-Uni n'a pas donné à l'Assemblée l'appui que celle-ci était en droit d'espérer. D'une part, le Gouvernement du Royaume-Uni a demandé à l'Assemblée de l'aider à résoudre la question de l'avenir de la

of the Assembly, has entered so many reservations that willy-nilly one asks oneself whether the United Kingdom is really anxious to have the Palestinian problem settled through the United Nations.

At the special session of the General Assembly, the United Kingdom representative, on the one hand, declared that the United Kingdom prepared to implement the United Nations decisions, provided that the responsibility for the action that would possibly have to be taken did not rest with the United Kingdom alone.

By this declaration, the United Kingdom delegation made it unequivocally clear to the other States that it was prepared to co-operate with the United Nations in the solution of this problem.

On the other hand, however, at that same special session, the United Kingdom representative stated that his Government was prepared to give effect to the relevant decisions of the General Assembly only if the Arabs and Jews agreed on some kind of a solution of the problem. It will be clear to everyone that these two statements contradict each other. If the first statement shows the readiness of the United Kingdom to co-operate with the United Nations in this matter, the second statement shows that the United Kingdom Government may disregard the Assembly's decision.

Similar reservations have been made by the United Kingdom representative during the present session. We have heard, today, Sir Alexander Cadogan's statement on this matter. He repeated in a slightly modified form the idea that the United Kingdom was prepared to implement the Assembly's decision provided the Jews and the Arabs came to an agreement. But we all know that the Arabs and the Jews have failed to reach an agreement. The discussion of this problem at the present session shows that an agreement between them is impossible. There seems to be no prospect of any such agreement being reached between Arabs and Jews.

This is the opinion not only of the USSR delegation but of all those delegations that have come to the conclusion that a definitive decision on this question must be reached during the present session.

All these reservations by the United Kingdom delegation show that the United Kingdom has no real desire, even now, to co-operate fully with the United Nations in solving this problem. While the vast majority of the delegations represented at the General Assembly were in favour of reaching forthwith a definite decision on the question of the future of Palestine, in favour of partitioning Palestine into two States, the United Kingdom Government declares that it will comply with the Assembly decision only when the Jews and the Arabs agree between themselves. I repeat that to put forward such a stipulation is

semblée, qu'on ne peut s'empêcher de se demander: le Royaume-Uni désire-t-il vraiment que la question palestinienne soit réglée par l'intermédiaire de l'Organisation des Nations Unies?

Au cours de la session extraordinaire de l'Assemblée générale, le représentant du Royaume-Uni a déclaré, d'une part, que son pays serait prêt à mettre en application les décisions de l'Organisation des Nations Unies, à condition de ne pas être seul à assumer la responsabilité des mesures qui seraient prises éventuellement.

Par cette déclaration, la délégation Royaume-Uni a laissé entendre aux autres Etats, d'une façon non équivoque, qu'elle était prête à collaborer avec les Nations Unies à la solution de ce problème.

Mais, d'autre part, au cours de la même session extraordinaire, le représentant Royaume-Uni a déclaré que son Gouvernement ne serait prêt à appliquer les décisions de l'Assemblée générale qu'au cas où les Arabes et Juifs seraient tombés d'accord sur une solution. Il est parfaitement évident que ces deux déclarations se contredisent mutuellement. En termes de la première de ces déclarations, Royaume-Uni se montre disposé à collaborer avec l'Organisation des Nations Unies, il résulte de la deuxième que le Royaume-Uni ne se sent pas lié par la décision qu'aura prise l'Assemblée.

Des réserves de ce genre, le représentant Royaume-Uni les a faites au cours de la présente session. Nous avons entendu la déclaration de Sir Alexander Cadogan à ce sujet. Il a répété sous une forme un peu modifiée la thèse selon laquelle le Royaume-Uni serait prêt à appliquer la décision de l'Assemblée à condition qu'il y ait accord entre les Juifs et les Arabes. Mais nous savons tous que cet accord n'existe pas. Les débats de la présente session ont d'ailleurs montré que les Juifs et les Arabes ne se sont pas entendus. On ne peut espérer une entente judéo-arabe.

La délégation de l'URSS n'est pas la seule à avoir cette opinion. Tel est également l'avis de celles des délégations qui ont conclu à la nécessité, dès la présente session de l'Assemblée, d'adopter une décision bien nette sur cette question.

Toutes ces réserves faites par la délégation Royaume-Uni montrent qu'aujourd'hui encore ce pays n'a pas vraiment l'intention de collaborer pleinement avec l'Organisation des Nations Unies à la solution de cette question. En fait, alors que la grande majorité des délégations présentes à l'Assemblée générale se prononcent dès maintenant en faveur d'une décision sur l'avenir de la Palestine qui prévoit le partage de ce pays en deux Etats, le Gouvernement du Royaume-Uni déclare qu'il ne tiendra compte de la décision de l'Assemblée que si les Juifs et les Arabes s'entendent entre eux. Poser une condition de ce genre, cela équivaut à refuser

before the General Assembly has taken it, is that how the United Kingdom should behave in this matter, especially now, when, after lengthy discussion, it has become clear to everyone, including the United Kingdom, that the overwhelming majority of countries are in favour of partitioning Palestine?

In the course of the first session in which the question of the future of Palestine first arose, it was still possible, at least to understand the reservations made by the United Kingdom delegation. But now, after the views of the overwhelming majority of the United Nations Members have become clear, the lodging of such reservations is tantamount to stating in advance that the United Kingdom does not consider itself bound by any solution the General Assembly may adopt.

The USSR delegation cannot share this view. We have a right to expect the co-operation of the United Kingdom in this matter. We have a right to expect that, should the Assembly adopt a certain recommendation, the United Kingdom will take that recommendation into account, especially since the present regime in Palestine is hated equally by both Arab and Jew. You all know what the attitude towards that regime is, especially on the part of the Jews.

I think I should also mention yet another aspect.

From the very outset of these discussions, a number of delegations, mainly the delegations of Arab States, have tried to convince us that this question was ostensibly not within the competence of the United Nations. In so claiming they were unable, as might have been expected, to adduce any convincing arguments apart from various general and unfounded statements and declarations.

The General Assembly, as well as the United Nations as a whole, not only has a right to consider this matter, but in view of the situation that has arisen in Palestine, it is bound to take the requisite decision. In the view of the USSR delegation, the plan for the solution of the Palestinian problem which has been drawn up by the *Ad Hoc* Committee, and according to which the practical implementation of the measures necessary to give it effect rests with the Security Council, is in full accord with the interest of maintaining and strengthening international peace and with the interest of increasing co-operation between States. It is precisely for this reason that the USSR delegation supports the recommendation to partition Palestine.

The USSR delegation, unlike some other delegations, has from the outset taken a clear-cut, definite and unequivocal stand in this matter. It is consistently maintaining this stand. It has no intention of manoeuvring and manipulating votes as unfortunately is done at the Assembly, especially in connexion with the consideration of

rendre la décision de l'Assemblée inopérante, et ceci avant même que cette décision n'ait été prise. Est-ce ainsi que devrait agir le Royaume-Uni, et cela après un examen prolongé de la question qui nous a montré à tous, y compris le Royaume-Uni, que la grande majorité des Etats est favorable au partage de la Palestine?

Au cours de la première session, où la question de l'avenir de la Palestine s'est posée pour la première fois, on pouvait à la rigueur comprendre les réserves faites par la délégation du Royaume-Uni. Mais, aujourd'hui que la plupart des Membres de l'Organisation des Nations Unies ont déjà fait connaître leur opinion, de telles réserves de la part du Royaume-Uni signifient que celui-ci nous déclare d'avance qu'il ne se considère pas lié par la décision que prendra l'Assemblée générale.

La délégation de l'URSS ne saurait accepter cette façon de voir. Nous sommes en droit d'espérer la collaboration du Royaume-Uni dans ce domaine. Nous sommes en droit d'espérer que le Royaume-Uni tiendra compte de la décision que l'Assemblée aura prise, et ceci d'autant plus que les Juifs aussi bien que les Arabes abhorrent le régime actuel en Palestine. Vous savez par exemple, quels sont les sentiments que les Juifs manifestent à l'égard de ce régime.

Il y a encore un fait que je crois devoir vous signaler.

Dès le début de l'examen de cette question, un certain nombre de délégations, notamment celles des pays arabes, ont cherché à nous persuader que la question ne relevait pas de la compétence de l'Organisation des Nations Unies. D'ailleurs, comme il fallait s'y attendre, elles n'ont pas produit d'argument tant soit peu valables et se sont bornées à des déclarations d'ordre général, et qui étaient tout à fait dénuées de fondement.

L'Assemblée générale et l'Organisation des Nations Unies dans son ensemble ont non seulement le droit d'examiner cette question, mais encore, étant donné la situation qui s'est créée en Palestine, elles ont le devoir de prendre une décision à ce sujet. De l'avis de la délégation de l'URSS, le projet de règlement de la question palestinienne élaboré par la Commission *ad hoc*, aux termes duquel le Conseil de sécurité devrait être chargé de prendre les mesures nécessaires pour sa mise en application, répond entièrement à notre tâche qui est de maintenir et de renforcer la paix internationale et de resserrer la collaboration entre les Etats. C'est précisément pour cela que l'URSS appuie la recommandation relative au partage de la Palestine.

Contrairement à ce qu'ont fait certaines autres délégations, la délégation de l'URSS a adopté dès le début une attitude claire et nette à l'égard de cette question. C'est là une ligne de conduite dont nous n'allons pas nous départir. Nous n'avons pas l'intention de procéder à des manœuvres, ou marchander sur les voix, comme

72

יועץ מדיני לראש הממשלה

11/10/95

Diplomatic Adviser to The Prime Minister

אל: רה"מ

מל"כ (אלמוני) ביטחון ביטחון ביטחון

האל"ם ב - 1944

מקור: ע.א. י.א.א. רמב"ם.

בכנס

ליווי ביטחון.

א.י.א.
ש.ה.ו. ד.ה.א.ק.

סוף

לפני 50 שנה
15.10.95

Hundred and twenty-fifth Plenary Meeting 1358

26 November 1947

replacement by nothing, by nothing but chaos and confusion and disorder and conflict—then the New Zealand Government, chooses the proposal now before the General Assembly. Accordingly, the New Zealand delegation will now vote in favour of the proposal for partition recommended by the *Ad Hoc* Committee.

The PRESIDENT: I call upon the representative of the Union of Soviet Socialist Republics.

Mr. GROMYKO (Union of Soviet Socialist Republics) (*translated from Russian*): The Union of Soviet Socialist Republics, as everyone knows, has had no direct material or other interests in Palestine; it is interested in the question of Palestine because it is a Member of the United Nations and because it is a great Power that bears, just as do other great Powers, a special responsibility for the maintenance of international peace. These facts determine the stand taken by the Government of the USSR on the question of Palestine. The views of the delegation of the USSR have already been expressed fully enough at the special session of the General Assembly, in May 1947, as well as in the course of the debates during the present session. I shall not, therefore, repeat what has already been stated earlier by the USSR delegation when the question of the future of Palestine was being considered. But I believe that a few additional remarks will not be useless, in view of the fact that the General Assembly at this or a following meeting will have to take a momentous decision that will decide the future of Palestine. It is natural, therefore, for every delegation to regard it as a duty not only to take up a definite position by voting for a particular proposal but also to give reasons for the stand it takes.

When the question of the future of Palestine was under discussion at the special session of the General Assembly, the Government of the USSR pointed to the two most acceptable solutions of this question. The first was the creation of a single democratic Arab-Jewish State in which Arabs and Jews would enjoy equal rights. In case that solution were to prove unworkable because of Arab and Jewish insistence that, in view of the deterioration in Arab-Jewish relations, they would be unable to live together, the Government of the USSR through its delegation at the Assembly, pointed to the second solution, which was to partition Palestine into two free, independent and democratic States—an Arab and a Jewish one.

The special session of the General Assembly, as you know, set up a Special Committee on Palestine which carefully studied the question of Palestine in order to find the most acceptable solution. After the work of this Committee had been completed, we were gratified to find that

au Mandat sans le remplacer par rien, sinon le chaos, la confusion, les désordres et les luttes, alors le Gouvernement de la Nouvelle-Zélande choisit la proposition qui est actuellement devant l'Assemblée générale. En conséquence, la délégation de Nouvelle-Zélande votera en faveur de la proposition de partage recommandée par la Commission *ad hoc*.

Le PRÉSIDENT (*traduit de l'anglais*): La parole est au représentant de l'Union des Républiques socialistes soviétiques.

M. GROMYKO (Union des Républiques socialistes soviétiques) (*traduit du russe*): L'Union des Républiques socialistes soviétiques, on le sait, n'a d'intérêts directs, matériels ou autres, en Palestine. Elle s'intéresse à la question palestinienne en tant que Membre de l'Organisation des Nations Unies et en tant que grande Puissance qui assume, avec les autres grandes Puissances du monde, la responsabilité principale du maintien de la paix internationale. C'est là qu'il faut chercher l'explication de l'attitude que le Gouvernement de l'URSS a adoptée à l'égard de la question de la Palestine. La délégation de l'URSS a déjà exposé cette attitude d'une manière fort précise tant au cours de la session extraordinaire de l'Assemblée, au mois de mai 1947, qu'au cours de notre présente session. Je ne vais donc pas répéter ce que notre délégation a déjà eu l'occasion de déclarer lors des débats sur l'avenir de la Palestine. Mais, étant donné qu'au cours de sa présente, ou d'une prochaine séance, l'Assemblée générale doit prendre une décision extrêmement importante qui déterminera l'avenir de la Palestine, je crois que quelques observations complémentaires ne seront pas inutiles. En effet, il n'est que naturel, non seulement que chaque délégation veuille adopter une attitude bien nette en votant pour telle ou telle proposition, mais encore qu'elle désire exposer les motifs qui la guident.

Au cours de la discussion sur l'avenir de la Palestine qui a eu lieu à la session extraordinaire de l'Assemblée générale, le Gouvernement de l'URSS a attiré l'attention de l'Assemblée sur les deux solutions les plus acceptables de cette question. La première solution consiste en la création d'un seul Etat démocratique judéo-arabe, au sein duquel Juifs et Arabes jouiraient des mêmes droits. Si les Juifs et les Arabes déclaraient qu'ils ne peuvent pas vivre en commun par suite de la tension qui existe entre eux, et si, de ce fait, la première solution s'avérait impossible, il y aurait alors lieu d'appliquer la deuxième solution, c'est-à-dire le partage de la Palestine en deux Etats libres, indépendants et démocratiques, dont l'un serait juif et l'autre arabe. Tel est le point de vue que la délégation de l'URSS a exposé, au nom de son Gouvernement, devant l'Assemblée générale.

Au cours de sa session extraordinaire, l'Assemblée générale a créé, comme vous le savez, une Commission spéciale pour la Palestine qui, pour trouver la solution la plus satisfaisante de la question de la Palestine, a procédé à une étude approfondie de ce problème. Avec la plus

3/8

26 novembre 1947

1359

Cent-vingt-cinquième séance plénière

its recommendation, or to be more exact, the recommendation of the majority of the Committee, coincided with one of the two solutions advanced by the USSR delegation at the special session. I have in mind the solution of partitioning Palestine into two independent democratic States—an Arab and a Jewish one.

The USSR delegation, therefore, could not but support this alternative which was recommended by the Special Committee. We now know that not only did the Special Committee which studied the problem of the future of Palestine accept the alternative of partition, but that this proposal gained the support of an overwhelming majority of the other delegations represented in the General Assembly. The overwhelming majority of Member States of the United Nations reached the same conclusion as had been reached by the USSR Government after a comprehensive study of the question how the problem of the future of Palestine should be resolved.

We may ask why it is that the overwhelming majority of the delegations represented in the General Assembly adopted this solution and not another. The only explanation that can be given is that all the alternative solutions of the Palestinian problem were found to be unworkable and impractical. In stating this, I have in mind the project of creating a single independent Arab-Jewish State with equal rights for Arabs and Jews. The experience gained from the study of the Palestinian question, including the experience of the Special Committee, has shown that Jews and Arabs in Palestine do not wish or are unable to live together. The logical conclusion followed that, if these two peoples that inhabit Palestine, both of which have deeply rooted historical ties with the land, cannot live together within the boundaries of a single State, there is no alternative but to create, in place of one country, two States—an Arab and a Jewish one. It is, in the view of our delegation, the only workable solution.

The opponents of the partition of Palestine into two separate, independent, democratic States usually point to the fact that this decision would, as they allege, be directed against the Arabs, against the Arab population in Palestine and against the Arab States in general. This point of view is, for reasons that will be readily understood, particularly emphasized by the delegations of the Arab countries. But the USSR delegation cannot concur in this view. Neither the proposal to partition Palestine into two separate, independent States nor the decision of the *Ad Hoc* Committee that was created at that session and which approved the proposal which is now under discussion, is directed against the Arabs. This decision is not directed against either of the two national groups that inhabit Palestine. On the contrary, the USSR delegation holds that this decision corresponds to the

grande satisfaction, nous avons constaté qu'au terme de ses travaux, cette Commission, ou plutôt la majorité de cette Commission, a formulé des propositions qui coïncidaient avec l'une des deux solutions envisagées par la délégation de l'URSS au cours de la session extraordinaire de l'Assemblée générale, à savoir le partage de la Palestine en deux Etats indépendants et démocratiques, dont l'un serait juif et l'autre arabe.

En conséquence, la délégation de l'URSS a tout naturellement appuyé la solution que nous recommandait la Commission spéciale. Nous savons maintenant que la Commission spéciale qui a étudié la question de l'avenir de la Palestine n'a pas été seule à préconiser le partage de ce pays. En effet, la grande majorité des délégations présentes à l'Assemblée générale s'est prononcée également en faveur de cette solution. Une très forte majorité parmi les Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies a abouti à la conclusion même que le Gouvernement de l'URSS avait tiré, pour sa part, d'un examen minutieux de la question de l'avenir de la Palestine.

On pourrait se demander pourquoi une très forte majorité parmi les délégations présentes à l'Assemblée s'est prononcée précisément pour cette solution et non pour une autre. La seule explication possible est que toutes les autres solutions se sont avérées peu pratiques et peu adaptées à la réalité. C'est notamment le cas pour le projet qui prévoyait la création d'un seul Etat indépendant judéo-arabe, au sein duquel Juifs et Arabes auraient joui de droits égaux. L'expérience acquise au cours de l'examen de la question palestinienne et au cours des travaux de la Commission spéciale a montré que les Juifs et les Arabes de Palestine ne peuvent ou ne veulent pas vivre en commun. Il fallait en conclure logiquement que, puisque ces deux peuples, qui habitent la Palestine, et qui y ont tous les deux des racines historiques profondes, ne peuvent pas vivre à l'intérieur d'un seul et même Etat, il ne reste rien d'autre que de créer deux Etats au lieu d'un seul, c'est-à-dire un Etat juif et un Etat arabe. C'était là, de l'avis de notre délégation, la seule solution pratique.

Les adversaires du partage de la Palestine en deux Etats distincts, indépendants et démocratiques prétendent volontiers que cette mesure aurait un caractère antiarabe, c'est-à-dire qu'elle serait dirigée contre la population arabe de la Palestine et contre les Etats arabes en général. Ce sont les délégations des Etats arabes qui — pour des raisons évidentes — expriment avec insistance cette opinion. Mais la délégation de l'URSS ne peut partager cette opinion. Ni la proposition de partager la Palestine en deux Etats distincts et indépendants, ni la décision par laquelle la Commission *ad hoc* créé au cours de cette session avait approuvé cette proposition, ne sont dirigées contre les Arabes. Cette décision n'est dirigée contre aucun des deux groupes ethniques principaux de Palestine. Bien au contraire, cette décision répond — de l'avis de notre délégation — aux grands intérêts nationaux des

Hundred and twenty-fifth Plenary Meeting 1360

26 November 1947

fundamental national interests of both peoples, that is to say, to the interests of the Arabs as well as of the Jews.

The representatives of the Arab States claim that the partition of Palestine would be an historic injustice. But this view of the case is unacceptable, if only because, after all, the Jewish people has been closely linked with Palestine for a considerable period in history. Apart from that, we must not overlook—and the USSR delegation drew attention to this circumstance originally at the special session of the General Assembly—we must not overlook the position in which the Jewish people found themselves as a result of the recent world war. I shall not repeat what the USSR delegation said on this point at the special session of the General Assembly. However, it may not be amiss to remind my listeners again that, as a result of the war which was unleashed by Hitlerite Germany, the Jews, as a people, have suffered more than any other people. You know that there was not a single country in Western Europe which succeeded in adequately protecting the interests of the Jewish people against the arbitrary acts and violence of the Hitlerites.

In connexion with the proposal to partition Palestine, the representatives of some Arab States referred to the USSR and attempted to cast aspersions on the foreign policy of its Government. In particular, the representative of Lebanon twice exercised his ingenuity on the subject. I have already pointed out that the proposal to divide Palestine into two separate independent States, and the position which the USSR has taken in this matter, are not directed against the Arabs, and that, in our profound conviction, such a solution of this question is in keeping with the basic national interests not only of the Jews but also of the Arabs.

The Government and the peoples of the USSR have entertained and still entertain a feeling of sympathy for the national aspirations of the nations of the Arab East. The USSR's attitude towards the efforts of these peoples to rid themselves of the last fetters of colonial dependence is one of understanding and sympathy. Therefore, we do not identify with the vital national interests of the Arabs the clumsy statements made by some of the representatives of Arab States about the foreign policy of the USSR in connexion with the question of the future of Palestine. We draw a distinction between such statements, which were obviously made under the stress of fleeting emotions, and the basic and permanent interests of the Arab people. The USSR delegation is convinced that Arabs and the Arab States will still, on more than one occasion, be looking towards Moscow and expecting the USSR to help them in the struggle for their lawful interests, in their efforts to cast off the last vestiges of foreign dependence.

The delegation of the USSR maintains that the decision to partition Palestine is in keeping with the high principles and aims of the United Nations. It is in keeping with the principle of

deux groupes, aux intérêts du peuple arabe aussi bien qu'à ceux du peuple juif.

Les représentants des Etats arabes affirment que, si l'on tient compte de l'histoire, le partage de la Palestine serait une injustice. Toutefois, on ne saurait se rallier à cette opinion, et cela pour cette simple raison que, pendant une période historique fort longue, le peuple juif a eu des liens très étroits avec la Palestine. D'autre part, il ne faut pas perdre de vue la situation dans laquelle le peuple juif s'est trouvé à la suite de la dernière guerre mondiale, situation sur laquelle nous avons déjà eu l'occasion d'attirer votre attention au cours de la session extraordinaire de l'Assemblée générale. Je ne vais pas répéter tout ce que la délégation de l'URSS a dit à ce sujet au cours de la session extraordinaire. Mais il ne serait peut-être pas inutile de rappeler que les Juifs, en tant que peuple, ont plus que tout autre peuple souffert du fait de la guerre déclenchée par l'Allemagne hitlérienne. Ainsi que vous le savez, il ne s'est trouvé, en Europe occidentale, aucun Etat qui se soit montré capable de protéger les intérêts du peuple juif et de défendre ce peuple contre l'arbitraire et la brutalité des nazis.

En parlant de la proposition de partager la Palestine, les représentants de certains pays arabes ont mentionné l'URSS et ont tenté de jeter le discrédit sur la politique extérieure de son Gouvernement. C'est le représentant du Liban, notamment, qui s'est livré, à deux reprises, à des exercices de ce genre. J'ai déjà eu l'occasion d'indiquer que, ni la proposition de partager la Palestine en deux Etats indépendants, ni l'attitude adoptée par le Gouvernement de l'URSS ne sont dirigées contre les Arabes. Nous sommes profondément convaincus que, tout au contraire, cette solution répond aux intérêts vitaux, non seulement des Juifs, mais aussi des Arabes.

Le Gouvernement et les peuples de l'URSS ont toujours considéré avec sympathie les aspirations des peuples de l'Orient arabe. C'est avec la plus grande sympathie que l'URSS suit la lutte qu'ils mènent pour se débarrasser des derniers liens de la servitude coloniale. Aussi faisons-nous une distinction très nette entre les véritables intérêts nationaux des Arabes et les déclarations maladroites que certains représentants des Etats arabes ont faites, au sujet de la politique extérieure de l'URSS, au cours du débat sur l'avenir de la Palestine. Nous faisons une très grande distinction entre des déclarations de ce genre, qui sont dues apparemment à des tendances passagères, et les intérêts profonds et permanents du peuple arabe. La délégation de l'URSS est convaincue que les Arabes et les Etats arabes auront encore plus d'une fois l'occasion de se tourner vers Moscou dans l'espoir que l'URSS les aidera à défendre leurs intérêts légitimes et à se libérer des derniers vestiges de la servitude étrangère.

La délégation de l'URSS estime que la décision de partager la Palestine est conforme aux buts et aux principes de l'Organisation des Nations Unies. Elle répond aussi au droit des

26 novembre 1947

1361

Cent-vingt-cinquième séance plénière

the national self-determination of peoples. The policy of the USSR in the sphere of Nationality problems, which has been pursued ever since its creation, is a policy of friendship and self-determination of the peoples. That is why all the nationalities that inhabit the USSR represent a single united family that has survived desperate trials during the war years in its fight against the most powerful and most dangerous enemy that a peace-loving people has ever met.

The solution of the Palestine problem based on a partition of Palestine into two separate states will be of profound historical significance, because this decision will meet the legitimate demands of the Jewish people, hundreds of thousands of whom, as you know, are still without a country, without homes, having found temporary shelter only in special camps in some western European countries. I shall not speak of the conditions in which these people are living; these conditions are well known. Quite a lot has been said on this subject by representatives who share the USSR delegation's point of view in this matter, and which support the plan for partitioning Palestine into two States.

The Assembly is making a determined effort to find the most equitable, most practical, most workable and at the same time the most radical solution to the Palestine problem. In doing so, the Assembly bases itself on certain irrefutable facts which led to the Palestinian question being raised in the United Nations. What are these facts? Fact number one is that the mandate system has been found wanting. I shall say more: the mandate system has failed. That the mandate system has failed we know even from the statements of the United Kingdom representatives. These statements were made at the special session as well as at the present session of the Assembly. It was just because the system of governing Palestine by mandate had failed, had proved inadequate, that the United Kingdom Government turned to the United Nations for help. The United Kingdom asked the Assembly to take the appropriate decision and thus to undertake itself the settlement of the problem of the future of Palestine.

Fact number two: the United Kingdom Government, having turned to the United Nations, stated that it could not be responsible for implementing all the measures which will have to be put into effect in Palestine in connexion with a possible decision of the General Assembly. In so doing, the United Kingdom Government has recognized that the General Assembly can, by virtue of the rights and powers conferred upon it by the Charter, assume responsibility for settling the question of the future of Palestine.

The USSR delegation considers it advisable, nevertheless, to draw the Assembly's attention to the fact that up to now the Assembly has not been getting from the United Kingdom the kind of support which we have the right to expect. On the one hand, the United Kingdom Government has applied to the Assembly for help in settling the question of the future of Palestine; on the

peuples à disposer d'eux-mêmes. En matière de nationalités, l'URSS a poursuivi, dès sa création, une politique fondée sur la solidarité des peuples et sur leur droit à disposer d'eux-mêmes. Aussi, toutes les nationalités qui vivent en URSS constituent-elles une famille unie, une famille qui a résisté aux plus dures épreuves au cours d'une guerre menée contre l'ennemi le plus puissant et le plus dangereux que les peuples pacifiques aient jamais eu à affronter.

La décision de régler la question palestinienne en partageant ce pays en deux États indépendants aura une portée vraiment historique. Elle donnera satisfaction aux revendications légitimes des Juifs, parmi lesquels des centaines de milliers de personnes sont toujours sans foyer et sans domicile et n'ont trouvé — comme vous le savez — qu'un refuge temporaire dans les camps créés spécialement à cet effet dans certains pays de l'Europe occidentale. Je ne vous parlerai point de la situation où ils se trouvent. Vous la connaissez tous. Ceux des représentants qui ont la même opinion que nous et qui approuvent le partage de la Palestine, en ont déjà parlé avec force détails.

L'Assemblée fait de son mieux pour régler l'avenir de la Palestine de la façon la plus équitable, la plus pratique et la mieux réalisable. En même temps, elle s'efforce de trouver une solution qui soit radicale. Ce faisant, elle se fonde sur certains faits indiscutables, sur les faits mêmes qui ont amené l'Organisation des Nations Unies à examiner la question palestinienne. Quels sont ces faits? Premièrement: le système du mandat n'a pas été un succès. Je dirai même que ce système a fait faillite. Les représentants britanniques eux-mêmes ont déclaré que le régime du mandat en Palestine a été un échec. Ces déclarations, nous les avons entendues à la session extraordinaire aussi bien qu'à la présente session de l'Assemblée. C'est précisément parce que le régime du mandat en Palestine, loin de réussir, a complètement échoué, que le Gouvernement du Royaume-Uni a fait appel à l'Organisation des Nations Unies. Il a demandé à l'Assemblée de prendre une décision et, par conséquent, de régler elle-même la question de l'avenir de la Palestine.

Deuxièmement: en s'adressant à l'Organisation des Nations Unies, le Gouvernement du Royaume-Uni a déclaré qu'il lui serait impossible d'assumer la responsabilité de l'ensemble des mesures qu'il y aura lieu d'appliquer en Palestine à la suite d'une décision de l'Assemblée générale. Par là même, le Gouvernement du Royaume-Uni a reconnu que l'Assemblée générale peut, en vertu du mandat que lui confère la Charte, prendre sur elle-même de régler l'avenir de la Palestine.

Toutefois, la délégation de l'URSS estime devoir signaler à l'Assemblée générale que, jusqu'à présent, le Royaume-Uni n'a pas donné à l'Assemblée l'appui que celle-ci était en droit d'escompter. D'une part, le Gouvernement du Royaume-Uni a demandé à l'Assemblée de l'aider à résoudre la question de l'avenir de la Palestine. Mais d'autre part, le Gouvernement

Hundred and twenty-fifth Plenary Meeting 1362

26 November 1947

other hand, the United Kingdom Government during the discussion of the question at the special session as well as during the current session of the Assembly, has entered so many reservations that willy-nilly one asks oneself whether the United Kingdom is really anxious to have the Palestinian problem settled through the United Nations.

At the special session of the General Assembly, the United Kingdom representative, on the one hand, declared that the United Kingdom prepared to implement the United Nations decisions, provided that the responsibility for the action that would possibly have to be taken did not rest with the United Kingdom alone.

By this declaration, the United Kingdom delegation made it unequivocally clear to the other States that it was prepared to co-operate with the United Nations in the solution of this problem.

On the other hand, however, at that same special session, the United Kingdom representative stated that his Government was prepared to give effect to the relevant decisions of the General Assembly only if the Arabs and Jews agreed on some kind of a solution of the problem. It will be clear to everyone that these two statements contradict each other. If the first statement shows the readiness of the United Kingdom to co-operate with the United Nations in this matter, the second statement shows that the United Kingdom Government may disregard the Assembly's decision.

Similar reservations have been made by the United Kingdom representative during the present session. We have heard, today, Sir Alexander Cadogan's statement on this matter. He repeated in a slightly modified form the idea that the United Kingdom was prepared to implement the Assembly's decision provided the Jews and the Arabs came to an agreement. But we all know that the Arabs and the Jews have failed to reach an agreement. The discussion of this problem at the present session shows that an agreement between them is impossible. There seems to be no prospect of any such agreement being reached between Arabs and Jews.

This is the opinion not only of the USSR delegation but of all those delegations that have come to the conclusion that a definitive decision on this question must be reached during the present session.

All these reservations by the United Kingdom delegation show that the United Kingdom has no real desire, even now, to co-operate fully with the United Nations in solving this problem. While the vast majority of the delegations represented at the General Assembly were in favour of reaching forthwith a definite decision on the question of the future of Palestine, in favour of partitioning Palestine into two States, the United Kingdom Government declares that it will comply with the Assembly decision only when the Jews and the Arabs agree between themselves. I repeat that to put forward such a stipulation is almost tantamount to burying this decision even

du Royaume-Uni a fait tellement de réserves, au cours de l'examen de cette question à la session extraordinaire et à la présente session de l'Assemblée, qu'on ne peut s'empêcher de se demander: le Royaume-Uni désire-t-il vraiment que la question palestinienne soit réglée par l'intermédiaire de l'Organisation des Nations Unies?

Au cours de la session extraordinaire de l'Assemblée générale, le représentant du Royaume-Uni a déclaré, d'une part, que son pays serait prêt à mettre en application les décisions de l'Organisation des Nations Unies, à condition de ne pas être seul à assumer la responsabilité des mesures qui seraient prises éventuellement.

Par cette déclaration, la délégation du Royaume-Uni a laissé entendre aux autres Etats, d'une façon non équivoque, qu'elle était prête à collaborer avec les Nations Unies à la solution de ce problème.

Mais, d'autre part, au cours de la même session extraordinaire, le représentant du Royaume-Uni a déclaré que son Gouvernement ne serait prêt à appliquer les décisions de l'Assemblée générale qu'au cas où les Arabes et les Juifs seraient tombés d'accord sur une solution. Il est parfaitement évident que ces deux déclarations se contredisent mutuellement. Si, aux termes de la première de ces déclarations, le Royaume-Uni se montre disposé à collaborer avec l'Organisation des Nations Unies, il ressort de la deuxième que le Royaume-Uni ne se croit pas lié par la décision qu'aura prise l'Assemblée.

Des réserves de ce genre, le représentant du Royaume-Uni les a faites au cours de la présente session. Nous avons entendu la déclaration de Sir Alexander Cadogan à ce sujet. Il a repris, quoique sous une forme un peu modifiée, la thèse selon laquelle le Royaume-Uni serait prêt à appliquer la décision de l'Assemblée à condition qu'il y ait accord entre les Juifs et les Arabes. Mais nous savons tous que cet accord n'existe pas. Les débats de la présente session ont d'ailleurs montré que les Juifs et les Arabes ne se sont pas entendus. On ne peut escompter une entente judéo-arabe.

La délégation de l'URSS n'est pas la seule à avoir cette opinion. Tel est également l'avis de celles des délégations qui ont conclu à la nécessité, dès la présente session de l'Assemblée, d'adopter une décision bien nette sur cette question.

Toutes ces réserves faites par la délégation du Royaume-Uni montrent qu'aujourd'hui encore ce pays n'a pas vraiment l'intention de collaborer pleinement avec l'Organisation des Nations Unies à la solution de cette question. En effet, alors que la grande majorité des délégations présentes à l'Assemblée générale se prononcent dès maintenant en faveur d'une décision sur l'avenir de la Palestine qui prévoit le partage de ce pays en deux Etats, le Gouvernement du Royaume-Uni déclare qu'il ne tiendra compte de la décision de l'Assemblée que si les Juifs et les Arabes s'entendent entre eux. Poser une telle condition, je le répète, cela équivaut presque à

26 novembre 1947

1363

Cent-vingt-cinquième séance plénière

before the General Assembly has taken it. Is that how the United Kingdom should behave in this matter, especially now, when, after lengthy discussion, it has become clear to everyone, including the United Kingdom, that the overwhelming majority of countries are in favour of partitioning Palestine?

In the course of the first session in which the question of the future of Palestine first arose, it was still possible, at least to understand the reservations made by the United Kingdom delegation. But now, after the views of the overwhelming majority of the United Nations Members have become clear, the lodging of such reservations is tantamount to stating in advance that the United Kingdom does not consider itself bound by any solution the General Assembly may adopt.

The USSR delegation cannot share this view. We have a right to expect the co-operation of the United Kingdom in this matter. We have a right to expect that, should the Assembly adopt a certain recommendation, the United Kingdom will take that recommendation into account, especially since the present regime in Palestine is hated equally by both Arab and Jew. You all know what the attitude towards that regime is, especially on the part of the Jews.

I think I should also mention yet another aspect.

From the very outset of these discussions, a number of delegations, mainly the delegations of Arab States, have tried to convince us that this question was ostensibly not within the competence of the United Nations. In so claiming they were unable, as might have been expected, to adduce any convincing arguments apart from various general and unfounded statements and declarations.

The General Assembly, as well as the United Nations as a whole, not only has a right to consider this matter, but in view of the situation that has arisen in Palestine, it is bound to take the requisite decision. In the view of the USSR delegation, the plan for the solution of the Palestinian problem which has been drawn up by the *Ad Hoc* Committee, and according to which the practical implementation of the measures necessary to give it effect rests with the Security Council, is in full accord with the interest of maintaining and strengthening international peace and with the interest of increasing co-operation between States. It is precisely for this reason that the USSR delegation supports the recommendation to partition Palestine.

The USSR delegation, unlike some other delegations, has from the outset taken a clear-cut, definite and unequivocal stand in this matter. It is consistently maintaining this stand. It has no intention of manoeuvring and manipulating votes as unfortunately is done at the Assembly, especially in connexion with the consideration of the Palestinian question.

rendre la décision de l'Assemblée inopérante, et ceci avant même que cette décision n'ait été prise. Est-ce ainsi que devrait agir le Royaume-Uni, et cela après un examen prolongé de la question qui nous a montré à tous, y compris le Royaume-Uni, que la grande majorité des Etats est favorable au partage de la Palestine?

Au cours de la première session, où la question de l'avenir de la Palestine s'est posée pour la première fois, on pouvait à la rigueur comprendre les réserves faites par la délégation du Royaume-Uni. Mais, aujourd'hui que la plupart des Membres de l'Organisation des Nations Unies ont déjà fait connaître leur opinion, de telles réserves de la part du Royaume-Uni signifient que celui-ci nous déclare d'avance qu'il ne se considère pas lié par la décision que prendra l'Assemblée générale.

La délégation de l'URSS ne saurait accepter cette façon de voir. Nous sommes en droit d'espérer la collaboration du Royaume-Uni dans ce domaine. Nous sommes en droit d'espérer que le Royaume-Uni tiendra compte de la décision que l'Assemblée aura prise, et ceci d'autant plus que les Juifs aussi bien que les Arabes abhorrent le régime actuel en Palestine. Vous savez par exemple, quels sont les sentiments que les Juifs manifestent à l'égard de ce régime.

Il y a encore un fait que je crois devoir vous signaler.

Dès le début de l'examen de cette question, un certain nombre de délégations, notamment celles des pays arabes, ont cherché à nous persuader que la question ne relevait pas de la compétence de l'Organisation des Nations Unies. D'ailleurs, comme il fallait s'y attendre, elles n'ont pas produit d'argument tant soit peu valables et se sont bornées à des déclarations d'ordre général, et qui étaient tout à fait dénuées de fondement.

L'Assemblée générale et l'Organisation des Nations Unies dans son ensemble ont non seulement le droit d'examiner cette question, mais encore, étant donné la situation qui s'est créée en Palestine, elles ont le devoir de prendre une décision à ce sujet. De l'avis de la délégation de l'URSS, le projet de règlement de la question palestinienne élaboré par la Commission *ad hoc*, aux termes duquel le Conseil de sécurité devrait être chargé de prendre les mesures nécessaires pour sa mise en application, répond entièrement à notre tâche qui est de maintenir et de renforcer la paix internationale et de resserrer la collaboration entre les Etats. C'est précisément pour cela que l'URSS appuie la recommandation relative au partage de la Palestine.

Contrairement à ce qu'ont fait certaines autres délégations, la délégation de l'URSS a adopté dès le début une attitude claire et nette à l'égard de cette question. C'est là une ligne de conduite dont nous n'allons pas nous départir. Nous n'avons pas l'intention de procéder à des manœuvres, ou marchander sur les voix, comme cela s'est fait malheureusement à l'Assemblée, et notamment au cours de l'examen de la question palestinienne.

Mandate required it to establish either a Jewish State or an Arab State in Palestine by force, or to coerce either people in the interests of the other; nor is it prepared now to accept any responsibility which would involve the use of British troops as the means of enforcing a decision against either people.

As I have already informed the *Ad Hoc* Committee, my Government has consequently decided to lay down the mandate and intends to complete the withdrawal of British forces from Palestine by 1 August 1948. By so doing, it will make way for a United Nations authority, should the General Assembly decide to establish such an authority, and it will naturally not obstruct the carrying out of any decision which the General Assembly may take.

The mandatory Power has placed its knowledge and experience at the disposal, first, of the United Nations Special Committee on Palestine and, subsequently, at the disposal of the General Assembly. I can assure the General Assembly that, if the present draft resolution (document A/516) is adopted, my Government will loyally accept it in so far as its terms do not conflict with the conditions laid down in the Colonial Secretary's speech of 26 September 1947¹ and in subsequent statements made by my delegation. Unfortunately, it appears that those statements were not accepted at their face value by all delegations. I am, therefore, instructed to repeat explicitly that the United Kingdom Government cannot allow its troops and administration to be used in order to enforce decisions which are not accepted by both parties in Palestine. My Government has given long and anxious consideration to this decision, and it has, therefore, felt bound to take this final opportunity of making clear that it fully endorses what has consistently been said here by my delegation.

The PRESIDENT: I call upon the representative of the United States of America.

Mr. JOHNSON (United States of America): In the consideration of the Palestine problem, the attention which it has been necessary to devote to a number of points of difference has sometimes obscured the many other points on which we are in agreement. Some of those points of agreement may be found in the unanimous recommendations of the report of the United Nations Special Committee on Palestine. In effect, we have become united on certain common purposes with respect to the future of Palestine.

Chief among these are the following: The Mandate for Palestine should be terminated at the earliest practical date. Independence should be attained in Palestine at the earliest practicable date. The sacred character of the Holy Places

¹ See document A/AC.14/SR.2.

dat exige l'établissement par la force d'un Etat juif ou d'un Etat arabe en Palestine, ni l'application de mesures de contrainte contre un des peuples dans l'intérêt de l'autre; il n'est pas non plus disposé à accepter à présent une responsabilité qui comporterait l'emploi des troupes britanniques comme moyen d'appliquer une décision contre l'un des deux peuples.

Comme j'en ai déjà informé la Commission *ad hoc*, mon Gouvernement a, en conséquence, décidé de mettre fin au Mandat et il a l'intention de retirer les forces britanniques de Palestine avant le 1er août 1948. De cette façon, il laissera la place à un organe établi par l'Organisation des Nations Unies, si l'Assemblée générale décide de créer un tel organe, et naturellement il ne s'opposera à l'application d'aucune décision que l'Assemblée générale pourra prendre.

La Puissance mandataire a mis son expérience et sa connaissance des questions palestiniennes à la disposition, tout d'abord, de la Commission spéciale des Nations Unies pour la Palestine et, ensuite, à la disposition de l'Assemblée générale. Je puis assurer l'Assemblée générale que, si le présent projet de résolution (document A/516) est adopté, mon Gouvernement l'acceptera loyalement pour autant que ses termes ne seront pas en contradiction avec les conditions définies dans le discours du Ministre des Colonies du 26 septembre 1947¹ et dans les déclarations faites ultérieurement par ma délégation. Malheureusement, il apparaît que ces déclarations n'ont pas été acceptées dans leur teneur intégrale par toutes les délégations. En conséquence, je suis chargé de répéter explicitement que le Gouvernement du Royaume-Uni ne peut permettre que ses troupes et son administration soient utilisées à appliquer des décisions qui ne seraient pas acceptées par les deux parties en Palestine. Mon Gouvernement a examiné longuement et attentivement cette décision et, par suite, il s'est senti obligé de profiter de cette dernière occasion pour préciser qu'il souscrit entièrement à ce qui a été uniformément déclaré ici par ma délégation.

Le PRÉSIDENT (traduit de l'anglais): Je donne maintenant la parole au représentant des Etats-Unis d'Amérique.

M. JOHNSON (Etats-Unis d'Amérique) (traduit de l'anglais): En examinant le problème de la Palestine, l'attention qu'il a fallu consacrer à certaines divergences a quelquefois obscurci de nombreux autres points sur lesquels il y avait concordance d'opinion. Certains de ces points se trouvent dans les recommandations unanimes du rapport de la Commission spéciale sur la Palestine. En effet, nous nous sommes mis d'accord sur certains buts communs qu'il importait d'atteindre en ce qui concerne l'avenir de la Palestine.

Voici les principaux de ces buts: Le Mandat pour la Palestine devra prendre fin aussitôt que cela sera pratiquement possible. La Palestine devra obtenir son indépendance aussitôt que cela sera pratiquement possible. Le caractère sacré

¹ Voir le document A/AC.14/SR.2.

2/5

26 novembre 1947

1325

Cent-vingt-quatrième séance plénière

should be recognized and protected. The fundamental law of the new governmental institutions which are to succeed the mandatory regime should contain specific provisions, under the guarantee of the United Nations, relating to human rights and fundamental freedoms and the rights of minorities. Finally, the economic unity of Palestine should be preserved and Palestine should be developed in accordance with the interests of all its inhabitants.

On these points, I think we are all in agreement. We now have before us the report of the *Ad Hoc* Committee on Palestine (document A/516), which is designed to carry out these common purposes and to assist the people of Palestine in attaining their independence.

There is no need for me to trace the work of this session of the General Assembly on the difficult question now confronting us. This work, as well as the preparatory steps taken earlier by the United Nations, is well known to all delegations. The United States delegation has never argued or contended that the plan for the future government of Palestine as presented in the report now before the General Assembly is perfect in every detail. However, that plan offers, in the view of the United States delegation, the best practical present opportunity and possibility of obtaining, in a future foreseeable to us now, a peaceful settlement in Palestine.

The proposal of partition with economic union which we are considering is genuinely a United Nations plan. It has been evolved as a result of a special session of the United Nations and the work of a United Nations Special Committee, in addition to the work of the present session of the General Assembly.

I would invite the attention of all delegations to the extent to which this plan utilizes the machinery of the United Nations. If this resolution (document A/516, page 1) is adopted, the General Assembly will have drawn up the fundamental recommendations upon which the plan is based and will designate the special Commission which is to play an important and vital role in carrying them out. The General Assembly will receive, jointly with the Security Council, the final report of the Commission. If the plan is approved, the Trusteeship Council, now in session, will be able to begin at once its task of preparing the statute of the City of Jerusalem. The Economic and Social Council, for its part, will at an early date name the three United Nations members of the Joint Economic Board contemplated in the plan. The Security Council will be called upon to take such steps as may be necessary on its part to carry out the recommendations, and in addition will exercise with respect to Palestine the duties and functions incumbent upon it under the Charter and which may be necessary for the maintenance of international peace and security.

des Lieux saints devra être reconnu et protégé. Les documents portant formation des nouvelles institutions gouvernementales qui doivent succéder au régime du mandat devront contenir des clauses précises, sous la garantie de l'Organisation des Nations Unies, relatives aux droits de l'homme, aux libertés fondamentales et aux droits des minorités. Enfin, l'unité économique de la Palestine devra être maintenue et la Palestine devra être développée conformément aux intérêts de tous ses habitants.

Sur ces points, je pense que nous sommes tous d'accord. Nous avons à présent sous les yeux le rapport de la Commission spéciale pour la Palestine (document A/516) qui se propose de réaliser ces buts communs et d'aider le peuple de Palestine à obtenir son indépendance.

Il ne m'est pas nécessaire de rappeler les travaux de l'Assemblée générale, au cours de cette session, sur la question difficile que nous devons résoudre maintenant. Ces travaux, ainsi que les mesures préparatoires prises antérieurement par l'Organisation des Nations Unies, sont bien connus de toutes les délégations. La délégation des États-Unis n'a jamais soutenu ni prétendu que le projet de gouvernement de la Palestine, tel qu'il est présenté dans le rapport soumis actuellement à l'Assemblée générale, soit parfait dans tous ses détails. Cependant, ce plan offre, de l'avis de la délégation des États-Unis, l'occasion et la possibilité d'arriver, tout au moins dans un avenir que nous pouvons prévoir, à la solution pacifique la plus réalisable à l'heure actuelle de la question palestinienne.

La proposition de partage avec union économique, que nous envisageons, constitue un projet véritablement conçu par l'Organisation des Nations Unies. Il a été élaboré à la suite de la session spéciale de l'Organisation et il est l'œuvre de la Commission spéciale de l'Organisation ainsi que de la session actuelle de l'Assemblée générale.

Je voudrais attirer l'attention de toutes les délégations sur la mesure dans laquelle ce plan utilise les organes des Nations Unies. Si la résolution (document A/516, page 1) qui lui est soumise est adoptée, l'Assemblée générale aura défini les recommandations fondamentales sur lesquelles repose ce plan et elle désignera la Commission spéciale qui doit jouer un rôle décisif dans leur application. L'Assemblée générale recevra, conjointement avec le Conseil de sécurité, le rapport final de la Commission. Si ce plan est approuvé, le Conseil de tutelle, à présent en session, sera en mesure d'entreprendre immédiatement le travail d'élaboration du statut de la Ville de Jérusalem. De son côté, le Conseil économique et social désignera à bref délai les trois Membres de l'Organisation qui feront partie du Conseil économique mixte envisagé dans le plan. Le Conseil de sécurité devra prendre les mesures nécessaires pour appliquer les recommandations et, en outre, il assumera, à l'égard de la Palestine, les obligations et les fonctions qui lui incombent en vertu de la Charte et qui pourront se révéler nécessaires pour le maintien de la paix et de la sécurité internationales.

With the co-operation of these main organs of the United Nations, and with similar co-operation on the part of the Members of the United Nations and the peoples of Palestine, the plan for the future government of Palestine recommended in the report now before the General Assembly will, in the judgment of the United States delegation, bring about a solution of the Palestine problem.

Much has been said during the course of these debates on the desirability and necessity of presenting to the General Assembly a plan which would command the agreement of both the principal protagonists in this situation. I think there is no delegation here which does not know that no plan has ever been presented, either to this Assembly or to the mandatory Government during its long years of tenure, or in any other place, which would meet with the acceptance of both the Arabs and the Jews. No such plan has ever been presented, and I do not believe that any such plan will ever be presented. If we are to effect through the United Nations a solution of this problem, it cannot be done without the use of the knife. Neither the Jews nor the Arabs will ever be completely satisfied with anything we do, and it is just as well to bear that in mind.

I now turn to certain specific aspects of the draft resolution. A good deal of discussion has taken place concerning the legal aspects of the plan put forward in this resolution. My delegation, on several occasions, has expressed its conviction that the action contemplated here falls properly within the scope of the Charter and within the powers and responsibilities of the organs of the United Nations. The General Assembly has, in our view, the undoubted authority under Article 10 to discuss and make recommendations regarding any subject within the scope of the Charter, and under Article 14 to recommend measures for the peaceful adjustment of any situation which the General Assembly deems likely to impair the general welfare or friendly relations among nations.

The General Assembly is here confronted with a problem which is clearly within the scope of the Charter. Palestine is a mandated territory. The problem is international, not domestic; that it is a situation "likely to impair the general welfare or friendly relations among nations" cannot be questioned. The General Assembly may make any recommendations with respect to this question which it deems just and equitable, and in accordance with the principles and purposes of the Charter.

We believe that the resolution now before the General Assembly meets these qualifications. With respect to the Commission contemplated by this resolution, no one can question the authority of the General Assembly to establish subsidiary bodies under the provisions of Article 22. The principal legal objection which has been offered to the resolution is that the Commission is empowered to take certain administrative steps

Avec la coopération de ces principaux organes des Nations Unies, et avec la coopération également des Membres de l'Organisation des Nations Unies et des peuples de la Palestine, le plan de gouvernement de la Palestine, recommandé dans le rapport actuellement soumis à l'Assemblée générale, apportera, de l'avis de la délégation des Etats-Unis, une solution au problème palestinien.

Au cours de ces débats, on a beaucoup parlé de l'opportunité et de la nécessité de présenter à l'Assemblée générale un plan qui obtiendrait l'agrément des deux principaux protagonistes dans cette situation. Je pense qu'il n'y a aucune délégation ici qui ignore qu'aucun plan n'a été présenté, soit à cette Assemblée, soit à la Puissance mandataire durant ses longues années de gouvernement, soit en tout autre lieu, qui fût susceptible de recueillir à la fois l'assentiment des Arabes et des Juifs. Jamais un tel plan n'a été présenté et je ne crois pas qu'on en présentera jamais. Si les Nations Unies doivent jamais résoudre le problème, cela ne pourrait se faire qu'avec le bistouri. Ni les Juifs, ni les Arabes ne seront jamais complètement satisfaits de ce que nous ferons et c'est là un point qu'il est préférable de ne pas perdre de vue.

Je vais, à présent, examiner certains aspects particuliers du projet de résolution. Nous avons beaucoup discuté au sujet des aspects juridiques du plan proposé dans cette résolution. Ma délégation, en plusieurs occasions, a exprimé sa conviction que l'action envisagée ici rentre bien dans le cadre de la Charte et dans les pouvoirs et les fonctions des organes de l'Organisation des Nations Unies. A notre avis, l'Assemblée générale jouit d'un droit indubitable, selon l'Article 10, de discuter et de faire des recommandations relatives à toute question rentrant dans le cadre de la Charte et, conformément à l'Article 14, de recommander les mesures propres à assurer l'ajustement pacifique de toute situation qui lui semble de nature à nuire au bien général ou à compromettre les relations amicales entre nations.

L'Assemblée générale se trouve ici en présence d'un problème qui rentre nettement dans le cadre de la Charte. La Palestine est un territoire sous mandat. Le problème est international, non intérieur; on ne saurait douter qu'il s'agisse là d'une situation "qui semble de nature à nuire au bien général ou à compromettre les relations amicales entre nations". L'Assemblée générale peut faire toutes recommandations qu'elle estimera justes et équitables à propos de cette question et conformément aux principes et aux buts de la Charte.

Nous pensons que la résolution actuellement soumise à l'Assemblée générale satisfait à ces conditions. En ce qui concerne la Commission envisagée par cette résolution, personne ne peut contester le droit qu'a l'Assemblée générale de créer des organes subsidiaires selon les dispositions de l'Article 22. La principale objection juridique faite à la résolution est que la Commission serait habilitée à prendre certaines mesures

26 novembre 1947

1327

Cent-vingt-quatrième séance plénière

in the process of the transfer of the functions and organs of government from the mandatory Power to the people of Palestine. In view of the nature of these administrative functions, I do not believe that we can seriously question this temporary and transitory assistance which would be extended to the non-self-governing peoples of territories which will become two States, in their efforts to establish themselves as free and independent members of the family of nations.

To what I have said on this subject, I should simply like to add the suggestion that there is no direct precedent in international law for the problem with which the General Assembly is now confronted. The announced intention of the mandatory Power to relinquish its mandate over Palestine at an early date and to withdraw its administration and armed forces from that country, and its refusal to assist in the implementation of any plan which does not meet the impossible condition of agreement by both parties, have placed upon the United Nations a very heavy moral responsibility.

Palestine, as a territory under mandate, is not a State. It is not an international person, but is in a sense a ward of the international community. In the circumstances now prevailing, the General Assembly of the United Nations is the effective voice of the international community in determining the new forms and structures of government which should prevail in Palestine when the Mandate is terminated. The recommendations of the General Assembly are not to the Commission; they are to the Member States of the United Nations.

There is another vital aspect of the plan to which I should like to call the attention of the General Assembly. I refer to the definite possibilities which it contains for common action in the economic field. Who can now tell whether such common action may not lead in the foreseeable future to common action in the political, social, cultural and educational fields as well? The United Nations Special Committee on Palestine recommended a new political concept in this economic union. The United States delegation believes that the provisions which the *Ad Hoc* Committee inserted in the plan of partition have strengthened and made more effective this concept of economic union.

Although both the Arab and the Jewish States have been given a separate political existence within clearly defined boundaries, it is our hope that these boundaries will be as freely crossed as the boundaries which separate the individual states within the United States, and will be as friendly as the boundary which runs for three thousand miles between Canada and the United States.

It is the belief of my delegation that the City of Jerusalem, under its special regime as envisaged in this plan, and in view of its inevitable

administratives pour transférer les fonctions et les organismes du gouvernement de la Puissance mandataire au peuple de Palestine. Etant donné la nature de ces fonctions administratives, je ne pense pas que nous puissions contester sérieusement la nécessité de cette aide temporaire et transitoire à apporter aux peuples non autonomes de territoires destinés à constituer deux Etats, dans les efforts qu'ils auront à déployer pour devenir eux-mêmes des membres libres et indépendants de la famille des nations.

A ce que j'ai dit sur ce sujet, je voudrais simplement ajouter la suggestion qu'il n'existe aucun précédent direct en droit international qui puisse aider à résoudre le problème actuellement posé à l'Assemblée générale. L'intention déclarée par la Puissance mandataire de renoncer à bref délai à son Mandat sur la Palestine et de procéder au retrait de son administration et de ses forces armées de ce pays, et son refus d'aider à l'application de tout plan qui ne satisfait pas à la condition impossible d'avoir l'agrément des deux parties, ont chargé l'Organisation des Nations Unies d'une très grave responsabilité morale.

La Palestine, étant un territoire sous mandat, n'est pas un Etat; elle n'a pas de personnalité internationale; mais, à un certain point de vue, c'est une pupille de la communauté internationale. Dans les circonstances qui prévalent actuellement, l'Assemblée générale des Nations Unies est le véritable agent de la communauté internationale pour déterminer la nouvelle forme et la structure du gouvernement qui doit fonctionner en Palestine lorsque le Mandat aura pris fin. Les recommandations de l'Assemblée générale ne sont pas adressées à la Commission, mais aux Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies.

Il y a un autre aspect important du plan sur lequel je désirerais attirer l'attention de l'Assemblée générale. Je me réfère aux possibilités précises qu'il contient pour une action commune dans le champ économique. Qui peut dire aujourd'hui si cette action commune ne pourra pas également conduire, dans un avenir prévisible, à une action commune dans les domaines politique, social, culturel et éducatif? La Commission spéciale des Nations Unies pour la Palestine a introduit un concept politique nouveau dans cette union économique. La délégation des Etats-Unis estime que les dispositions que la Commission spéciale a insérées dans le plan de partage ont renforcé et rendu plus efficace ce concept d'union économique.

Quoique les Etats arabe et juif aient été doués d'une existence politique séparée dans des frontières clairement définies, nous espérons que ces frontières seront franchies aussi librement que les frontières qui séparent les différents Etats des Etats-Unis et qu'elles ne diviseront pas plus les deux peuples voisins que la frontière qui s'étend sur trois mille milles entre le Canada et les Etats-Unis.

Ma délégation pense que la Ville de Jérusalem, sous le régime spécial envisagé dans ce plan, et étant donné sa position inévitable de centre

position as the metropolitan centre of all Palestine, may well prove to be the catalytic agent which will accelerate and bring about developments such as the ones described. Jerusalem as the joint spiritual, social and cultural as well as educational centre of Palestine contains within it Holy Places for three of the world's greatest religions.

It is now the social, cultural and educational centre of Palestine, and may well become the economic and political centre of that country as well. It is our hope that the peoples of Palestine—and here we refer to all of the peoples of Palestine, both Arabs and Jews alike—will, in the eloquent and statesmanlike words of the representative of Pakistan, “settle down not only to peaceful and secure lives, but progressively richer lives, and make their contribution not only to their own welfare and prosperity but to the peace, welfare and prosperity of the rest of the world, which does recognize and admire the genius of the Jewish race, the genius of the Arab race and the great contributions which each of them in the past has made toward knowledge, progress and welfare.”¹

It is the sincere belief of the United States delegation that the partition plan recommended by the *Ad Hoc* Committee on the Palestinian Question, with all its imperfections admitted, provides for the people of Palestine in that land the best practicable means at the present time by which these high objectives may be obtained.

The PRESIDENT: I call upon the representative of Iran.

Mr. ADL (Iran) (*translated from French*): Mr. President, Gentlemen: You have sometimes been accused in this hall of having contravened the principles of the Charter of the United Nations. You protested. You rebutted the charges brought against certain Committees of the Assembly and against the General Assembly itself. You succeeded in your task, for the breach with which these organs were charged was not a breach. Today the case is different. A draft resolution has been submitted for your approval which cannot be reconciled with the principles which we have all accepted and which we have solemnly bound ourselves to respect.

What is this proposal? It is proposed arbitrarily, without taking account of the wishes of the majority of its inhabitants, to partition a country into two different States, an Arab State and a Jewish State, that is to say, into two States which, as I said in the *Ad Hoc* Committee on the Palestinian Question, will not be viable, but will probably be still-born.

The solution proposed to you has no foundation in law. Its value from this point of view is so slight, so insignificant, that it has been questioned even by certain members of the Sub-Committee who helped to formulate it.

¹ See document A/AC.14/SR.31.

métropolitain de toute la Palestine, pourra jouer le rôle d'agent catalyseur qui apportera et accélérera des développements tels que ceux qui ont été exposés. Jérusalem, centre spirituel, social et culturel aussi bien qu'éducatif de la Palestine, comprend dans son enceinte les Lieux saints des trois plus grandes religions du monde.

C'est à présent le centre social, culturel et éducatif de la Palestine, et il se peut très bien qu'il devienne également le centre économique et politique du pays. Nous espérons que les peuples de la Palestine—et ici nous faisons allusion à tous les peuples de la Palestine, aussi bien arabe que juif—selon les paroles éloquentes et dignes d'un homme d'Etat, prononcées par le représentant du Pakistan, “s'établiront pour vivre non seulement dans la paix et la sécurité mais progressivement dans la richesse, et apporteront leur contribution, non seulement à leur propre bien-être et à leur prospérité, mais aussi à la paix, au bien-être et à la prospérité du reste du monde qui reconnaît et admire le génie de la race juive, le génie de la race arabe, et les importantes contributions que chacune d'elles a apportées, dans le passé, à la science, au progrès et au bien-être”.

La délégation des Etats-Unis croit sincèrement que le plan de partage recommandé par la Commission *ad hoc* chargée de la question palestinienne, malgré toutes ses imperfections, fournit au peuple de Palestine les moyens le plus pratiques, à l'heure actuelle, d'atteindre ces buts élevés.

Le PRÉSIDENT (*traduit de l'anglais*): Je donne la parole au représentant de l'Iran.

M. ADL (Iran): Monsieur le Président, Messieurs, dans cette salle on vous a quelquefois accusés d'avoir voulu violer les principes de la Charte des Nations Unies. Vous vous êtes défendus. Vous avez rejeté les accusations portées contre certaines Commissions de l'Assemblée et contre l'Assemblée générale elle-même. Vous avez réussi dans votre tâche, car la violation dont on accusait ces organes n'en était pas une. Aujourd'hui il en est autrement. On a soumis à votre approbation un projet de résolution qui ne peut se concilier avec les principes que nous avons tous acceptés et que nous nous sommes solennellement engagé à respecter.

Que vous propose-t-on? On vous propose de partager arbitrairement un pays, sans tenir compte de la volonté de la majorité de ses habitants, en deux Etats différents, un Etat arabe et un Etat juif, c'est-à-dire en deux Etats qui, comme j'ai eu l'honneur de le dire au sein de la Commission *ad hoc* chargée de la question palestinienne, ne seront pas des Etats viables, mais peut-être des Etats mort-nés.

La solution qu'on vous propose n'a pas de base juridique. Sa valeur de ce point de vue est tellement faible, tellement insignifiante que même certains membres de la Sous-Commission qui ont pris part à son échafaudage ont émis des doutes.

¹ Voir le document A/AC.14/SR.31.

חומר לפגישות

חומר
לפגישות

אאא, חוזם: 6120

אל: רהמש/171

מ-: סיאול, נר: 41, תא: 050995, זח: 1403, דח: מ, סג: סו,

בכב

סודי/מיד

אל: צפ' מז' אסיה

דע: לשכת ראש הממשלה, שר החוץ, ס' שר החוץ, מנכ"ל - בלבד

מאת: השגריר, סיאול

הנדון: נקודות לפגישת ראש הממשלה עם נשיא קוריאה
(העצרת המיוחדת של האו"מ אוקטובר 95)

1. מאז פגישתם של ראש הממשלה ונשיא קוריאה במהלך ביקור רה"מ בסיאול, הואץ הדיאלוג בין הצמרת הבטחונית של קוריאה (ביקור ס' מפקד חיל האוויר, ס' שהב"ט, ראש אמ"ן הקוריאני, שהב"ט הקוריאני ובקרוב הרמטכ"ל הקוריאני) למקביליהם בישראל. זאת לצד עליה מרשימה בפעילות העיסוקית וביצוא הישראלי לקוריאה (גידול של 70 אחוז בששת החודשים הראשונים של שנת 95) וגידול של 100 אחוז בתנועת התיירים לישראל לעומת התקופה המקבילה.

2. פגישת ראשי המדינות מהווה מבחינה זו הזדמנות חשובה ביותר לקידום (בצד הנושא הבטחוני) מערכת שלמה של נושאים הנמצאים כרגע במרכז פעילותינו כאן.

3. אנו מציעים כי בנוסף לסקירה שיתן רה"מ על תהליך השלום וההתפתחויות במזה"ת ובעקבותיה קריאה להגברת המעורבות הקוריאנית בפרוייקטים אזוריים (הבנק המזה"ת) לפלסטינאים, השקעות קוריאניות בישראל ובאזור, יועלו גם הנושאים הדו צדדיים הבאים:

א. יסוד ועדת הגוי כלכלית קוריאה ישראל, שתתכנס פעם בשנה (בירושלים) ובסיאול (לחילופין) ותדון בדרכים לקידום הקשרים הכלכליים והטכנולוגיים בין ישראל וקוריאה. סנונית ראשונה קיימת בדמות הסכם לש"פ בין FKI והתאחדות התעשיינים, אך דרושה תמיכה אקטיבית של הממשלות לכינון ועדה שתכלול משרדי ממשלה שונים, גופי מחקר חברות וכיו"ב.

מוצע כי בראש הצוות הקוריאני יעמוד שר האוצר, שהוא סגן ראש הממשלה ושר על כלכלי ואחראי על כל המשרדים הכלכליים, או שר התמ"ס הקוריאני. בראש הצוות הישראלי יעמוד שר האוצר או שר התמ"ס הישראלי. הנושא הועלה במהלך ביקורו של אהוד קאופמן בקוריאה.

ב. גיבוש הסכם כלכלי, שמהותו הורדה הדדית של מכסים (פרוטוקול ה-16 באמנת גאטט) ויותר חשוב, הורדה של מחסומים בלתי מכסיים (בעיקר בקוריאנה) לעדוד הפעילות העיסקית והכלכלית בין 2 המדינות. יודגש כי עדיין יש צורך חיוני באיתות של הדרג הבכיר ביותר בקוריאנה, לחברות קוריאניות להתחיל לפעול ולהשקיע בישראל.

ג. הקמת מנגנון לשיתוף פעולה בתחום החקלאות בין 2 המדינות.

בשיחת יועץ הנשיא לבטחון לאומי עמי, אמר מר YO כי הם זקוקים לשינוי מבני של חקלאותם ורוצים להסתייע בישראל. יש להדגיש נכונותנו לתרום בנושא זה בתחום של המחקר החקלאי וה-KNOW-HOW, לאור חשש קוריאני (מבוסס על התקדים ההולנדי) של השתלטות זרה על מערכת המיכון והמזון שלהם. גם במקרה זה אפשר להציע כי שרי החקלאות מ-2 המדינות יעמדו בראש המסגרת. ללא החלטת נשיא קוריאנה עצמו בנקודה זו, קשה להניח שהממסד הרשמי יסכים לשת"פ מהותי.

ד. שת"פ בין 2 המדינות במדיניות שלישיות עם דגש על מזרח אירופה.

לקוריאנה עניין רב בשווקים אלו, ולישראל יש את הידע והכח הדרוש לפעילות אזורית. קיים גם פוטנציאל מבטיח לשת"פ בין קוריאנה וישראל בסין כשישראל מספקת ידע חקלאי וקוריאנה את מערך השיווק הנרחב שלהם בסין.

מלבד הנושאים הכלכליים הדו צדדיים (שהוכנו בעיקרם ע"י הנספח הכלכלי כאן) יש כמובן להעלות את נושא הגברת הדיאלוג המדיני במוסדות בינ"ל ובאו"ם: ביקורי שרים קוריאנים בישראל ולהפך, וכמובן את ביקורו של נשיא קוריאנה בישראל באביב הבא.

ארזי

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, סמנכלאסיה, אסיה

סססס

17/10/95

UNITED
ISRAEL
APPEAL

א.י.א.

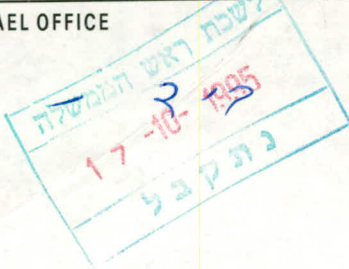
א.י.א.

UNITED ISRAEL OFFICE

המשרד הישראלי המאוחד

ד"ר
ד"ר

למחירה

איתן הירן

בתוך קציעות איתן הירן ראשה
וענינה מאוד - ישר כח!

לבקשתך כצ"ח פה"ח האלכס
במסגרת ה A.L.O. ב
25.10.95

האם תצומו פנישה נוספת
לקראת ה - A.A. או שגזומ

אולי פנישה צמח??
נראה לי שיש להשקיע תעודה
סוציאלית בהופעות ואמסום!

בקהילה

מתחם כרמל

United Jewish Appeal, Inc., Fax. 972-2-254674 מכתב היהודית המאוחדת פקס
Council of Jewish Federations, Inc., Fax. 972-2-666223 מועצת הפדרציות היהודיות של צפון אמריקה פקס
United Israel Appeal, Inc., Fax. 972-2-247261 המכתב המאוחדת לישראל פקס

רח' אבן גבירול 1, ת.ד. 7171 ירושלים 91920, טלפון 972-2-202222, P.O.Box 7171 Jerusalem 91920, 1 Ibn Gvirol St.,

**UNITED
JEWISH
APPEAL**

National Chairman
Richard L. Pearlstone
President
Joel D. Tauber
Executive Vice President
Rabbi Brian L. Lurie

National Vice Chairmen
Alan Adev
Melvin G. Alperin
Leonard Barnick
Paul S. Berger
Bernard Borine
Paul Borman
Shoshana S. Cardin
Stanley M. Chesley
Melvin S. Cohen
Joseph A. Cooper
Heidi Damsky
Martin Damsky
Alec Engelstein
Lawrence B. Engman
Marlyn Euman
Michael A. Feiner
Jay L. Fialkow
Melvyn Fisher
Morton L. Friedkin
Rami Garfinkle
Dr. Conrad L. Giles
Herb Guteladob
Lawrence E. Glick
John D. Goldman
Charles H. Goodman
Barbara Gordon Green

Michael L. Green
Thomas R. Green
Jerome Gumenick
Joseph Gurwin
David G. Hast
David B. Hermelin
David M. Hinch
Irwin Hochberg
Roberta Holland
Sanford L. Hollander
Larry Joseph
Derry Kane
Edward H. Kaplan
Arlene Kaufman
Dobi Klotz
Robert Klutznick
Steven J. Kravitz
R. Todd Lippin
Charles B. Lebowitz
Marvin Lender
H. Irvin Levy
Judith A. Levy
Norman Lipoff
Michael Litvack
Nedra Oren
Harold L. Oshry

99 PARK AVENUE
SUITE 300
NEW YORK, NY
10016-1599
212.818.9100
FAX 212.818.9509

TO: Menachem Revivi
FROM: Ron Friedman *Ron*
SUBJECT: ILR--Prime Minister Rabin: October 25, 1995
DATE: October 12, 1995

Menachem, this is to provide information for you to relate to the Prime Minister's office relative to his participation at the ILR on October 25, 1995.

BACKGROUND

The United Jewish Appeal is holding its International Leadership Reunion (ILR) event from October 22-25, 1995 in Washington, D.C. The ILR is comprised of approximately 250 prestigious leaders from around the world who donate at least \$250,000 a year to the UJA or Keren Hayesod; two-thirds of these leaders live in the United States.

This year, the UJA will raise almost \$750 million. Approximately 50% will be distributed through the UJA for humanitarian needs in Israel and to assist Jewish communities in Europe, Asia and the Middle East. The balance will be used in the U.S. for local needs such as elder care, family counseling, recreational and vocational services.

PRIME MINISTER RABIN'S PARTICIPATION

Note: This is a black tie affair.

Time and Location

Wednesday, October 25th at approximately 5:30 p.m. at the U.S. State Department (awaiting information from The White House regarding the exact arrival time of President Clinton).

The reception will last until approximately 7 p.m. and will include a cocktail buffet. Following the reception, awards and remarks, the contingent is invited to a salad and dessert reception and dance at the Park Hyatt Hotel.

1. L. R

Judith Peck
Shearn H. Platt
Judy Robins
M. Russ Robinson
James A. Rudolph
Peter Rzepka
Arthur D. Sandler
Ivan M. Schaeffer
S. Stephen Selig III
Richard L. Shenk
Jane F. Sherman
H. William Shure
Rabbi Matthew H. S.
Carole Solomon
Richard G. Spiegel
Dr. Steven L. Spiegel
Martin F. Stein
Jerome H. Stern
Rodney Stone
Henry Taub
Norman D. Tilles
Andrew H. Tisch
Peggy Tishman
Jerome N. Waldor
Jack L. Wallick
Richard L. Wexler
Joseph Wexler
David Wexler
Eric J. Zoller
Lois Zoller
**Officer at Large
Chairman
National Women's Camp
Carole Solomon
President
National Women's Camp
Yona A. Goldberg
Chairman
Business and Professional
Women's Council
Sandra Cahin
Chairman
Young Leadership Cabinet
Joel Beren
Debra Pell
Chairman
Rabbinic Cabinet
Rabbi Jacob S. Rubens
*Chairman
University Programs
Gil Bon
President
University Programs
Jonathan Mayer
President
Israel Education Fund
Herbert D. Katz
Honorary National Chair
Morris W. Bernstein
Herschel W. Blumberg
Irvin S. Field
Max M. Fisher
Edward Ginsberg
Alexander Grass
Philip M. Klutznick
Morton A. Kornreich
Sen. Frank R. Lautenberg
Marvin Lender
Robert E. Loup
Joseph Meyerhoff
Henry Morgenthau, Jr.
William Rosenwald
Martin F. Stein
Leonard R. Stetler
Joel D. Tauber
Edward M. Warburg
Paul Zuckerman

of Attendees

Approximately 275 will attend. In addition to the 250 ILR members, several high level members of the Clinton Administration are expected to attend as well as Senator Frank Lautenberg (previous Chairman of the UJA).

Program

The reception at the State Department is chaired by Stanley Chesley of Cincinnati who is UJA's Chairman of the ILR. Mr. Chesley will introduce Prime Minister Rabin who will give the Isaiah Award for Distinguished World Leadership to President Clinton. This Award is sponsored by the UJA and Keren Hayesod representing the ILR. But, it is being presented to President Clinton by Prime Minister Rabin on behalf of the Jewish people. Prime Minister Rabin should make remarks of praise to President Clinton (maximum of three minutes). The award reads:

THE ISAIAH AWARD

Presented by
United Jewish Appeal
and Karen Hayesod
to
PRESIDENT BILL CLINTON

In Recognition of Your Efforts to Hasten
the Prophet Isaiah's Vision of Peace for All People
"Nation Shall Not Take Up Sword Against Nation;
They Shall Never Again Know War" (2:4).

President Clinton accepts the award and speaks.

Then, Stanley Chesley calls on a national leader who will make a presentation to Prime Minister Rabin. He will present a framed series of color photos (10 inches by 20 inches) from the Treaties for Peace series (by photographer Robert Cummins). Three prints will be within one frame from the September 27, 1995 West Bank accords signing in the East Room of The White House (the first shows Rabin and Arafat signing with Hussein, Mubarak and Clinton in the background; the second shows Rabin and Arafat shaking hands; the third shows the five leaders standing together).

This national leader will likely refer to these three moments in time

that represent the Prime Minister's dedication, commitment and leadership that have enabled Israel to take a giant leap toward the prospect of peace.

Then, Prime Minister makes remarks to the audience for approximately 15 minutes. Ideally, this will cover the State of World Jewry and the Prospects for Peace (of course, the Prime Minister will likely enhance these remarks to include other specific messages). He then welcomes 10 to 15 minutes of questions from the audience.

Note: President Clinton will be leaving at some point during or immediately after the reception to attend a dinner for Margaret Truman which is being attended by past U.S. Presidents.

Following this reception at the U.S. State Department, the audience will go to the Park Hyatt Hotel for a beautiful salad and dessert sitdown function with music and dancing. It is hoped that Prime Minister and Mrs. Rabin will be our guests at this closing event.

Menachem, if you have any questions or require further clarification, please do not hesitate to contact me. Thank you.

All the best.

cc: Ambassador Itamar Rabinovich
Shlomo Gur
Rabbi Brian Lurie
Morris Sherman
Steve Huberman
Bernie Moscovitz

תמסירה צמ/עמ

UNITED
ISRAEL
APPEAL

אנש
פנ

המשרד הישראלי המאוחד UNITED ISRAEL OFFICE

רח' אבן גבירול 1, ת.ד. 7171 ירושלים 91071, טלפון 972-2-202000
1 Ibn Gvirol St., P.O.Box 7171 Jerusalem 91071, Tel. 972-2-202000

ק.י.פ. - אינן הדר
קצבת הנהגה

18/10/1995

20:49:51

אאאא, חוזם: 23284
 אל: בטחון/1373
 מ-: אנגולה, נר: 32, תא: 181095, זח: 1958, דח: ב, סג: בל,
 בבבב

אל ראש הממשלה

בלמס/בהול

אל: השגריר לאו"מ - גד יעקובי, סמנכ"ל אפריקה, לשכת רוה"מ - הבר
 דע: לשכת השר, מא"פ 1, נאו"מ - יטיב, משהב"ט - קותי מור
 מאת: לואנדה - השרירה
 הנדון: פגישה בין נשיא אנגולה לרוה"מ

1. נשיא אנגולה מציע תאריך טנטטיבי לפגישה עם רוה"מ ל- 24.10.95 בצהריים בניו-יורק.

2. אבקש ששגרירנו באו"מ יתקשר עם שגריר אנגולה שם ע"מ לתאם לוחות זמנים, כי מניחים שלו"ז רוה"מ כבר מלא.

3. איתן הבר וקותי מור יודעים על התוכנית ולאור חשיבות הנושאים הבטחוניים שידונו בפגישה נתנו הסכמתם לפגישה.

4. נשיא אנגולה יוצא מכאן ב-21 לאוקטובר וישהה בניו-יורק עד ל-25 דנ"א.

5. הנשיאות כאן עומדת איתנו בקשר קבוע ואשמח להעביר כל מידע שתבקשו.

6. קיימתי הבוקר שיחות אינטסיביות בנשיאות מהקודקוד ומטה. מעבירה בכתב ידי באמצעות שליח דיווח ללשכתו של קותי מור.

7. באם יש נושאים שרוצים להעלות בשיחות המקדימות עם צוות הנשיאות האנגולית אנא העבירו.

עד כאן
 תמר גולן

סססס

למ"מ סג' ראש
 19.10.95

לדעת

2002

אאאא, חוזם: 5292

אל: רהמש/123

מ:-המשרד, תא: 031095, זח: 1113, דח: מ, סג: סו,

בבבב

סודי/מידי

אל: מר יתום - מזכיר צבאי לראש הממשלה

מאת: מנהל לשכת מנכ"ל משה"ח

הנדון: העברת מברק

** להלן חוזם 10,4537 מ:-סינגפור, נר: 20, תא: 031095

סודי/בהול

בהול לבוקר של ה-3.10

א י ש י

אל: מר י. שלף, סמנכ"ל אסיה והפאסיפיק

מאת:השגריר סינגפור

הנדון: אינדונזיה - ישראל.

פגישת רוה"מ רבין והנשיא סוהרטו בעצרת המיוחדת להתברקותינו בנושא

מכתב מוברק

אמש, (2.10), לאחר שובו של שר המחקר והטכנולוגיה מיפן התקשרתי אליו. בתחילת שיחתנו התייחסתי להסדר הביניים ולהתפתחויות האחרונות במזה"ת. השר השיב, כי מברך על ההסכם, אשר ללא ספק יקדם השלום במזה"ת ויגרום להתפתחות כלכלית באזורנו. חזר ואמר, כבשיחותינו הקודמות, כי שיתוף פעולה בין ישראל לשכנותיה בנושא החקלאות, מדע וטכנולוגיה יהפוך את המזה"ת בעת שלום לאזור פורח. הוסיף, כי הגיעה העת להפסיק "עם כל השטויות", שגרמו למלחמות בין ישראל לשכנותיה ועתה יש להקדיש המשאבים הכספיים ובעיקר האנושיים לפיתוח וקידום כלכלי. חזר והתייחס כבפעמים הקודמות ל"מוח היהודי", הערצתו לעם היהודי והיכרותו את התפתחות המדע והטכנולוגיה בישראל. העלתי נושא הפגישה. ציינתי, כי רוה"מ רבין יהיה בניו יורק במסגרת העצרת המיוחדת. לפי מיטב ידיעותינו גם הנשיא סוהרטו ישתתף בעצרת זו ואנו מציעים לנצל סמיכות תאריכים זו על מנת לנסות להסדיר פגישה בין רוה"מ לנשיא. רוה"מ רבין מעוניין להפגש עם הנשיא על מנת, בין השאר, לעדכנו במהלכים האחרונים במזה"ת להתפתחויות המדיניות והכלכליות. הוספתי

והתייחסתי לפגישת רוח"מ רבין עם הנשיא בג'קרטה לפני שנתיים לאחר חתימת ה-DOP.

השר הגיב, כי אכן טוב שהנשיא ישמע מרוח"מ סקירה על תהליך השלום. "לאחר שנתיים הגיע העת כי שוב יפגשו". ציינתי בקצרה ההתפתחויות בשנתיים אלה - הסכם השלום עם ירדן, הסכם נוסף עם הפלסטינים, קזבלנקה ועמאן בסוף חודש זה. עוד ציינתי, כי אני מניח שרוח"מ רבין יתייחס גם לנושאים בילטרליים, אשר עלו גם בשיחה בג'קרטה.

השר השיב, כי מבין היטב חשיבות הנושא וכי יש לפעול מיידית. היום (3.9) ומחר ישתתף בוועדות בפרלמנט. יקיים ביום שישי בערב (6.9), טרם צאתו לארה"ב, פגישת עבודה עם הנשיא ויעלה בפניו ההצעה לפגישה. פרופ' חביבי ביקש, כי לא אערב את משרד החוץ או שה"ח אלאטס בפנייה לפגישה. מעורבות שלו תגרום ל"מניפולציה" של הבקשה ובדרך זו הפגישה וודאי לא תתקיים. השבתי, כי לא היתה לי כל כוונה לפנות למשרד החוץ. על רקע הקשרים בינינו אני מנצל שרותיו הטובים, ומבקשו להעלות הבקשה, אשר קבלתי, לנסות להסדיר פגישה בין רוח"מ רבין לבין הנשיא סוהרטו.

השר השיב, כי אנו ידידים - WE ARE FRIENDS - (הדברים נאמרו בגרמנית - שפה בה שוחחנו) ולא מדובר בניצול קשרים. חביבי הוסיף, שאינו מעודכן בכל פרטי ההתפתחויות המדיניות והכלכליות במזה"ת. ביקש לקבל סקירה של התפתחויות אלה על מנת שיוכל להשתמש בה בשיחתו עם הנשיא כדברי רקע שלו לפנייתו לקיים פגישה. השר הוסיף, כי עוזב לארה"ב בשעות המוקדמות ב-7.10. במידה ותהיה החלטה מיידית יתקשר אלי מארה"ב ואם לאו לאחר שובו לג'קרטה. הוסיף וביקש, כי לצד מכתבי האישי אליו אצרף גם מכתב אליו המתייחס לבקשה לפגישה. חזר וביקש לא לערב שה"ח אלאטס. עד כן עיקרי השיחה. אעדכןך.

גמר חתימה טובה

ד. מגידו

עד כאן

ר. ברק

3 באוקטובר 1995

תפוצה: @ (רהמ), @ברק/מנכל

סססס

31/08/1995

11:00:23

אאאא, חוזם: 58389

אל: בטחון/3372

מ-: בייגינג, נר: 580, תא: 310895, זח: 1523, דח: ב, סג: שמ, בבבב

אל ראש הממשלה

שמור/בהול

אל: מנהלת צפון אסיה

מאת: השגריר, בייגינג

013171 31 AUG 11:07

הנדון: פגישת נשיא סין JIANG ZEMIN ורוה"מ רבין במסגרת חגיגות ה-50 של האו"ם

לשלכם חוזם 29838 מ- 16/8/95

להלן הצעת נושאים לשיחה:

1. אזכור בקורו של ראה"מ בסין באוקטובר '93.
2. רוה"מ רבין ירצה ודאי להתייחס לשואת העם היהודי. מומלץ לאזכר את זוועות היפנים באדמת סין במלחמת סין-יפן (1937-45).
3. עדכון בנושא תהליך השלום על ערוציו השונים. חשיבות המשך הסיוע הכספי לפלשתינאים מצד מדינות העולם כולל מסין.
4. איראן.
5. סיפוק מההתקדמות המהירה בקשרים הבילטרליים בכל התחומים. אזכור הצלחת פרויקט חוות ההדגמה המשותפת סינית-ישראלית, רעיון שהועלה במהלך ביקורו של ראה"מ רבין בסין לפני כשנתיים והבעת תקווה כי דגם זה יועתק לאזורים אחרים בסין.
6. הבעת תקווה לחיזוק קשרי הסחר והכלכלה בין המדינות ע"י ישום פרויקטים מעשיים.
7. הידוק הקשרים הבטחוניים תוך ישום הרעיונות שהועלו בעת בקור מנכ"ל משרד הבטחון עברי ביולי '95.
8. הבעת תקווה לביקורו בארץ (הזמנה לנשיא סין לבקר בישראל נמסרה בידי ראה"מ רבין בבקורו בסין באוקטובר '93).

בן-יעקב

סססס

אין 50 קאוק'
31-8.

אולי

2
Gshg

06/10/1995

08:40:58

אאאא, חוזם: 9833

אל: בטחון/503

מ-: טשקנט, נר: 51, תא: 051095, זח: 1641, דח: מ, סג: שמ, בבבב

אל ראש הממשלה

שמור/מידי

אל: מנהל מזא"ר 3

דע: סמנכ"ל מזא"ר

מנהל ארבל 2

מאת: טשקנט / שגריר

הח' 50 אל"ן
96.10

הנדון: טאג'קיסטאן - סקירת נושאים לקראת קיום פגישה בין נשיא טאג'קיסטאן א.רחמונוב לבין רוה"מ י.רבין.

א. כללי.

לקראת קיום פגישה הנ"ל במהלך העצרת הכללית של האו"ם בניו-יורק אשר תתקיים ב-25-21 לאוקטובר 95 מעביר סקירה עדכנית (כולל אירועי ספטמבר 95) על שלושה נושאים עפ"י בקשת המשרד:

1. המצב הפנימי בטאג'קיסטאן.

2. מגעים אחרונים לקראת הסכם החמישי של השיחות.

3. היחסים עם רוסיה בעקבות פגישתו לאחרונה של רחמונוב עם ילצין במוסקבה.

ב. המצב הפנימי בטאג'קיסטאן.

1. כללי.

א. טאג'קיסטאן המשתרעת על שטח של 143000 קמ"ר (95 אחוז - אזור הררי). עיר הבירה - דושנבה. האוכלוסיה הכוללת של המדינה - 5,3 מיליון, ביניהם: 72 אחוז טאג'יקים, 18 אחוז אוזבקים, 8 אחוז רוסים. אין התפלגות זהה בין האוכלוסיה על שטחה של המדינה (באזור גורני בדחשאן הנמצא בשליטה ע"י כוחות האופוזיציה ותופס כ-40 אחוז מכלל השטח - מתגוררים 200.000 תושבים בלבד).

ב. הגבולות המשותפים בין טאג'קיסטאן לשכנותיה: אפגניסטאן, סין, קירגיזסטאן ואוזבקיסטאן, והאפשרות העתידית להקמת קווי תחבורה וקומוניקציה ישירים מרפובליקות מרכז-אסיאתיות דרך מדינה זו למדינות איראן, פקיסטאן ועוד - כל אלה מצביעים על חשיבות מיקומה הגיאופוליטי של טאג'קיסטאן באזור.

ג. טאג'קיסטאן הינה מדינה בעלת אוצרות טבע ומשאבים שונים, כגון: מתכות צבעוניות, אורניום, אלומיניום, מקורות מים רבים. הפוטנציאל לגידול כותנה - הינו עד 1 מיליון טון לשנה.

ד. לאחר בחירתו של א.רחמונוב לנשיא המדינה ובו זמנית אישור החוקה החדשה במשאל עם (6.11.94) ובחירת הפרלמנט הטאג'יקי (26.02.95) הכריז השלטון על יעדיו העיקריים: שיקום הכלכלה, תוך ניצול אוצרות הטבע של המדינה, מלחמה בפשע ובסמים.

ה. הפרלמנט הטאג'יקי מורכב מארבע מפלגות: קומוניסטית, הלאומית, האחדות הלאומית והתחיה הכלכלית.

שתי מפלגות האופוזיציה: המפלגה האיסלאמית לתחיית טאג'קיסטאן (בראשה עומד מנהיג האופוזיציה - סעיד נורי) והמפלגה הדמוקרטית - אסורות עפ"י החוק

7
991

1/94

ומנוהלות מחוץ למדינה - (פלג מהמפלגה הדמוקרטית עזב את שורות האופוזיציה והצטרף לשלטון).

ו. אין במדינה חופש עיתונות, ולא מעט כתבים סובלים מרדיפות מצד השלטון. ז. השלטון הטאג'יקי מתנגד לאיסלאם הפונדמנטליסטי אשר גרם למלחמת האזרחים במדינה ומהווה סכנה להמשך קיומו של השלטון.

ח. הכוחות המזוינים של האופוזיציה בתוך המדינה שולטים בעיקר בשני אזורים (גורני בדחשאן וגארם), אך מדי פעם מבצעים כוחות אלה פעולות מבצעיות גם בערים הגדולות (כולל דושנבה) נגד בכירי השלטון וחיילי צבא רוסיה.

לוחמי האופוזיציה הממוקמים מחוץ למדינה ליד הגבול הטאג'יקי-אפגני, מהווים סכנה גדולה עוד יותר ומצליחים מדי פעם לחדור לשטחה של טאג'יקיסטאן. שטח זה מוגן ע"י הצבא הרוסי, אשר הציב לאורך גבול זה את כוחותיו בהקף של כ-25.000 חיילים, ובכך מהווה הגורם העיקרי בבלימת כוחות האופוזיציה.

ט. גם אוזבקיסטאן ובמידה מועטה יותר קזחסטאן וקירגיזסטאן מסייעות לטאג'יקיסטאן להתנגד לכוחות האופוזיציה. יחד עם זאת אין מנהיגים של מדינות אלה שבעי רצון ממדיניותו של רחמונוב, אשר עפ"י הערכתם, אינו מפעיל את המאמצים הדרושים כדי להגיע לפשרה עם האופוזיציה.

י. לאחר ארבעה סיבובי מו"מ בין השלטון הטאג'יקי לנציגי האופוזיציה (אשר החלו במאי 94), והמגעים האחרונים לקראת הסכם החמישי של השיחות - חלה תזוזה חיובית (מוגבלת) בהתקרבות בין הצדדים (הארכת תקופת הפסקת האש, חתימת פרוטוקול על עקרונות השלום ועוד), אך עדיין קיים פער בין עמדות הצדדים בעיקר בנושא חלוקת השלטון ביניהם.

2. כלכלה.

א. מלחמת האזרחים במדינה גרמה לאבדות קשות של בני אדם (כ-200.000 אזרחים נהרגו, וכ-1 מליון - נהפכו לפליטים). הנזק הכולל הנגרם לכלכלת המדינה כתוצאה מהמלחמה הינו - 7 מיליארד דולר.

ב. 80 אחוז מהמפעלים במדינה - מושבתים, קיים מחסור גם במוצרי מזון בסיסיים.

ג. למרות ההצהרות של מנהיגי השלטון וכוונותיהם לשקם את המשק, להנהיג רפורמות כלכליות - נמשכת ההתדרדרות הכלכלית במדינה.

ד. המדינות האחרות וארגונים בינ"ל שונים אינם מסייעים במידה הנדרשת בשיקום כלכלת המדינה ובתמיכה למטבע המקומי החדש - רובל טאג'יקי (אשר הונהג ב-05.95), בשל המצב הכלכלי והפוליטי הבלתי יציב במדינה.

ה. הכלכלה של טאג'יקיסטאן תלויה במידה רבה ברוסיה, אשר מספקת למדינה זו ציוד תעשייתי, נפט, חיטה, מוצרי מזון ועוד. ההסכמים האחרונים בין רוסיה לטאג'יקיסטאן, אשר נחתמו במהלך ביקורו של רחמונוב במוסקבה ב-06-07.95, לרבות הבטחתה של רוסיה להעניק לטאג'יקיסטאן אשראי לצורכי רכישת מוצרים ותמיכה ברובל הטאג'יקי - מצביעים על העמקת הקשרים הכלכליים בין שתי המדינות.

ו. טאג'יקיסטאן מעוניינת להיות שותפה בהסכם המכס הקיים בין רוסיה, בלארוס וקזחסטאן, אך עדיין שאיפה זו אינה מוצאת מענה אצל מדינות אלה.

ג. מגעים אחרונים לקראת הסכם החמישי של השיחות:

1. ב-19.07.95 התקיימה בטהרן פגישה בין נשיא טאג'יקיסטאן א.רחמונוב ובין מנהיג האופוזיציה הטאג'יקית סעיד נורי. בני השיח הסכימו על כינוס הפורום של עמי טאג'יקיסטאן המיועד להציע לצדדים את עקרונות ההסכמה ביניהם. כמו-כן הסכימו רחמונוב ונורי על קיומו של הסכם החמישי של השיחות לא יאוחר מ-10.08.95.

חשוב לציין כי הפגישה הנ"ל התקיימה לקראת סיום ביקורו של רחמונוב באיראן ב-16-19.07.95 (עפ"י יוזמתו של נשיא איראן רפסנג'אני). ביקור זה חיזק את היחסים בין טאג'יקיסטאן ואיראן (נחתמו 12 מסמכים: ש"פ בתחומים שונים של כלכלה ותרבות, פתיחת שגרירות טאג'יקית בטהרן, הפעלת קו אווירי טהרן-דושנבה).

יתכן כי הידוק היחסים בין שתי המדינות גרם להחלשת האמון של האופוזיציה הטאג'יקית בשלטון האיראני.

9/21

2. החל מסוף יולי 95 קיים הנציג המיוחד של או"ם פירס בלון מסע דיפלומטי בין קבול ודושנבה תוך מגעים אינטנסיביים עם ראשי האופוזיציה והשלטון הטג'יקי. כתוצאה ממגעים אלה ב - 17/08/95 התקבלה הסכמה בין הצדדים בנושאים הבאים:

- הארכת תקופת הפסקת האש לחצי שנה נוספת (עד 26/02/96).

- הסבב החמישי של השיחות יתקיים ב - 18/09/95, אמור להיות סבב השיחות האחרון שיערך ללא הגבלת זמן עד להשגת ההסכם הכולל בכל נושאי המחלוקת בין הצדדים. כמו-כן נחתם פרוטוקול על עקרונות השלום וההסכמה:

- הצדדים הסכימו על כינוס הפורום המיוחד בו ישתתפו נציגים מכל עמי טאג'יקיסטאן.

- לגיטימציה לקיומן של כל המפלגות במדינה.

- אינטגרציה של הכוחות המזוינים של האופוזיציה לתוך כוחות צבא השלטון.

3. ב - 22/08/95, באיסלאמאבד, התקיימה פגישה בין ראשי האופוזיציה לנשיא ושר החוץ של פקיסטאן. מנהיגי מדינה זו הביעו את הזדהותם ותמיכתם בעמדתה של האופוזיציה הטאג'יקית וברצונה להגיע להסכמה עם השלטון הטאג'יקי.

4. ב - 19-20/09/95 התקיימו בדושנבה פגישות בין רחמונוב לשר החוץ הרוסי קוזירב, אשר ביקש את רחמונוב להגיע לפשרה בין השלטון הטאג'יקי לבין האופוזיציה. יש לציין כי ביקור זה התקיים למחרת, לאחר היום (18/09/95) בו היו אמורים הצדדים להתחיל בסבב החמישי של השיחות.

5. בדרכו לדושנבה לקראת הביקור הנ"ל קיים קוזירב בטשקנט פגישה קצרה עם נשיא אוזבקיסטאן קארימוב. בני השיח זיהו את עמדתם המשותפת כי ניתן להשיג את ההסכמה בין השלטון הטאג'יקי והאופוזיציה אך ורק על בסיס הפשרה עמה.

6. לקראת הסבב החמישי של השיחות הגדירו הצדדים באופן ברור את דרישותיהם העקרוניות:

א. השלטון הטאג'יקי:

- הפסקת אש לתקופה בלתי מוגבלת.
- מסירת נשקה של האופוזיציה לידי השלטון.
- החזרת הפליטים לטאג'יקיסטאן.

ב. האופוזיציה הטאג'יקית:

- הבטחת בטחון לאנשיה.
- לגיטימציה לקיומן של מפלגות אשר נמצאות כיום מחוץ לחוק.
- חופש העתונות.
- יישום רפורמות במוסדות התחוקתיים, ומוסדות ממשלה אחרים.
- פרוק שני הצדדים מנשקם.
- חקיקת חוקה חדשה והרכבת הקואליציה לתקופת מעבר עד למועד הבחירות החדשות.
- קיום בחירות חופשיות לאחר סיום תקופת המעבר.

ג. שני הצדדים מעונינים בתמיכת האו"ם ונוכחותם של משקיפיו בשטחה של טאג'יקיסטאן. אין האופוזיציה מתנגדת לנוכחות צבא רוסיה בגבול הטאג'יקי - אפגאני, אך בהיקף קטן יותר.

7. הסבב החמישי של השיחות לא התקיים במועד שנקבע עפ"י ההסכם (18/09/95), משום שהאופוזיציה מתנגדת לקיומו באשכד ועומדת על כך שסבב זה יתקיים בוודאי. יתכן כי עכוב סבב השיחות נובע גם מאי וודאות לגבי מצבה הנוכחי באפגניסטאן.

ד. היחסים עם רוסיה בעקבות פגישתו לאחרונה של רחמונוב עם ילצין במוסקבה.

1. ב - 6-7/09/95 במוסקבה נערך בקורו של נשיא טאג'יקיסטאן רחמונוב שקיים

314

שיחות עם נשיא רוסיה יילצין, רה"מ צ'רנומירדין ושר החוץ קוזירב.
הביקור התקיים עפ"י יוזמתו של יילצין.

2. במהלך הביקור הצדדים השיגו את התוצאות הנ"ל:

- הסכם על אזרחות כפולה.
- הסכם על עקרונות המשך שיתוף פעולה בין המדינות עד שנת 2000 (שיתוף פעולה, ניצול פוטנציאל היצוא, הקמת וועדות מעורבות בתחומי הכלכלה ופיתוח קשרים הדדיים).
- פרוטוקול על שיתוף פעולה לטווח ארוך בתחום אוצרות טבע והידרואנרגטיקה.
- הרוסים התחייבו להעניק לטאג'יקיסטאן אשראי לצורך רכישת מוצרים ותמיכה ברובל הטאג'יקי, ואשראי זה יוענק רק לאחר קביעת תקציבה של רוסיה לשנת 1996.

3. רחמונוב לא קבל את הסכמת הרוסים לצרף את טאג'יקיסטאן כשותפה להסכם המס הקיים בין רוסיה, קזחסטאן וביילורוסיה.

4. הצדדים דנו על המשך סיוע של רוסיה להבטחת הגבול הטאג'יקי.
רחמונוב הבהיר את חשיבות נוכחותו של צבא רוסיה בטאג'יקיסטאן.
הרוסים הביעו את משאלתם לרחמונוב להגמיש את עמדתו כלפי האופוזיציה תוך המשך נוכחות כוחה הצבאי של רוסיה בטאג'יקיסטאן.
בתגובה הבטיח רחמונוב כי ינהל מו"מ עם האופוזיציה ולא יפסיק אותו עד להשגת שלום עמה.

5. תוצאות הבקור הנ"ל מצביעות בוודאות על העמקת קשרים בין שתי המדינות ועל תלות גוברת של טאג'יקיסטאן ברוסיה.

6. בשל המצאותה הדרומי של טאג'יקיסטאן באזור מרכז אסיה מעונינת רוסיה להרחיב דרך מדינה זו את השפעתה על מדינות איראן, אפגאניסטאן ופקיסטאן הדוברות את השפה הפרסית שהיא גם השפה המדוברת בטאג'יקיסטאן.
מובן כי הרחבת היחסים בין רוסיה למדינות הללו תלויה ביצירת מצב יציב בטאג'יקיסטאן ואפגניסטאן.

7. אוצרות טבע של טאג'יקיסטאן (כולל כמויות גדולות של אורניום באזור חודג'נט), הפוטנציאל הטמון במדינה בגידול כמויות גדולות של כותנה - כל אלה ועוד ממשיכים להיות עניין כלכלי רב לרוסיה.

8. הסיוע הכלכלי של רוסיה לטאג'יקיסטאן (ציוד תעשייתי, חיטה, מוצרי מזון ועוד) והבטחת בטחונה של מדינה זו - מהווים צורך חיוני להמשך קיומה של טאג'יקיסטאן.

9. המשך התפתחות היחסים בין מדינות אלה תלוי במידה רבה בתוצאות של הבחירות הקרובות ברוסיה.

ה. נושא מומלץ נוסף: יחסי טאג'יקיסטאן - איראן.

1. לאור התפתחות היחסים בין טאג'יקיסטאן לאיראן ראוי עפ"י הערכתי להעלות לדיון נושא זה.

2. להלן עיקרי הנקודות:

- הידוק היחסים בין שתי המדינות כתוצאה מבקורו של רחמונוב בטהרן ב-19.07.95 - 16 (חתימת 12 הסכמים לש"פ בתחומי כלכלה ותרבות, פתיחת שגרירות בטהרן, הפעלת קו אוירי טהרן - דושנבה).

- תפקידה של איראן ועמדותיה בקונפליקט הטאג'יקי (המצאותם של מנהיגי אופוזיציה באיראן, מאמציה להיות הגורם המתווך בין צדדי הסכסוך, ובכך ליצור את תדמיתה של המדינה השואפת לשלום)

- הסכנה הכרוכה בניצול האפשרי של אוצרות טבע של טאג'יקיסטאן עי' איראנים (המצאות אוראניום באזור חוג'נט)

- התפתחות היחסים בין איראן לטאג'יקיסטאן - המדינה הנמצאת תחת השפעתה של רוסיה.

משה גץ
0000

דחיות בחול לבוקר סיווג בלמ"ס	שגרירות ישראל וושינגטון מברק	דף 1 מתוך 8
מס' פקס למשח"ח: 1053	אל: לשכת דוח"מ - איתן חבר	
מס' פקס לבסחון: תאריך	דע:	
נ"י :	מאת: לש' שגריר, וושינגטון	
חידון: ביקור דוח"מ בושינגטון איתן שלום, בהמשך למברקנו. ראח הרצ"ב, פרטי אירוע ה-ILR שיערך בווש' ב-25/10. לידיעתך: דן ארבל לה		

UNITED
JEWISH
APPEAL

Norland Chapter
Marked L. Markman
President
June 12, 2008
Executive Vice President
Rabbi Brian L. Levine

Michael Van Cleave
 Alan Adams
 Melvin R. Alperin
 Leonard Barnett
 Fred E. Berger
 Bernard Berlin
 Paul Bernstein
 Stephen E. Berlin
 Stanley M. 1. Berlin
 Melvin E. Cohen
 Joseph A. Cooper
 Heidi Horvath
 Martin Horvath
 Alex Kaganovich
 Lawrence B. Kaganovich
 Marilyn Kaganovich
 Michael A. Kaganovich
 Jay L. Kaganovich
 Melvin Kaganovich
 Marcus L. Kaganovich
 Ken Kaganovich
 Ian Kaganovich
 Herb Kaganovich
 Lawrence E. Kaganovich
 John D. Kaganovich
 Charles L. Kaganovich
 Benjamin Kaganovich
 Michael L. Kaganovich
 Thomas R. Kaganovich
 Jerome Kaganovich
 Joseph Kaganovich
 David G. Kaganovich
 David S. Kaganovich
 David M. Kaganovich
 John Kaganovich
 Andrew Kaganovich
 Samuel L. Kaganovich
 Larry Joseph
 Kerry Kaganovich
 Edward L. Kaganovich
 Alfred Kaganovich
 Paul Kaganovich
 Richard Kaganovich
 Steven J. Kaganovich
 H. Todd Kaganovich
 Charles R. Kaganovich
 Marcus Kaganovich
 H. Brian Kaganovich
 Judith A. Kaganovich
 Steven Kaganovich
 Michael Kaganovich
 David Kaganovich
 David L. Kaganovich

99 PARK AVENUE
SUITE 300
NEW YORK, NY
10016-1599
212.515.9100
FAX 212.515.9509

TO: Nicole Elkon & Jay Foculik

FROM: Ron Friedman

SUBJECT: United Jewish Appeal's International Leadership Reunion:
October 25, 1995

DATE: **October 18, 1995**

Dear Nicole and Jay,

BACKGROUND

The United Jewish Appeal is holding its International Leadership ROUNDEL (ILR) event from October 22-25, 1995 in Washington, D.C. The ILR is comprised of approximately 250 prestigious leaders from around the world who donate at least \$250,000 a year to the UJA or Keren Hayesod; two-thirds of these leaders live in the United States.

This year, the UJA will raise almost \$700 million. Over 50% will be used in the U.S. for local needs such as elder care, family counseling, recreational and vocational services. The balance will be distributed through the UJA for humanitarian needs in Israel and to assist Jewish communities in Europe, Asia and the Middle East.

Note: This is a black tie affair.

Time and Location

Wednesday, October 25th at approximately 5:30 p.m. participants of the ILR will arrive at the U.S. State Department.

The reception will last until approximately 8 p.m. and will include a cocktail buffet. Following the reception, awards and remarks, the contingent is invited to a salad and dessert reception and dance at the Park Hyatt Hotel.

It is anticipated (per information from you) that President Clinton will arrive between 6:15 p.m. and 6:30 p.m. and he must depart for the Truman dinner no later than 7:10 p.m. We anticipate that Prime Minister and Mrs. Rabin will arrive around 6 p.m.

Judith Park
 Harold H. Pines
 Judy Robinson
 M. Russ Robinson
 James A. Rudolph
 Perry Kappala
 Arthur H. Rudolph
 Ivan M. Schaeffer
 S. Stephen Selig III
 Richard L. Smith
 Jane R. Sherman
 M. William Shaw
 Robert Shattuck H. Simon
 Lincoln Skolman
 Richard G. Spiegel
 Dr. Steven L. Spiegel
 Martin S. Stein
 Joanne M. Stein
 Rodney Stone
 Henry Stark
 Norman D. Tilles
 Andrew M. Tishler
 Peggy Tishman
 Jerome H. Under
 Jack L. Wallach
 Richard L. Wambach
 Joseph W'it
 David H. Whitman
 Eric J. Zakhar
 Lew Zeller

संज्ञितः सः लक्षणः

Editorial
National News: Carolyn
Corbin Johnson

Author
Michael Robert Charney
Yon A. Goldson

**Children
Rushes and Influenza
Season's Closed
Sunday 12th**

**Chenoweth
Young Leadership Cabinet
Just Haven
Diana IVB**

Chairman
Rabbi Chaim
Rabbi Jacob S. Rabinowitz

Chairman
Industry Program
1984 Program

Students
University Students
Immigrant Men

Twining
East Winston Road
Springfield, Mass.

Henry Adams & Son
North W. Beemer
1 North W. Beemer

Irwin S. Field
Max M. Fisher
Rafael Ginzburg

Alumnus **Class**
1940s **1950s**
1960s **1970s**
1980s **1990s**
2000s **2010s**

Morton L. Lurie
 Robert B. Levy
 Joseph M. Murnighan

Henry Montgomery, Jr.
William Hammond
Morris F. Sale

Edward M. Fleming
 Joel D. Taylor
 Edward M. Wadsworth

MIN' FOREIGN AFFAIRS

of Attendees

Approximately 275 will attend. In addition to the 250 ILR members, several high level members of the Clinton Administration are expected to attend as well as Senator Frank Lautenberg (previous Chairman of the UJA).

Program

The reception at the State Department is chaired by Stanley Chesley of Cincinnati who is UJA's Chairman of the ILR. Mr. Chesley will introduce Prime Minister Rabin who will give the Isaiah Award for Distinguished World Leadership to President Clinton. This Award is sponsored by the UJA and Karen Hayesod representing the ILR. But, it is being presented to President Clinton by Prime Minister Rabin on behalf of the Jewish people. Prime Minister Rabin should make remarks of praise to President Clinton (maximum of three minutes). The award reads:

THE ISAIAH AWARD

Presented by
United Jewish Appeal
and Karen Hayesod

to

PRESIDENT BILL CLINTON

In Recognition of Your Efforts to Hasten
the Prophet Isaiah's Vision of Peace for All People
"Nation Shall Not Take Up Sword Against Nation;
They Shall Never Again Know War" (2:4).

President Clinton accepts the award and speaks for approximately 15 minutes.

Then, Stanley Chesley calls on a national leader who will make a presentation to Prime Minister Rabin. He will present a framed series of color photos (10 inches by 20 inches) from the Treaties for Peace series (by photographer Robert Cummins). Three prints will be within one frame from the September 1995 West Bank accords signing in the East Room of The White House (the first shows Rabin and Arafat signing with Hussein, Mubarak and Clinton in the background; the second shows Rabin and Arafat shaking hands; the third shows the five leaders standing together).

1053
3/8

MIN' FOREIGN AFFAIRS

Oct 18 '95 15:47 P.07/11

This national leader will likely refer to these three moments in time that represent the Prime Minister's dedication, commitment and leadership that have enabled Israel to take a giant leap toward the prospect of peace.

1053
418

Then, Prime Minister makes remarks to the audience for approximately 15 minutes. Ideally, this will cover the State of World Jewry and the Prospects for Peace (of course, the Prime Minister will likely enhance these remarks to include other specific messages). He then welcomes 10 to 15 minutes of questions from the audience.

Following this reception at the U.S. State Department, the audience will go to the Park Hyatt Hotel for a beautiful salad and dessert sitdown function with music and dancing. It is hoped that Prime Minister and Mrs. Rabin will be our guests at this closing event.

All the best,

Ron Friedman
Director, Speakers Bureau

cc: Ambassador Itamar Rabinovich
Shlomo Gur
Rabbi Brian Lurie
Stanley Chesley

September 21, 1995
Draft #18.17

TENTATIVE ILR PROGRAM
OCTOBER 22-25, 1995
WASHINGTON, D.C.

THEME: "WORLD JEWRY AND THE NEW PARTNERSHIP WITH ISRAEL"

SUNDAY, OCTOBER 22

6:50 pm Opening Cocktail Reception and Buffet Dinner
Cocktails
7:30 pm Dinner
Venue: Park Hyatt Hotel Ballroom (Confirmed)
Greetings: Ambassador Itamar Rabinovich (Confirmed)
Comments: Invite all House Hospitality Hosts to dinner
8:45 pm Entertainment - Mike Borstyn (Confirmed)
10:00 pm **NEXT GENERATION**
Venue: Park Hyatt Hotel (Confirmed)
Entertainment: Rabbi Joseph T. Telushkin (Confirmed)

MONDAY, OCTOBER 23

8:00-9:00 am Breakfast
Venue: Park Hyatt Hotel (Confirmed)
9:30-11:00 am "The Centrality of Israel for Today's Jew"
Welcome: Rabbi Barry Freundel (Confirmed)
Charles E. Smith Jewish Day School Choir (Confirmed)
Speaker: Rabbi Irving Greenberg, President CLAL (Confirmed)
Jewish Center for Leadership & Learning
Venue: Keshet Israel, Georgetown (Confirmed)

1053
5/8

11:30 am-12:30 pm Topic to be Determined
 Speaker: U.S. Supreme Court Justice Stephen Breyer (Confirmed)
 Venue: U.S. Supreme Court (Confirmed)

1:00 pm-2:30 pm Lunch
 Venues: Israel Embassy (Confirmed - 150)
 Jordan Embassy (Confirmed - 40) 50
 Tunisian Ambassador's Residence (Confirmed - 40)

3:00-3:45 pm **NEXT GENERATION**
 Program: "Raising a Jewish Family in the 90's"
 Speaker: Rabbi Irving Greenberg (Confirmed)
 Venue: Park Hyatt Hotel

Being Jewish in the 90's

Evening Home Hospitality
 (Washington Federation will ask the hosts)

TUESDAY, OCTOBER 24

8:30-9:30 am Breakfast
 Venue: Park Hyatt Hotel (Confirmed)

Greeting: Mayor Ehud Olmert

9:45-11:00 am "Changing Trends in Jewish Philanthropy"
 Moderator: Gary Tobin (Confirmed)
 Venue: Park Hyatt Hotel

Noon-2:00 pm "Israel and the New Middle East"
 Lunch Luncheon Reception with U.S. Congressional Leadership
 Host: Sen. Frank R. Lautenberg (Confirmed)
 Moderators: Dr. Steven Spiegel, UCLA (Confirmed)
 Marshall Breger, Heritage Foundation (Confirmed)

1052

Suggested Speakers: ~~Sen. Connie Mack (Friedman)~~ **Sen. Mitch McConnell**
Sen. Joseph Lieberman (Confirmed)
Sen. Arlen Specter (Confirmed)
Venue: Senate Caucus Room (Confirmed)

3:30- 7:30 pm U.S. Holocaust Memorial Museum (Confirmed)
3:30-4:00 pm Briefing at the hotel for those guests to view the permanent exhibit
4:00 pm Following briefing bus will depart for Museum
5:15 pm Additional buses to Museum to view current exhibit "Liberation of the Camps"
6:30-7:15 pm Program
Greetings: Miles Letman
Speaker: Elie Wiesel (Confirmed)
Room: Hall of Remembrance
7:30 pm Buses Depart
8:15 pm Buffet Dinner
Venue: Park Hyatt Hotel (Confirmed)
Musical Presentation: Gerard Edery (Confirmed)
9:30 pm **NEXT GENERATION**
Speaker: Yitz Greenberg
Venue: Park Hyatt Hotel

WEDNESDAY, OCTOBER 25

8:00-9:00 am Breakfast
Venue: Park Hyatt Hotel (Confirmed)
9:00-11:30 am Fund Raising Caucus
Speakers: Avram Burg (Confirmed)
Venue: Park Hyatt Hotel

1053
718

P. 11/11

15:48

Oct 18 '95

Noon -2:00 pm

Lunch Briefing by Judge Louis Freesh, FBI Director
Moderator: Malcolm Hoeneke, Executive Vice President, Conference of Presidents of Major American Jewish Organization
Panelists: Steven Emerson
Venue: Andrew W. Mellon Auditorium (Confirmed)

2:30 pm-3:30 pm

PRIVATE MEETING: ILR PLANNING COMMITTEE
Venue: Park Hyatt Hotel

6:30-7:30 pm

^{& Dinner}
Cocktail Reception "BLACK TIE"
~~Suggested Venue: The White House~~

~~8:00 pm~~

~~GALA DINNER~~
Suggested Speakers: President & Mrs. Bill Clinton
Prime Minister Yitzhak Rabin (Confirmed)
Suggested Venue: U.S. State Department

Present President Clinton with the Israh Award for his distinguished world leadership.

PLEASE NOTE:

1. Rabin must leave no later than 6:30 p.m.
2. There is a possibility that Sen. Robert Dole and Mayor Eliud Climent will extend greetings at separate times during the U.R.

(ILR-PROG-DAN)

10/18/95

19/10/1995

08:13:26

אאאא, חוזם: 23866
 אל: בטחון/1431
 מ-: ורשה, נר: 91, תא: 181095, זח: 1713, דח: מ, סג: שמ,
 בבבב

אל ראש הממשלה

שמור/מידי

אל: מזא"ר 2, ארב"ל 2

דע: נאו"מ- דני איילון

מאת: ורשה

הנדון: פגישת ראה"מ פולין עם ראה"מ רבין בתקופת העצרת

1. בפגישה שנערכה היום (18) בין ראה"מ פולין אולקסי ויועציו לבין השגריר והח"מ, הביע ראה"מ אולקסי רצונו להפגש עם ראה"מ רבין במהלך העצרת. אולקסי סיפר שצפויה לו פגישה עם עראפאת, ושהיה מעוניין בהמשך להפגש גם עם ראה"מ רבין. אולקסי יצא מפולין ב-20 דנא וישהה בנ"י עד ה-24 דנא (עד שעה 19:30).

2. אנו ממליצים על קיום הפגישה. להזכירכם, אחד מהנושאים על סדה"י הביטחוניות אותו יוכל ראה"מ להעלות הוא שת"פ הבטחוני, בייחוד בתחום מסק"ר "הוזר".

רודיקה רדיאן-גורדון

סססס

2766

10/10/1995

18:49:55

אאאא, חוזם: 13120

אל: בטחון/737

מ-: המשרד, תא: 101095, זח: 1824, דח: מ, סג: סב, בבבב

אל ראש הממשלה

סודי ביותר/מידי

אל: מזכיר הצבאי לרהמ - לנמען בלבד

מאת: מנהל לשכת מנכ"ל

הנדון: העברת מברק

** להלן חוזם 10,10338 מ-: סינגפור, נר: 67, תא: 061095

סודי ביותר/בהול

לנמען בלבד

=====

אל: מר י. שלף, סמנכ"ל אסיה והפאסיפיק

מאת: השגריר, סינגפור

מכתב מוברק

=====

=בהול ל-6.10=

הנדון: אינדונזיה - ישראל

פגישת רוח"מ רבין-הנשיא סוהרטו. למברקי 20 (3.10)

התקשר השר חביבי (6.10) לביתי. להלן עיקרי השיחה.

השר אמר כי נפגש מוקדם מהמתוכנן עם סוהרטו. בפגישתם מסר לו מכתבי (האנגלי) והקריא לו המכתב האישי אליו. סיפר לנשיא כי אנו מיודדים, וכי פניתי אליו לגבי הפגישה. כן מסר לו כי שני המכתבים נכתבו על פי בקשתו. לדברי השר, סוהרטו מאוד צידד בידידות האישית הקיימת בינינו. הוסיף שספר לו כי נפגשנו מספר פעמים, לראשונה לפני כשנתיים. לאחר קריאת המכתב סוהרטו אמר כי, כאשר נפגש עם רוח"מ רבין בג'קרטה היה נשיא הבלמ"ז וכאשר יהיה בניו יורק כבר לא יכהן בתפקיד זה. השר השיב לסוהרטו, כי בפניה אליו צויין כי רוח"מ רבין מעוניין בפגישה עמו על רקע מעמדה של אינדונזיה בעולם.

סוהרטו השיב, לדברי בן שיחי, כי יפגוש את רוח"מ ברצון, אך אינו יכול להתחייב בשלב זה לגבי המועד המדויק. לשאלתי כיצד תתואם הפגישה השיב בן שיחי, כי מועד ומקום הפגישה יקבע על ידי סוהרטו בניו יורק עם הגעתו לשם בלווית שר החוץ אלאטס. בניו יורק יצטרף לפמליה גם שגריר אינדונזיה בווינגטון. כללי הטקס (דברי חביבי) יקבעו בין שגרירנו לאום לבין שגריריהם ופמליית אלאטס. תאום נוסף יעשה בין הח"מ לשר אלאטס בג'קרטה. בן שיחי ציין עוד, כי אמר לנשיא שבנוסף לקשרים הקיימים בינינו הוא מכיר עוד ישראלים בעיקר מאלה העוסקים בתעשייה האווירית. הנשיא השיב, כי מחייב הקשרים ולאנדונזיה אין דבר נגד ישראל, אך עליה לנקוט בזהירות כאשר כתשעים אחוז מאוכלוסייתה מוסלמית. הודתי לשר על פנייתו לנשיא והעברת המסר. השר הוסיף, כי אין לו ספק בכך כי לפגישה תהיינה תוצאות טובות. הדגשתי, כי עתה תהיה המשכיות לפגישה הראשונה בג'קרטה ויש לצפות לתוצאות חיוביות מהפגישה שתערך בניו יורק. עד כאן עיקרי השיחה.

סודי ביותר

1378

1/2

לגבי "סוהרטו" 9.11.95

כמדווח, שר המחקר והטכנולוגיה עוזב ב-7 דנא בבוקר לארה"ב. לא ידע עדיין מועד מדויק לשובו (קיים גם קשר ביני לבין ראש לשכתו). בבוא העת וודאי תעדכן השגריר לאום לתאום הפגישה. לדעתי, על התאום להעשות סמוך להגעת סוהרטו לניו יורק. עדיף, למרות הקושי הטמון בכך, שתאום הפגישה יעשה סמוך ככל האפשר להגעת סוהרטו. פנייה כבר בשלב הנוכחי, משמעותה התברקות בין שגריר אינדונזיה לאום למשרד החוץ-שה"ח אלאטס, העלולה להזיק ולגרום לטרפוד הפגישה. למרות דברי בן שיחי, כי תאום ייעשה גם ביני לבין אלאטס, עדיף להערכתי, כי לא אעלה הנושא ביוזמתי עם בני שיחי במשה"ח בג'קרטה, אלא רק אם הם יעלו הנושא.

חוששני, כי מעורבות אלאטס ביוזמתנו בשלב כה מוקדם לפני הגעת ריה"מ רבין והנשיא סוהרטו לנ"י עלולה לסכל קיום הפגישה. אודה על עדכוןך הח"מ.

חג שמח.

מגידו

עד כאן

ר. ברק
10 באוקטובר 1995

סססס

2/2

12/10/1995

14:12:01

7
א

אאאא, חוזם: 15614

אל: בטחון/ 938

מ-: המשרד, תא: 121095, זח: 1308, דח: ר, סג: סו,

בבבב

אל ראש הממשלה

מכתב

סודי

י"ח בתשרי תשנ"ו
12 באוקטובר 1995

סודי

אל: נאו"מ, השגריר

מאת: סמנכ"ל אסיה והפסיפיק

הנדון: ישראל - אינדונזיה

א. כדי לקדם היחסים בין ישראל ואינדונזיה יזמנו פניה לנשיא סוהרטו במטרה לקיים פגישה בינו לבין רוח"מ רבין במהלך העצרת המיוחדת. סוהרטו הגיב כי יפגוש את רוח"מ ברצון.

ב. ברורינו לגבי התאום העלו כי המועד והמיקום יקבעו עם הגעת סוהרטו לנ"י (יגיע בלויית שר החוץ אלאטס, וכי הפרטים יקבעו בינך לבין עמיתך באו"מ. לפיכך אודה לך אם תפנה לשגריר אינדונזיה באו"מ על מנת לתאם הדבר.

ג. עקב רגישות הנושא מודע לו רק מספר קטן של עובדים מאחר ופרסומו בטרם עת עלול לסכל הפגישה.

העתק: נאור גילאון, לשכת רוח"מ

סססס

למין סו
לוא"מ
ט.ו.י.

פ

1729

**

*

אאאא, חוזם: 3905

אל: רהמש/76

מ-: ניו יורק, נר: 16, תא: 021095, זח: 1316, דח: מ, סג: שמ,

בבבב

שמור/מידי

אל: סמנכ"ל שלום ומזה"ת

סמנכ"ל ארב"ל

סמנכ"ל כלכלה

דע: מנהל ארב"ל 2

לשכת רה"מ

לשכת שה"ח

לשכת סגן שה"ח

לשכת מנכ"ל

לשכת מ"מ מנכ"ל

ממ"ד

מאת: השגריר, נאו"מ

הנדון: שה"ח של קטאר SHEIKH AL-THANI

השתתפתי בפגישתו של שה"ח של קטאר עם קבוצת אנשי עסקים יהודיים וערביים.

בהערותיו בפני הנאספים הוא אמר, בין השאר:

א. הם החליטו להיפרד ממושגי העבר שהביאו למחיר כבד בחיי אדם ובמשאבים כלכליים ולתמוך בתהליך השלום.

ב. מדינות ערב טעו שהרחיקו את הקהילות היהודיות מתוכן.

ג. הם ימשיכו בנורמליזציה עם ישראל, גם אם, בשלב זה, הקשר לא יתבטא ביחסים דיפלומטיים.

ד. בזמן קרוב הם יודיעו על מימוש פרוייקט הגז. יש בכך סיום החרם הכלכלי מצד קטאר נגד ישראל.

ה. כבר בוטל החרם השניוני והשלישוני. אשר לחרם הראשוני, הם יביאו הנושא יחד עם מדינות אחרות - לפורום בינערבי, במגמה לקבל החלטה לביטולו.

ו. חיבור הטלפון של קטאר לישראל והיכולת של ישראלים להיכנס עם דרכונם לקטאר, הם שני שלבים ראשוניים שבעקבותיהם יבואו רבים אחרים.

לשר הקטארי נילוו השגרירים לאו"מ ולארה"ב.

גד יעקבי

2 באוקטובר 1995

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, סמנכלארבל,
ארבל2, ערן, סמנכלשלום, רבצד, אוטונומיה,
ירדן, מצרים, מגרב, קונס, סמנכלתקשורת,
ר/מרכז, ממד, @ (רם), @ (אמן)

סססס

אאא, חוזם: 5745

אל: רהמש/160

מ-: ניו יורק, נר: 66, תא: 031095, זח: 0715, דח: ר, סג: בל,

כבכב

בלמס/רגיל

אל: ארב"ל 2

דע: לשכת שה"ח

מגרב

רבאט

מאת: נאו"ם ניו יורק

הנדון: עצרת ה- 50 - "הויכוח הכללי" - נאום רה"מ מרוקו

=====

מרוקו

=====

רה"מ ושה"ח מרוקו, ABDELLATI F. FILALI, נאם ביום ה' 29.9.

התייחס באריכות לתהליך השלום במזה"ת. אמר שההתפתחויות במזה"ת בשנים האחרונות פתחו צוהר לסיום הסכסוך הערבי-ישראלי על בסיס של "אדמה תמורת שלום", מימוש הזכויות הלאומיות והפוליטיות של הפלשתינים והקמת מדינתם עם "אל-קודס" כבירתה.

ציין שהחתימה בושינגטון הבהירה שהתהליך אינו הפיך. המו"מ הישראלי-ירדני גרם למרוקו לגלות אופטימיות לגבי התפתחות חיובית במו"מ הישראלי-פלשתיני, ישראלי-סורי וישראלי-לבנוני, המתנהל על בסיס החלטות האו"ם הרלוונטיות: 242, 338, 425.

במסגרת התמיכה בתהליך, יזמה מרוקו אירוח של ועידת קזבלנקה, במסגרתה הוסכם שחיוני לתמוך בפיתוח הכלכלי ב"פלסטין", וליטול אחריות שווה לפיתוח האזור.

מקווה שפסגת עמאן תהווה אבן דרך נוספת בתמיכה בתהליך השלום, שתבוא לידי ביטוי בשיתוף פעולה כלכלי ובהשקעות בפיתוח האזור מצד סקטורים פרטיים וציבוריים.

פילאלי אמר שמרוקו תרמה להארכת תוקף ה-NPT ומקווה שכל המדינות יחתמו על האמנה. קורא למז"ת נקי מכל נשק להשמדה המונית.

שה"ח קרא לספרד לסגת מן הכיבוש הקולוניאלי של הערים סבטה, מליליה והאיים השכנים, שהם שטחים מרוקנים, וצופים על הים התיכון. לאור שיתוף הפעולה הנרחב בין שתי המדינות, מרוקו מציעה ליישב את הסכסוך ע"י קביעת ריבונות מרוקנית בשטחים תוך שמירה על האינטרסים הכלכליים של ספרד.

באשר לשאלת סהרה, הביע נכונות ליישב את הסכסוך ע"י משאל עם, לפי הצעת

מזכ"ל האו"מ ותוך שיתוף פעולה עם האו"מ. מרוקו הציעה גם תמיכה פיננסית במהלך.

קרא להרחבת התמיכה של הקהילה הבינ"ל לפיתוח מדינות אפריקה.

בליינש זבדיה/רחלי כהן/גלעד כהן 2 באוקטובר 1995

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, סמנכלשלוס,
ירדן, אוטונומיה, סמנכלמשב, ערן, כלכליתא',
סמנכלארבל, ארבל2, סמנכלארופה, אירופה1,
מגרב, ר/מרכז, ממד, @ (רם), @ (אמן)

סססס

אאאא, חוזם: 5746

אל: רהמש/161

מ-: ניו יורק, נר: 67, תא: 031095, זח: 0715, דח: ר, סג: בל,

בבבב

בלמס/רגיל

אל: ארב"ל 2

דע: מזא"ר

אסיה

מזה"ת

אמל"ט

אירופה

מאת: נאו"ם, ניו-יורק

הנדון: העצרת ה-50 - "הויכוח הכללי"

במושב הבוקר (2/10) נאמו רוח"מ סלובניה ושרי החוץ של ישראל, אינדונזיה, קמבודיה, אנדורה, בחרין וסרי-לנקה.

סלובניה

רוח"מ הסלובני, DR. TANEZ DRNOUSEX, ציין את תמיכת מדינתו ברפורמה באו"ם ובהרחבת מועבי"ט, כולל החברות הקבועות והלא קבועות.

סלובניה רואה את עתידה כחברה ב-NATO ובאיחוד האירופי.

בחרין

שה"ח בחרין, MOHAMED BIN MUBARAK AL KHDIFA, קרא ליעול התערבות האו"ם בסכסוכים אזוריים. קרא לעירק להשית על עצמה החלטות האו"ם ולשחרר את אסירי המלחמה הכוריתיים.

במזה"ת מתרחש תהליך חשוב מאז ה-DOP, דרך ההסכם עם ירדן ולבסוף ההסכם שנחתם בשבוע שעבר. קרא לישראלים להמנע מחיסול הסיכויים לשלום על-ידי מדיניות ההתנחלויות הישראלית שמטרתה ליצור מציאות דמוגרפית חדשה בשטחים הכבושים הערביים, ובמיוחד בירושלים. בחרין תומכת באי הפצת נשק גרעיני. שה"ח קרא לנטרל את המזה"ת מנשק גרעיני; דבר זה יקדם את תהליך השלום ויאפשר להפנות את המשאבים לפתוח כלכלי וחברתי.

קרא לישראל ליישם את החלטות מועבי"ט 242, 338 ו-425. בחרין מצפה להיות חברה במועבי"ט בשנת 1998-99 ותומכת בהרחבת מועבי"ט וברפורמה באו"ם.

קרא לאירן לקבל הצעת איחוד אמירויות המפרץ לפתרון שאלת איי ABU MUSA.

קמבודיה

שה"ח קמבודיה, UNG HUOT, סקר התהליכים לשיקום ארצו בעקבות המלחמה שהתחוללה בה. קרא לקהיליה הבינ"ל ול-UNDP לסייע לקמבודיה. ברך את הסכם הביניים הישראלי-פלשטיני.

קורא לחתימת הסכם לאיסור ניסויים גרעיניים (CTBT).

אינדונזיה

שה"ח אינדונזיה ברך על ההסכם בין אש"פ וישראל וקרא להתקדמות המו"מ בשאר המסלולים. חזר על עמדות הבלמ"ז המסורתיות בנוגע לפתרון הקבע (נסיגה ישראלית מן הגולן ודרום לבנון, השבת פליטים פלשטינים, עקירת התנחלויות, הקמת מדינה פלשטינית שבירתה ירושלים על מסגדיה). קרא להרחבת מועבי"ט והביע תמיכה בפרוק נשק.

אנדורה

שה"ח אנדורה, MANUEL MAS RIBO, הביע תמיכה ממשלתו בפרוק נשק גרעיני. קרא לסובלנות, במיוחד כלפי מדינות קטנות, כמו אנדורה. קרא ליעול עבודת האו"ם.

סרי לנקה

שה"ח סרי - לנקה, LAKSHMAN KADIRGAMAR, הביע תמיכה בתהליך השלום במזה"ת.

דיווח על המאמצים ההומניטריים של UNICEF בצפון סרי-לנקה ובמזרחה. הודה לקהיליה הבינ"ל על עזרה בהשכנת שלום בארצו. קרא להגברת שיתוף פעולה כלכלי בין הצפון והדרום. תמך בפרוק נשק גרעיני. קרא לדמוקרטיזציה של מועבי"ט והרחבת יצוג המדינות המתפתחות ולבחינה מחדש של שיטת הוטו. קרא לבחון את מדיניות הטלת הסנקציות ע"י מועבי"ט.

רחלי זמיר/גלעד כהן/בליינש זבדיה

2 באוקטובר 1995

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, סמנכלארבל, ארבכל, סמנכלמזאר, מזאר2, סמנכלאסיה, אסיה, סמנכלשלום, אוטונומיה, סמנכלאמלט, אמלט, סמנכלאירופה, אירופה, פרנ, ר/מרכז, ממד, @ (רם), @ (אמן)

סססס

אאאא, חוזם: 6031

אל: רהמש/162

מ-: ניו יורק, נר: 71, תא: 031095, זח: 1037, דח: מ, סג: שמ,

בבבב

שמור/מידי

אל: ארב"ל 2

דע: אגף שלום

אסיה

אירופה

אמל"ט

אפריקה

פר"ן

מאת: נאום ניו יורק

הנדון: "הויכוח הכללי" בעצרת ה- 50 - סיכום שבועי

=====

לשלנו נר: 65 מ - 3.10

להלן מברקנו בשנית:

במהלך השבוע הראשון לדיונים, נאמו ראשי ממשלות ושרי חוץ מ- 70 מדינות.
להלן מספר מגמות שאפיינו הדיונים:

תהליך השלום

=====

51 שרי חוץ מתוך ה- 70 שנאמו עד עתה, הזכירו את תהליך השלום והביעו
תמיכה בהסכם הביניים שנחתם בושינגטון בין ישראל לפלשתינים.
בין המדינות ראויות לציון אלג'יריה, בנגלדש, בוסניה, אנדונזיה, כווית,
מלזיה, מאלי, מרוקו, פקיסטאן ותוניס.

רפורמות באו"מ והרחבת מועבי"ט

=====

50 שרי חוץ מתוך ה- 70 שנאמו, הביעו תמיכה ברפורמות באו"מ ובהרחבת
מועבי"ט. יפן וגרמניה חזרו על בקשתן למושב קבוע במועבי"ט, בקשה שנתמכה
ע"י מספר מדינות, בתוכן ארה"ב וחלק מחברות הא"א (כולל בריטניה וצרפת).

ברזיל והודו רואות עצמן מועמדות למושב קבוע במועבי"ט - אם תורחב.

הערה: שרי החוץ של רוסיה וסין לא הזכירו בנאומיהם סוגית צרוף חברות
קבועות למועבי"ט.

ניסויים גרעיניים

=====

רוב הדוברים, בכללם שרי החוץ של צרפת וסין, קראו לחתימת הסכם לאיסור ניסויים גרעיניים (CTBT) במהלך שנת 1996. צרפת מצויה תחת מתקפה בסוגית ניסוייה הגרעיניים, בראש הטוענות נגדה - אוסטרליה, ניו זילנד ויפן. נציג צרפת הגן על מדיניות הניסויים הגרעיניים של ארצו, ציין שהניסויים מוגבלים במספרם (8) ובמשכם (עד מאי 96).

קשמיר

=====

נציגי הודו ופקיסטאן התעמתו בחריפות באשר לסוגיה. שה"ח פקיסטאן תקף במילים קשות את מדיניות הודו בקשמיר, בעוד שה"ח ההודי רואה בקשמיר "אחת ממדינות הודו".

סין-טיוואן

=====

סעיף צרוף טיוואן כחברה באו"מ הוסר מעל סדר היום. שה"ח סין חזר על העמדות המסורתיות בדבר היות טיוואן חלק מסין.

גלעד כהן

2 באוקטובר 1995

=====

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, סמנכלים, מצפא, אירופה, מזאר, אמלט, אפסוק, מצרים, ארבל, פרנ, משפט, ממד, ירדן, מקאב, אוטונומיה, רבצד, מגרב, ר/מרכז, @ (רם), @ (אמן)

סססס

2 תמוז

מ"ו יורק -1058- 11

DRAFT

11 October 1995

The Right of the Palestinian People
to Self-determination

Aware that the development of friendly relations among nations, based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, is among the purposes and principles of the United Nations, as defined in its Charter,

Recalling the international covenants on human rights, the Universal Declaration of Human Rights, the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples, as well as the Vienna Declaration and Programme of Action adopted at the World Conference on Human Rights in 1993,

Taking note of the progress made in the Middle East peace process, in particular the mutual recognition and the signing of the Declaration of Principles, on 13 September 1993 in Washington, D.C., between the Palestine Liberation Organization and the Government of Israel, as well as the ensuing implementation agreements, the last of which was the interim agreement of 28 September 1995,

Affirming the right of all states in the region, to live in peace within secure and internationally recognized borders,

1. Reaffirms the right of the Palestinian people to self-determination;

2. Expresses the hope that the Palestinian people could soon be exercising their right to self-determination in the current peace process;

3. Urges all states, specialized agencies and organizations of the United Nations system to continue to support the Palestinian people in their quest for self-determination.

Handwritten red notes and signatures at the bottom of the page, including a large stylized signature and the date 17/10.

DRAFT

October 12, 1995

Dear

During the next two months, I will be paying two visits to the United States. In the course of these two visits, I will address several major Jewish forums and meet with a number of Jewish leadership groups. My main purpose in these meetings will be to present and discuss our current and future common agenda as I see it on the eve of Israel's 48th anniversary.

In anticipation of these visits, I would like to emphasize, as I already did last month in Washington, the principal elements of our partnership as they have evolved over the past decades and as they stand now.

Having read some of the reports of my comments to the Jewish leadership gathered in Washington last week, as well as some of the commentaries attached to them, I decided to write this letter to you personally, and through you, to the American Jewish community.

As you know, I have the highest regard and the warmest feeling for the Jewish community in North America, and I have regarded our partnership as a keystone of our common present and future.

The agenda of this partnership has changed more than once over the past three decades: defending the achievements of the Six-Day War, the economic development of Israel, getting the Jews out of Russia, Ethiopia and other countries of hardship. At the present time our emphasis is on the absorption of the new immigrants, on working together for Jewish continuity in America and on the peace process which Israel is implementing in close cooperation with the American Government.

My meeting with close to two hundred Jewish leaders and activists on the day of the signing in Washington was in the same spirit. During my present tenure as Prime Minister, I have been coming to the United States every spring and fall: to address the AIPAC policy conference on our national security agenda, and to address the General Assembly of the Jewish Federation on our Jewish agenda. On the day of the signing I wanted to meet with the representatives of the American Jewish Community and share with them my view of this profoundly significant step. I also took advantage of the occasion to express my current view of our

- 2 -

partnership.

Because of the closeness of our relationship, I also wanted to share with the leadership some of my concerns. One was addressed to the small group of anti-peace activists who lobby the U.S. Congress in order to subvert our policy. I regard this activity, as well as that conducted in the American political arena by the Israeli opposition, as a breach of the acceptable norms and as a crossing of red lines.

My comments should not be taken out of context. They do not overshadow my deep sense of gratitude for what you do with us and for us, year in and year out. The American Jewish Community has made a huge contribution to the building of the Jewish State, to absorbing Jewish immigrants and to backing our struggle for survival and now our struggle for peace. In the weeks and months to come, this partnership will take on an even greater significance as we near our goal of peace with our Arab neighbors, and I count on you to continue to give your support for our common endeavors.

In the next few weeks I will be paying two additional visits to the United States. In the course of these visits I will be meeting with several Jewish leadership forums for further discussions on the ways in which this partnership can be further defined and refined. I am looking forward to meeting both you and your colleagues in the American Jewish leadership.

Let me take this opportunity to again wish you Shana Tova and Gmar Khatima Tova.

Yours sincerely,

Yitzhak Rabin

סודי

נכנס **

**

**

**

+-----+
 | כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו או |
 | מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - |
 | עובר על חוק העונשין, התשל"ז-1977 |
 +-----+

חוזם: 10,17803

אל: המשרד

יעדים: באקו/140, דהמש/599

מ-: וושינגטון, נד: 323, תא: 131095, זח: 1911, דח: מ, סה: 10

תח: @ סצפא

נד: @

סודי/מיד

אל: ממנכ"ל, סמנכ"ל מזא"ר, מנהל מצפ"א

דע: השגריר באקו

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: מפתח קלינטון-אלייב

מן הממשל נמסר לנו שהנשיא קלינטון יפגוש את הנשיא אלייב ב-24 אוק'
 בניו-יורק. אני מניח שבמהלכם עם האזרים תוכלו להעזר בעובדה שלשיחותינו
 עם אנשי מחמ"ד היה חלק בהחלטה זאת.

דבינוביץ

מה

תפ: שהח(ס), דהמ(ס), סשהח(1), מנכל(ס), ממנכל(1), מצפא(ס), סמנכלמזאר(ס),
 מזארצ(ס), תכנון(1)

XX
 XX
 XX

סודי

יוצא **

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או
 מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך -
 עובר על חוק העונשין, התשל"ז-977

חוזם: 10,15614

אל: ניו יורק/760, בטחון/938, דהמש/479
 מ-: המשרד, תא: 121095, זח: 1308, דח: ר, סה: סו
 תח: @ ס:מצב
 נד: @

מכתב
סודי

י"ח בתשרי תשנ"ו
 12 באוקטובר 1995

אל: באו"מ, השגריר

מאת: סמנכ"ל אסיה והפסיפיק

הנדון: ישראל - אינדונזיה

א. כדי לקדם היחסים בין ישראל ואינדונזיה יזמנו פניה לנשיא סוהרטו במטרה לקיים פגישה בינו לבין רוה"מ רבין במהלך העצרת המיוחדת. סוהרטו הגיב כי יפגוש את רוה"מ ברצון.

ב. ברורינו לגבי התאום העלו כי המועד והמיקום יקבעו עם הגעת סוהרטו לנ"י (יגיע בלויית שר החוץ אלאטס, וכי הפרטים יקבעו בינך לבין עמיתך באו"מ. לפיכך אודה לך אם תפנה לשגריר אינדונזיה באו"מ על מנת לתאם הדבר.

ג. עקב רגישות הנושא מודע לו רק מספר קטן של עובדים מאחר ופרסומו בטרם עת עלול לסכל הפגישה.

העתק : נאור גילאון, לשכת רוה"מ

לש

תפ: @גיל/שהח(ס), @ברק/מנכ"ל(1), @שלף/אסיה(ס), @מתנ"י/אסיה(ס),
 @חושן/אסיה(ס), @בר/אסיה(1), @רהמ(ס), @ראשהממשלה(ס)

05/10/1995

21:36:40

אאאא, חוזם: 9316

אל: בטחון/445

מ-: ניו יורק, נר: 146, תא: 051095, זח: 1409, דח: מ, סג: בל,

בכב

אל ראש הממשלה

בלמס/מידי

אל: ארב"ל 2

דע: אמל"ט

מזא"ר

מא"פ

מז"ת

אסיה

מאת: נאו"ם ניו יורק

הנדון: עצרת ה- 50 - "הויכוח הכללי"

=====

בישיבת הבוקר ה- (3.10) נאמו שרי החוץ של ג'מייקה, פולין, קניה, סוריה (במברק נפרד), עומאן, סינגפור וקונגו.

ג'מייקה

=====

שה"ח ג'מייקה, SEYMOUR MULLINGS, ברך את מאמצי הצדדים במזה"ת להגיע לשלום צודק ובר קיימא. קרא לחתימת הסכם לאיסור ניסויים גרעיניים ולעריכת רפורמות באו"מ, במועבי"ט וב- ECOSOC. תמך בצירוף חברות קבועות למועבי"ט.

פולין

=====

שה"ח הפולני, PROF. WLADYSLAW BARTOSZEWSKI, ציין את רצונה של פולין להצטרף לאיחוד האירופי, למועצת אירופה, ול- OSCE (הארגון לבטחון ולשת"פ באירופה). פולין תומכת ברפורמה באו"מ ובהרחבת מועבי"ט, ותגיש בעצרת הנוכחית מועמדותה למושב לא קבוע במועבי"ט. הזכיר את השתתפות פולין בכוחות האו"מ לשמירת השלום וקרא להמשך מו"מ על הגבלת נשק גרעיני.

קונגו

=====

שה"ח קונגו, TSATY - BOUNGOU, ברך על הסכם השלום בין ישראל לפלשתינים. קרא לאו"מ לתמוך בפיתוח כלכלי-חברתי של מדינות אפריקה.

עומן

=====

שה"ח עומן, YOUSEF BIN ALAWI BIN ABDULLAH, קרא לפירוק עולמי של הנשק להשמדה המונית. ציין שבמזה"ת עדיין לא הושג הסכם כולל אבל נחתם הסכם חשוב בושינגטון בין ישראל לפלשתינים. ללא הסכם בין ישראל לסוריה, וישראל ללבנון, לא יהיה הסכם כלל איזורי. על ישראל להחזיר השטחים הכבושים לסוריה וללבנון. קרא לממשלת עיראק לכבד את החלטת האו"מ 986/55 כדי להקל על סבל העם העיראקי, הנובע מן החרם שהוטל על עיראק. עומן תומכת ברפורמה באו"מ ובהרחבת מועבי"ט.

קניה

====
שה"ח קניה, STEPHEN KA LONZO MUSYOKA, ברך על ההסכם שנחתם
בוושינגטון בין רוח"מ רבין והיו"ר עראפת. הביע הערכה לחזון ולאומץ של
המנהיגים ועודד את שאר מנהיגי האיזור להרחיב מעגל תהליך השלום. מודאג
מהמצב בסומליה וקורא לפתרון של שלום באיזור האגמים הגדולים ובשאר אזורי
הסכסוך באפריקה. הדגיש הרפורמות הפוליטיות והכלכליות שעברה קניה וקרא
לקהילה הבינ"ל להעניק סיוע לתוכניות הפיתוח בארצו. קרא לרפורמות באו"מ
ולהרחבת מועבי"ט. ציין ההכרח להוסיף מושבים קבועים למועבי"ט, במיוחד
מאזורים שאינם מיוצגים במועצה.

סינגפור

====
שה"ח סינגפור, PROF. S. JAYAKUMAR, עסק בנאומו במצב הכלכלי בעולם,
ובדרכים הרצויות לטיפול האו"מ בנושא.

בליינס זבדיה/רחל זמיר/גלעד כהן

5 באוקטובר 1995

סססס

05/10/1995

16:00:55

אאא, חוזם: 6699

אל: בטחון/341

מ-: ניו יורק, נר: 133, תא: 041095, זח: 1948, דח: מ, סג: שמ, בבב

✓ אל: אגת/87 רמחתא'ס

✓ אל: שר הבטחון

✓ אל מתאמ שטחים

✓ אל כוחות זרים

✓ אל ראש הממשלה

שמור/מיד

אל: מנהל ארב"ל 2

דע: לשכת שה"ח

לשכת סגן שה"ח

לשכת מנכ"ל

סמנכ"ל שלום

מפקד יקל"ז

מאת: סגן הנציג הקבוע, נאו"ם

הנדון: שיחת שה"ח עם מזכ"ל האו"ם

1. אתמול אחה"צ נפגש שה"ח עם מזכ"ל האו"ם. בפגישה השתתפו מצד האו"ם תת המזכ"ל גרזאן, עוזר המזכ"ל לנושאים פוליטיים KOUYOTE וליסה בטנהיים וולפגנג וייסבורד מלשכת המזכ"ל. מצדנו השגריר יעקבי, סמנכ"ל ארב"ל, מרק סופר ודוד פלג.

2. המזכ"ל פתח באיחוליו להסכם הביניים והתנצלותו שלא הגיע לווישנגטון בשל עצרת האו"ם ופגישותיו עם שרי חוץ. ציין שכתב בנושא למזכיר המדינה וטלפן למכאון. הביע אכזבתו שבנאומים בווישנגטון לא הזכיר אף אחד מהנאומים את מעורבות האו"ם. שה"ח ציין שגם אם לא אוזכרה מעורבות האו"ם (מחוסר זמן) הדבר איננו גורע מהערכתנו לסיוע האו"ם וארגוניו לפלסטינים.

3. המזכ"ל ציין שהבעיה המרכזית המטרידה אותו כיום היא החוב של חברות האו"ם לארגון המגיע ל-3.4 ביליון דולר (מתוכן כיום 1.2 ביליון חוב אמריקני) הפוגע ביכולת התפקוד של האו"ם, ובמיוחד כוחות השלום (ציין שעלות פעולת כוחות האו"ם ביוגוסלביה מגיעה לכ-5 מיליון דולר לשנה).

4. המזכ"ל הדגיש החשיבות שהאו"ם יתרכז בפעולת הסיוע שלו בעזה ותקוותו שססו"ת תעבור לעזה עד סוף השנה. לדעתו אסור שהסכם הביניים יפחית את ההתמקדות בעזה שכן שם קיימת הבעיה האמיתית הדורשת טיפול יסודי. שה"ח השיב שהוא מסכים לחלוטין לדברי המזכ"ל ושישראל מעריכה את פעולות הסיוע של האו"ם בעזה. שיבח את עבודת לרסן והתיאום בין ארגוני האו"ם (ססו"ת, UNDP) והבנק העולמי בנושא. שה"ח הוסיף שהאזירה בעזה השתנתה ושהפלסטינים עושים עבודה טובה מבעבר בעזה בגביית מסים ופיקוח על הוצאות.

ה'יוני 1995
א.א.א.
א.א.א.

156 - 156
2 - 2

5. לאור בעיותיו הכספיות של האו"ם הציע שה"ח ש- UNTSO שאינו עושה דבר ושתקציבו השנתי מגיע לכ- 25 מיליון דולר יבוטל, ושכסום זה יושקע בצורה אפקטיבית יותר בסיוע לפלסטינים. המזכ"ל השיב שהצעה זו נראית לו הגיונית ופנה לליסה בטנהיים שהעירה שהנושא מורכב יותר, שלאחרונה חל קיצוץ בתקציב וכוח האדם של אונטסו כולל סגירת משרדם בעמאן, אך כל קיצוץ תלוי בהסכמת המדינות הנוגעות לדבר ומצרים עד היום מסרבת לסגור את שלוחות אונטסו בסיני. כמו כן ציינה שבעצם קיום אונטסו יש חשיבות סמלית.

6. המזכ"ל שאל בהקשר הצורך בקיצוצים כספיים מדוע לא נסכים לביטול הכמ"ר. שה"ח השיב שלכמ"ר תפקיד חשוב ותקדימי ולאור המחשבה לכונן כמ"ר לפיקוח על ההסכם עם סוריה, כאשר יושג, יש צורך להמחיש חשיבותו. חוץ מזה ציין שהמימון לא בא מתקציב האו"ם, והמזכ"ל השיב שמדינות מנכות מסכום השתתפותן בתקציב האו"ם את השתתפותן במימון הכמ"ר.

7. בנושא סוריה הדגיש שה"ח את החשיבות בקידום המו"מ עם סוריה, אך שלא נתקדם עד שלא תשונה מתכונת המו"מ (דרג מדיני - צבאי ודיון בכל הנושאים העומדים על הפרק). כאשר להסכם עם הפלסטינים הדגיש שה"ח שפעלנו מתוך בחירה חופשית, ללא לחץ חיצוני, ולמרות ההתנגדות מבית, המשך הטרור והחרם הערבי.

8. בנושא יוגוסלביה השווה המזכ"ל את המצב למצב בלבנון וציין שיש צורך בזמן וסבלנות להשגת פתרון. מקווה שהשגת הפסקת אש והצבת כוח רב לאומי תשפר את המצב.

9. שה"ח העלה את נושא ההשתייכות האזורית והעובדה של ישראל אין קבוצה אזורית וכתוצאה מזאת היא חברת או"ם ממדרגה שניה, והמזכ"ל ענה שזו שאלה שיש להפנות למדינות חברות האו"ם.

10. שה"ח הביע את תקוותו לביטול החלטות האו"ם העוסקות בישראל שהן מנותקות מהמציאות ושריד של עידן הלוחמה המדינית והזכיר כדוגמא את הגופים הפלסטינים. המזכ"ל הסכים שיש לבטל גופים או "מייס בלתי נחוצים, אך ציין הקשים בביטול גופים קיימים והביא כדוגמא הבעיה בביטול ועדת האפרטהייד גם לאחר ביטולו.

11. שה"ח הביע קורת רוחנו מבחירת ישראלים למוסדות האו"ם וועדויו והביע תקוותנו לבחירת ישראלים נוספים ולמינוי ישראלים למשרות בכירות במזכירות האו"ם (הזכיר לדוגמא את תחום התרבות).

12. שה"ח הזכיר את נושא רון ארד. והמזכ"ל ציין שיגורו של בנון סוואן לאזור למטרה זו וכוונתו לסייע בנושא זה ככל שיוכל. (כשיצאנו מהפגישה ראינו את שה"ח איראן מחכה לפגישה).

בסיום הפגישה נועדו שה"ח והמזכ"ל לשיחה בארבע עיניים שנמשכה 5 דקות.

דוד פלג

3 באוקטובר 1995

סססס

12/10/1995

13:24:22

אאאא, חוזם: 15092

אל: בטחון/924

מ-: סינגפור, נר: 93, תא: 121095, זח: 1347, דח: ר, סג: שמ,

בכב

אל ראש הממשלה

שמור/רגיל

אל: דרום מזרח אסיה

דע: סמנכל אסיה והפאסיפיק

מאת: השגריר, סינגפור

הנדון: סינגפור-ישראל

בשיחה עם קרן טאן חזרה ואמרה, כבשיחות קודמות בחודש האחרון, כי פגישת רוח"מ רבין-רוח"מ גר תהיה כולה חיובית. לשאלתי לגבי מינוי השגריר, אם משה"ח יצא בהודעה הרגילה (השבוע מינו את שגרירם בקהיר לשגריר לא תושב באמירויות) של משה"ח השיבה כי כוונתם ל"הודעה חגיגית" ולא השגרתית, שתסכם את שיחת שני ראשי הממשלה.

חג שמח

מגידו

סססס

החן סל לאו"ם
15.10

2
1722

נר -1170- מניו יורק

עמוד 1 מתוך 6

בלמס/רגיל

אל: ארכ"ל 2

דע: לשכת רוה"מ

מאת: נאורים ניו-יורק/מרכזת המשלוח

הנדון: מושב העצרת לרגל יובל ה-50 לאו"ם

רצ"ב רשימת הדוברים במושב המיוחד של העצרת לרגל יובל ה-50 לאו"ם, אשר יתקיים בין התאריכים 22-24 באוקטובר.

הרשימה ערוכה על פי דרג הדוברים - ראשי מדינות, סגני-נשיא, ראשי ממשלות וכו'.

לידיעתכם.

ליאורה קדרון
24 באוגוסט 1995

לניו ספטימל
24.8

לרנה
א ראה נא דיוור
ת עסקי, כנראה, קשור
נאמין (קלינטון, וולס)

איתן
לניו ספטימל
לניו ספטימל
2/8

נחה, יו"ר, נאמין, איתן

לניו ספטימל
לניו ספטימל
לניו ספטימל

לניו ספטימל
לניו ספטימל
לניו ספטימל

Press Release

71 170-11 1177

Department of Public Information • News Coverage Service • New York

Note No. 5289
17 August 1995

NOTE TO CORRESPONDENTS

LIST OF SPEAKERS FOR FIFTIETH ANNIVERSARY COMMEMORATIVE SESSION, 22-24 OCTOBER

(Based on information received from the Protocol and Liaison Service.)

This is the list of speakers for the special commemorative meeting of the General Assembly on the occasion of the fiftieth anniversary of the United Nations, being held from 22 to 24 October:

Heads of State

ALBANIA
ALGERIA
ANGOLA
ANTIGUA AND BARBUDA
ARGENTINA
AUSTRIA
AZERBAIJAN
BELARUS
BENIN
BOLIVIA
BOSNIA AND HERZEGOVINA
BOTSWANA
BRAZIL
BRUNEI DARUSSALAM
BURUNDI
CAPE VERDE
CHILE
CHINA
COLOMBIA
COMOROS
CONGO
COSTA RICA
CÔTE D'IVOIRE
CROATIA
CUBA
CYPRUS
CZECH REPUBLIC
ECUADOR
EGYPT

H.E. Dr. Sali Berisha
H.E. Mr. Liamine Zeroual
H.E. Mr. Jose E. dos Santos
H.E. Dr. James B. Carlsle
H.E. Dr. Carlos Saúl Menem
H.E. Dr. Thomas Klestil
H.E. Mr. Heydar Aliyev
H.E. Mr. Alyaksandr Lukashenka
H.E. Mr. Nicéphore Soglo
H.E. Mr. Gonzalo Sánchez de Lozada
H.E. Mr. Alija Izetbegović
H.E. Sir Katumile Masire
H.E. Mr. Fernando Henrique Cardoso
His Majesty Sultan Hassanah Bolkiah Mu'izzaddin Waddaullah
H.E. Mr. Sylvestre Ntibantunganya
H.E. Mr. Antonio Maccarenhas Monteiro
H.E. Mr. Eduardo Frei Ruiz-Tagle
H.E. Mr. Jiang Zemin
H.E. Dr. Ernesto Samper Pizano
H.E. Mr. Said Mohamed Djohar
H.E. Mr. Pascal Lissouba
H.E. Mr. José María Figueres Olsen
H.E. Mr. Henri Konan Bédié
H.E. Dr. Franjo Tudjman
H.E. Dr. Fidel Castro Ruz
H.E. Mr. Glafcos Clerides
H.E. Mr. Václav Havel
H.E. Mr. Sixto Durán Ballén
H.E. Mr. Mohamed Hosni Mubarak

(more)

For information media—not an official record

3 TIDV

- 2 -

777 1170- 77
Note No. 5289
17 August 1995

EL SALVADOR
EQUATORIAL GUINEA
ESTONIA
ETHIOPIA
FEDERATED STATES OF
MICRONESIA
FINLAND
FRANCE
GABON
GAMBIA
GEORGIA
GHANA
GREECE
GUATEMALA
GUINEA-BISSAU
GUYANA
HAITI
HONDURAS
HUNGARY
INDONESIA
IRELAND
ITALY
JORDAN
KAZAKSTAN
KENYA
KUWAIT
KYRGYZSTAN
LATVIA
LEBANON
LIBERIA
LITHUANIA
MADAGASCAR
MALAWI
MALDIVES
MARSHALL ISLANDS
MEXICO
MONACO
MONGOLIA
MOROCCO
MOZAMBIQUE
NAMIBIA
NICARAGUA
NIGERIA
PALAU
PANAMA
PARAGUAY
PERU

H.E. Dr. Armando Calderón Sol
H.E. Brigadier General Teodoro Obiang Nguema Mbasogo
H.E. Mr. Lennart Meri
H.E. Mr. Meles Zenawi

H.E. Mr. Bailey Olter
H.E. Mr. Martti Ahtisaari
H.E. Mr. Jacques Chirac
H.E. El Hadj Omar Bongo
H.E. Captain Yahya A.J.J. Jammeh
H.E. Mr. Eduard A. Shevardnadze
H.E. Flt.Lt.(rtd) Jerry John Rawlings
H.E. Mr. Constantinos Stephanopoulos
H.E. Sr. Ramiro de León Carpio
H.E. General Joao Bernardo Vieira
H.E. Dr. Cheddi Jagan
H.E. Mr. Jean-Bertrand Aristide
H.E. Dr. Carlos Roberto Reina Idiaquez
H.E. Dr. Árpád Göncz
H.E. Mr. Soeharto
H.E. Mrs. Mary Robinson
H.E. Dr. Oscar Luigi Scalfaro
His Majesty King Hussein Ibn Talal
H.E. Mr. Nursultan A. Nazarbaev
H.E. The Hon. Daniel Toroitich arap Moi
His Highness Sheikh Jaber Al-Ahmad Al-Jaber Al-Sabah
H.E. Mr. Askar A. Akayev
H.E. Mr. Guntis Ulmanis
H.E. Mr. Elias Hraoui
H.E. Mr. David Kpomakpor
H.E. Mr. Algirdas Mykolas Brazauskas
H.E. Prof. Albert Zafy
H.E. Mr. Elson Bakili Muluzi
H.E. Mr. Maumoon Abdul Gayoom
H.E. Mr. Amata Kabua
H.E. Mr. Ernesto Zedillo Ponce de Leon
His Serene Highness Prince Rainier III
H.E. Mr. Punsalmaagiin Ochirbat
His Majesty Hassan II
H.E. Mr. Joaquim Alberto Chissano
H.E. Dr. Sam Nujoma
H.E. Mrs. Violeta Barrios de Chamorro
H.E. General Sani Abacha
H.E. Mr. Kuniwo Nakamura
H.E. Dr. Ernesto Pérez Balladares
H.E. Mr. Juan Carlos Wasmosy
H.E. Mr. Alberto Fujimori Fujimori

(more)

4 TINY

- 3 -

777 1111 -1170- 77
Note No. 5289.
17 August 1995

PERU
PHILIPPINES
PORTUGAL
REPUBLIC OF KOREA
REPUBLIC OF MOLDOVA
ROMANIA
RUSSIAN FEDERATION
SAN MARINO
SAO TOME AND PRINCIPE
SIERRA LEONE
SLOVAK REPUBLIC
SLOVENIA
SOUTH AFRICA
SRI LANKA
SUDAN
SURINAME
SWAZILAND
TAJIKISTAN
THE FORMER YUGOSLAV REPUBLIC
OF MACEDONIA
TURKEY
TURKMENISTAN
UGANDA
UKRAINE
UNITED STATES OF AMERICA
UZBEKISTAN
VENEZUELA
VIET NAM
ZAIRE
ZAMBIA
ZIMBABWE

H.E. Mr. Alberto Fujimori Fujimori
H.E. Mr. Fidel V. Ramos
H.E. Mr. Marió Alberto Nobre Lopes Soares
H.E. Mr. Kim Young Sam
H.E. Mr. Micrea Ion Snegur
H.E. Mr. Ion Iliescu
H.E. Mr. Boris N. Yeltsin
Two Captains Regent (San Marino has two Heads of State)
H.E. Mr. Miguel dos Anjos da Cunha Lisboa Travocada
H.E. Captain Valentine E.M. Strasser
H.E. Mr. Mihal Kováč
H.E. Mr. Milan Kučan
H.E. Mr. Nelson Rorihlahla Mandela
H.E. Mrs. Chandrika Bandaranaike Kumaratunga
H.E. Lt. General Omer Hassan Al-Bashir
H.E. Mr. Runaldo Ronald Venetiaan
His Majesty King Mswati III
H.E. Mr. Emonali Rakhmonov

H.E. Mr. Kiro Gligorov
H.E. Mr. Süleyman Demirel
H.E. Mr. Saparmurat Niyazov
H.E. Mr. Yoweri Kaguta Museveni
H.E. Mr. Leonid D. Kuchma
H.E. Mr. William J. Clinton
H.E. Mr. Islam A. Karimov
H.E. Dr. Rafael Caldera
H.E. Mr. Le Duc Anh
H.E. Maréchal Mobutu Sese Seko
H.E. Mr. Frederick Chiluba
H.E. Cds. Robert G. Mugabe

Vice-Presidents

DOMINICAN REPUBLIC
IRAQ
MYANMAR

URUGUAY
YEMEN

H.E. Mr. Jacinto Peynado Garrigosa
Name to be provided at a later date
H.E. General Maung Aye, Vice-Chairman of the
State Law & Order Restoration Council
H.E. Dr. Hugo Batalla
H.E. Mr. Abdorabou Mansour Hadi

Heads of Government

ANDORRA
BAHAMAS
BANGLADESH
BARBADOS

H.E. Mr. Marc Forné Molné
H.E. The Hon. Hubert A. Ingraham
H.E. Begum Khalada Zia
H.E. The Hon. Owen Arthur

(more)

5 תמוז

- 4 -

ת"ר תשנ"ה -1170- ת
Note No. 5289
17 August 1995

CAMBODIA

H.R.H. Sdech Krom Luong Norodom Ranariddh,
First Prime Minister

CANADA

H.E. The Rt. Hon. Jean Chrétien

DENMARK

H.E. Mr. Poul Nyrup Rasmussen

DOMINICA

H.E. The Hon. Edison C. James

FIJI

H.E. The Hon. Major General Sitiveni Ligamamada Rabuka

GERMANY

H.E. Dr. Helmut Kohl

GRENADA

H.E. The Hon. Dr. Keith C. Mitchell

ICELAND

H.E. Mr. David Oddsson

INDIA

H.E. Mr. P.V. Narasimha Rao

ISRAEL

H.E. Mr. Yitzhak Rabin

JAMAICA

H.E. The Rt. Hon. Percival J. Patterson

JAPAN

H.E. Mr. Tomiichi Murayama

LESOTHO

H.E. The Rt. Hon. Dr. Ntsu Mokhehle

LIECHTENSTEIN

H.E. Dr. Mario Frick

LUXEMBOURG

H.E. Mr. Jean-Claude Juncker

MALAYSIA

H.E. Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamad

MALTA

H.E. The Hon. Dr. Edward Fenech Adami

MAURITIUS

H.E. The Rt. Hon. Sir Anerood Jugnauth

NEPAL

H.E. The Rt. Hon. Man Mohan Adhikari

NETHERLANDS

H.E. Mr. Wim Kok

NEW ZEALAND

H.E. The Rt. Hon. James Brendan Bolger

NORWAY

H.E. Dr. Gro Harlem Brundtland

PAKISTAN

H.E. Mrs. Benazir Bhutto

POLAND

H.E. Mr. Jozef Oleksy

SAINT KITTS AND NEVIS

H.E. the Hon. Dr. Denzil Douglas

SAINT LUCIA

H.E. The Hon. John G.M. Compton

SAINT VINCENT

H.E. The Rt. Hon. James Fitz-Allen Mitchell

THE GRENADINES

H.E. The Hon. Tofilau Eti Alesana

SAMOA

H.E. Mr. Habib Thiam

SENEGAL

H.E. Mr. Goh Chok Tong

SINGAPORE

H.E. The Hon. Solomon S. Mamaloni

SOLOMON ISLANDS

H.E. Mr. Felipe González

SPAIN

H.E. Mr. Ingvar Carlsson

SWEDEN

H.E. Mr. Banham Silpa-Archa

THAILAND

H.E. The Rt. Hon. John Major

UNITED KINGDOM

H.E. The Hon. Maxime Carlot Korman

VANUATU

Deputy Prime Ministers

LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC

REPUBLIC

OMAN

H.E. Mr. Khamphoui Keoboualapha (Deputy Prime Minister)
His Highness Sayyid Fahad Bin Mahmoud Al-Said
(Deputy Prime Minister)

UNITED ARAB EMIRATES

His Highness Sheikh Sultan Bin Zayed Al-Nahayan

(more)

6 תמוז

1170- מ"מ יורק

- 5 -

Note No. 5289
17 August 1995

UNITED ARAB EMIRATES

SAUDI ARABIA

His Highness Sheikh Sultan Bin Zayed Al-Nahayan
(Deputy Prime Minister)
His Royal Highness Prince Sultan Bin Abdulaziz Al-Saud
(Second Deputy Prime Minister)

Foreign Ministers

ERITREA
IRAN
LIBYA
SEYCHELLES
SYRIAN ARAB REPUBLIC

H.E. Mr. Petros Solomon
H.E. Dr. Ali Akbar Velayati
H.E. Mr. Omar Mustafa Muntasser
H.E. Mrs. Danielle de St. Jorre
H.E. Mr. Farouk Al-Shara'

Observers

Holy See
Switzerland
Palestine
Agency for Cultural and
Technical Cooperation
Caribbean Community
Commonwealth Secretariat
Economic Cooperation Organization
International Organization
for Migration
League of Arab States
International Red Cross
International Federation of
Red Cross and Red Crescent
Societies
Sovereign Military Order
of Malta

His Eminence Cardinal Angelo Sodano (Prime Minister)
H.E. Mr. Jakob Kellenberger (Deputy Foreign Minister)
Mr. Yasser Arafat (Chairman)

Mr. Jean-Louis Roy (Secretary-General)
Chief Emeka Anyaoku (Secretary-General)

Mr. James N. Purcell, Jr. (Director-General)
Dr. Ahmed Esmat Abdel Meguid (Secretary-General)
Mr. Cornelio Sommaruga (President)

Dr. Mario Enrique Villarreal Lander (President)
Fra. Andrew Bertie (Prince and Grand Master)

* * * * *

התעשייה האווירית לישראל בע"מ

משה קרת

מנהל כללי

טל: 03-9712775

~~א.ת.ס.
חאום~~

ליין הבק

משרד חה"ח

ליין שמו

המשלוח לשם חה"ח

היין חה"ח חה"ח

סה"כ חה"ח חה"ח

פגיל חה"ח חה"ח

חאום

בה"ח

5/10/95

WILLIAM SCHNEIDER, JR.
INTERNATIONAL PLANNING SERVICES, INC.
1925 NORTH LYNN STREET, SUITE 604
ARLINGTON, VIRGINIA 22209
TEL (703) 524-5522
FAX (703) 524-2342

September 8, 1995

To: David On/IAI - New York
Marvin Klemow/IAI - Arlington

From: William Schneider, Jr.

Subject: Status of tactical aircraft modernization in the Philippines

stimulated by the successful start of the economic reform process in the Philippines, President Ramos has initiated a long-delayed modernization initiative for the Armed Forces of the Philippines. The increasingly belligerent assertion of sovereignty in the South China Sea by the People's Republic of China (PRC) has provided a broad base of public support for the modernization effort. During a visit to the Philippines in late July, I met with the senior Department of National Defense and Department of Foreign Affairs involved in the modernization initiative, and met subsequently with the President's National Security Advisory (General Almonte).

The modernization effort is being driven by President Ramos. It will be initially financed by appropriated funds (the initial tranche of \$2 billion has already been approved by the Philippine Congress), although the underlying modernization program will be supported by asset sales (primarily land) owned by the AFP. The aim of the Filipino leadership is to compete the source selection process by the AFP and the DND leadership by early 1996. A recommendation will be made by the Cabinet National Security Committee led by Foreign Secretary Siazon to President Ramos who will make/ratify the final source selection decision.

Overall modernization objectives

The AFP modernization program's characteristics is driven by President Ramos's perspective on the long-term threat to ASEAN region and Filipino interests in general. Ramos believes that China has a long-term revisionist view of territorial alignment in the Southeast Asia region that will survive the present Communist regime in Beijing. He believes that in the absence of a long-term commitment of the United States to contain China, military solidarity among the ASEAN states is essential for deterrence. The AFP needs to be modernized to enable it to project power in the region to blunt China's claims in the South China Sea.

2

For these reasons, President Ramos has focused the Congressional justification for their modernization program on tactical aircraft and naval modernization activities. To this are associated command-and-control requirements (e.g. ground based radars, modern communications, etc.) to enable these new platforms to operate effectively well away from their main operating bases/ports. The structure of the modernization program is extensive, but for the most part, delayed until the latter part of the fifteen year modernization period. The most costly aspects of the modernization are its naval components; 32 ships for various missions ranging from inshore coastal patrol operations to blue water activities with frigates. The AFP lacks the infrastructure to acquire either air or sea-based targets apart from the organic sensors on the platforms themselves. Unlike tactical and transport aircraft, the United States does not produce, nor does it have, an inventory of smaller displacement vessels of the type suitable for the Philippine Navy. As a result, the Philippine Navy will have to procure its complement of naval combatants with national funds.

Tactical aviation objectives

President Ramos is focusing on establishing a rapid build-up in the AFP's military capability to confront China's intrusions in the Exclusive Economic Zone (EEZ) of the Philippines. The Filipino leadership phase persuaded most of its citizens that early action against the PRC's presence will deter future assertions of claims against territory contested by the Philippines. The PN has already destroyed embryonic Chinese "fishing" installations set up within the EEZ by naval gunfire. The Philippine Air Force (PAF) is concerned about reports of overwater operations conducted by newly acquired/marinized Su-27 aircraft. They fear that subsequent PRC operations in the South China Sea will be augmented by land-based Su-27s for which the PAF is ill-prepared to cope.

As a result, the Filipino leadership have petitioned the US government (USG) to provide them with early access to F-16s. This appeal is energetically endorsed by the U.S. Ambassador in Manila, John Negreponte. The AFP has already been successful in acquiring two (2) C-130H aircraft on an excess defense articles (EDA) basis, and due to the Ambassador's intervention, won significant concessions concerning the participation of Filipino industry in their refurbishment.

The Filipinos are addressing several venues in parallel in their quest for tactical aircraft modernization. To a considerable degree, the manner in which the AFP is approaching the acquisition of advanced aircraft reflects their inexperience with the acquisition process. Prior to 1991, virtually all of the significant modernization requirements of the AFP were met through the US security assistance program. While they are pursuing acquisition of the F-16s as their primary objective, they are also pursuing (as a secondary objective), the acquisition of ex-US Navy

3

A-7 light attack aircraft. Some study effort has been undertaken by a US operations analysis firm which favorably described the A-7. The immediate consequence of this study effort was to reject Northrop Grumman's effort proposing refurbishment/upgrade of the PAF's existing F-5 inventory, followed by an increase in the PAF's force structure involving upgraded F-5E platforms.

The Military Assistance Group (Manila) -- perhaps reflecting Embassy priorities -- has offered negative advice on virtually all of the options. The PAF/AFP are considering including the French Mirage and the Kfir. Instead, the Embassy has led the effort to secure access to F-16s already in existence at the lowest possible cost. Despite the appropriation of the initial tranche of \$2 billion, there is great reluctance to invest significant resources in the F-16 acquisition when there are low-cost assets available through the political process; the imperatives of the naval modernization are such that the Filipino national resources need to be largely reserved for this effort. The following are the options for the AFP/PAF procurement of F-16s:

- (1) Acquisition by "gift" of 11 of the F-16A/Bs built but not delivered for the Pakistani Air that were financed by U.S. Foreign Military Financing (FMF) -- the remaining F-16s were purchased with Pakistani national funds and are linked to a USG "best efforts" commitment to reimburse the Pakistani government (\$658 million USD).
- (2) Lease of ex-USAF F-16A/B assets without the Mid-Life Update (MLU). Philippine Embassy representatives met last week with the Office of the Deputy Under Secretary of the Air Force for international Affairs to raise the question of a lease of the F-16A/B assets for a "temporary" period. These platforms have an average of 25% of the airframe life remaining without the costly MLU. The Air Force has failed to consummate the sale of any of the F-16A/Bs equipped with the MLU in more than a year of a world-wide marketing effort. As a consequence, they are rapidly unraveling the rigid terms/conditions they originally sought to impose on the disposition of the 450 excess F-16s in the USAF inventory.
- (3) Purchase of the F-16A/Bs from the USAF at a concessional price. The basic price of the airframe in the original USAF pricing (not including the MLU) was approximately \$6.1 million. For the Philippines, the purchase price significantly understates the cost of ownership due to the absence of an aircraft support infrastructure in the AFP for modern aircraft.

4

U.S. government action on the Filipino request for F-16s

The U.S. government has agreed to review the prospects for providing the ex-Pakistani Air Force F-16A/Bs on the basis of a concessional price. The Administration has encountered difficulty in identifying a legal basis for transferring the FMF-financed aircraft to Pakistan. To provide the aircraft would require a reappropriation of funds and a budget amendment to the FY96 foreign assistance legislation. The melt-down in the aggregate allocation to foreign assistance by the 104th Congress makes such a step infeasible. The possibility of reimbursing Pakistan for the \$658 million in national funds to make the aircraft available to the AFP is even more difficult for the U.S. government. Not only would the administration have to persuade the Congress to appropriate \$658 million for the reimbursement; it would also have to appropriate funds to finance the transfer of the aircraft to the Philippines. The Embassy of the Philippines in Washington have been advised that providing the Pakistani aircraft will "take some time." This can be taken to be a "code word" for the absence of any legally/financially viable solution for the transfer of the Pakistani aircraft to the AFP.

The lease option is, however, a more realistic one. The DoD already leases naval combatants to a number of allied nations. In addition, it made a very aggressive offer three years ago to Italy to lease two squadrons of F-15A/Bs or F-16A/Bs (equipped with air-to-air missiles) to enable them to cope with their tactical aircraft shortfall until the European Fighter Aircraft (EFA) became available to the Italian Air Force in substantial numbers. The USAF proposed a ten (10) year lease for approximately \$1 billion. The offer was ultimately rejected when horrified industrial partners in the EFA consortium hurriedly made a counteroffer of the lease of excess Tornado aircraft. Nevertheless, the DoD retains fairly flexible leasing authority and is likely to be taken seriously by the USAF. The Embassy delegation received assurances from the USAF that the AFP request for an interim lease of F-16A/Bs would be taken seriously.

The purchase of F-16A/Bs cannot be ruled out, however. The decision by the USAF to abandon its efforts to push their vast inventory of excess F-16A/Bs on the international market, and to recoup its investment in the MFLU R&D creates only a modest difference between the current "asking price" for the F-16A/Bs and their value as an excess defense article (EDA). Only vociferous industry objections to the dumping of excess platforms at DA prices stands in the way. The industry recently won an agreement with the interagency EDA committee to respect industry marketing efforts for new platforms by abstaining from EDA offers. It is likely that U.S. industry would object to the transfer of more than a token number of EDA platforms to the Philippines. As a result, the most likely purchase option the AFP would obtain would be some blended price reflecting a mixture of a token number of EDA aircraft

5

combined with the sale of a larger number of F-16A/B platforms from the existing USAF inventory.

A hybrid may include a lease/purchase arrangement for F-16A/Bs where an initial number of platforms may be leased from the USAF, followed by the exercise of a purchase option when the AFP/PAF may elect to include the MLU option as an upgrade.

Attack aircraft option

The inexperienced state of the AFP procurement apparatus has created a somewhat disorderly process of evaluating alternative platforms. The current consideration of the A-7 option is such an illustration. The existing inventory of A-7s are in need of a costly refurbishment program. Moreover, these will probably need to be modified to accept suitable air-to-surface standoff munitions for the sea-control mission (e.g. Harpoon). To emphasize the poor condition of the aircraft, they have been offered by the U.S. Navy in the past at \$30,000/aircraft (including engines).

The consideration of an attack aircraft option suggests the need for platforms which can support the PAF's operations against sea-based targets in the South China Sea. In this respect, the Kfir is a more appropriate option. However, it has been "painted" as a costly system/complex system to operate. The MAG is dominated by US Navy personnel who have been able to assert the US Navy's experience with the high cost of operation of the aircraft when it was operated on a leased basis in the 1980s.

Options for the marketing the Kfir in the Philippines

The complex internetting of politics, psychology, and ASEAN regional concerns makes it difficult for the Kfir to compete with the F-16 in the Philippine market. The F-16 has become (to President Ramos) not only a means of providing a deterrent to the PRC's aspirations in the South China Sea, but also as a symbol of a Philippine-American rapprochement following the collapse of the American basing agreement in the Philippines. Only in the (unlikely) event that the U.S. is unable to provide any concessional basis for the acquisition of F-15s can there be an expectation that a non-US product can succeed as the primary aircraft in the Philippine market.

There are several initiatives which might be considered by IAI in an effort to promote the sale of the Kfir in the Philippine market.

- (1) An aggressive offer of Kfir aircraft on a leased basis or similar approaches to the financing of the purchase that will enable the acquisition of the aircraft to fit into the budget profile of the PAF.

6

- (2) The sea control mission is a critical one for the PAF since the primary near-term threat to Filipino interests in the South China Sea arises from the PRC's surface ship threat. Thus, inclusion of access to sophisticated air-to-surface systems (such as Popeye/HAVE NAP) might constitute a useful "sweetener" which may encourage an appropriate response to the PAF.
- (3) President Ramos has a high regard for Israel's Prime Minister ("Flag officer affinity") and values the contact he has had with the PM in the past. The forthcoming UN General Assembly which Ramos will attend (and in his delegation will be Secretaries DeVilla and Siazon as well as National Security Advisor Almonte) could provide a suitable venue for a Ramos-Rabin meeting that could be employed to follow-up on a creative offer on the Kfir. Such an initiative will come at a time when it is unlikely that the F-16 issue will be resolved, giving President Ramos an opportunity to integrate all elements of tactical aircraft modernization picture, including the Kfir.

Conclusion

The geopolitical characteristics of the Philippine market do not provide the best environment for marketing the Kfir. The USC has several options to provide the Filipinos with older "previously owned" F-16s at concessional, though not "give-away" prices. It is unlikely that the Kfir can directly displace the F-16 due to its symbolic importance to the Philippine leadership. However, an aggressive offer, combined with "sweeteners" in the form of advanced strike systems unlikely to be supplied by the USC, and senior government-to-government promotion of a Philippine-Israeli cooperation initiative has a reasonable chance of success to support the emerging PAF attack aircraft requirement.

אינטרפיד

INTREPID

אינטרפיד

INTREPID SQUARE, WEST 46TH STREET AND 12TH AVENUE • NEW YORK, N.Y. 10036 • (212) 957-7020 • FAX (212) 957-1989

Office of Corporate Communications

INFORMATION SHEET

- EVENT:** The Intrepid Museum Society presents:
The Third Annual SALUTE TO FREEDOM
- DATE:** Tuesday, November 8th, 1994
- TIME:** 6:30 PM
- LOCATION:** Intrepid Sea Air Space Museum, Aircraft Carrier *Intrepid*
- ATTIRE:** Black Tie
- ENTERTAINMENT:** The United States Air Force Band
- HONOREES:** **A SALUTE TO FREEDOM** is hosted in honor of men and women who exemplify the values held dear by all free peoples. The 1994 Intrepid Freedom Award is presented to **Lady Margaret Thatcher**, former Prime Minister of the United Kingdom, for her steadfast leadership in defense of freedom and democracy. The 1994 Intrepid Salute Award is presented to **Mr. Howard Lutnick, President and CEO of Cantor Fitzgerald**, for his generosity to military charities and pioneering support of the Intrepid Museum Society.
- A SALUTE TO FREEDOM** benefits the Intrepid Museum Foundation and the educational programs sponsored at the Museum. These programs help in the teaching of science, technology and history to thousands of grammar and intermediate school children each year, and provide job training skills to at-risk high school students. In this way the Intrepid Museum Foundation reaches out to be an integral part of our community.

THE USS INTREPID AND THE INTREPID SEA AIR SPACE MUSEUM

The aircraft carrier *USS Intrepid* distinguished herself in service to this nation in the Pacific during World War II and Vietnam, serving active duty for almost 40 years. Today she continues her service, as a sea air space museum celebrating our nation's achievements in exploration and technology. The Museum boasts 150,000 square feet of exhibit space, and has added to her collection numerous vessels, including the missile submarine *USS Growler*, the destroyer *USS Edson*, the destroyer escort *USS Slater*, and the Coast Guard lightship *Nantucket*. The Museum also includes historic aircraft, such as the Air Force A-12 Blackbird, the world's fastest plane; space vehicles; flight simulators; and many other exhibits.

The Museum serves as a unique educational institution for the people of this nation. A not-for-profit educational institution chartered by the New York State Board of Regents, it presents 20th century history and technology, concentrating on sea, air and space sciences. 500,000 people visit *Intrepid* every year.

THE INTREPID MUSEUM SOCIETY

The Intrepid Museum Society is a group of young volunteers dedicated to enhancing and preserving the Intrepid Sea Air Space Museum for future generations of Americans. The Society raises funds in support of and public awareness about the Museum. In 1992 and 1993 the Society hosted five major events, including a visit by 1,000 NYC schoolchildren to the Museum; two 2,500 person spring cocktail receptions; the first annual Salute to Freedom dinner honoring Defense Richard Cheney and Russian President Boris N. Yeltsin, and the second annual Salute To Freedom benefit dinner honoring President Ronald Reagan and the Boys Choir of Harlem.

EDUCATIONAL INITIATIVES OF THE FOUNDATION

The Foundation is above all an educational institution. Besides *Intrepid* and the other vessels, the Museum includes over 70 different aircraft. The Museum's 150,000 square feet of display space features exhibits on the history of flight and navigation, deep sea and space exploration, and other areas of science and technology. 500,000 people visit the Museum every year, including many school groups in addition to those involved in the programs described above.

The Foundation also hosts individual events and programs to further its educational mission. One example is Intrepid Month, sponsored in April 1992. The Foundation hosted schoolchildren from inner-city neighborhoods for free tours aboard the ship. The month opened on March 31st, when 1,000 fifth graders were hosted for a day at the Museum. The children were addressed by Gen. Colin L. Powell, USA, then Chairman of the Joint Chiefs of Staff and a graduate of the same New York school system attended by these children. Following General Powell's stirring words of warning about the dangers of drugs and the importance of school, the children participated in education workshops run by Foundation volunteers.

The Intrepid Month was sponsored by several corporations, who in return received publicity in literature for this and subsequent events. In addition, their names and corporate logos were included in a campaign involving the displaying of an advertisement for the Foundation in each of the New York City's 6,000 subway cars, as well as on 175 bus shelters. Thousands of commuters saw these ads each day for over a month, benefitting both the Foundation and its sponsors.

The Intrepid Museum Foundation offers a comprehensive education program that combines a hands-on, problem solving approach to science concepts with professional development opportunities. The Museum's Director of Education works in conjunction with the New York City Board of Education to develop approved learning material and programs. The classroom material allow teachers to integrate new concepts into their ongoing curriculum. The Museum also offers a vocational education program that focuses on at-risk inner-city youths. Conducted in a unique learning environment, education programs at the Intrepid Museum are extremely successful and serve as models for other programs.

The Museum also serves as a learning center to provide many early childhood, elementary, special education and bilingual teachers with additional science workshops. This is needed because many of these teachers fail to meet National Science Teachers Association's recommended standards for certification. Participating teachers and students evaluate all education programs offered at the Museum and complete an evaluation questionnaire at the conclusion of the program. Education staff continually review evaluations to develop new programs and refine existing ones.

SPECIFIC EDUCATIONAL PROGRAMS SPONSORED AT THE MUSEUM

VoTech Program: Targets high-risk youth for vocational training. Participants work on board the ship and learn marketable skills and a sense of responsibility, enabling participants to better present themselves to prospective employers. 25 students participate annually.

Intensive Four Program: Offers an interactive, problem-solving approach to science concepts with professional development opportunities to 5th and 6th grade classes. Interest is developed in major scientific areas and they are related to other disciplines. Students also gain an understanding of the development of aeronautics and space exploration. 1,000 students participate annually.

Single-session workshops: Interdisciplinary, hands-on workshops for inner-city and other school students grades 2-8. Almost 1,000 students participate each year in workshops focus on the sciences and fall within the New York State Elementary Science Syllabus.

Cadet Corps: Operated in coordination with the Navy League, teaches approximately 30 8th and 9th grade students annually some basic aspects of military drill and discipline. The program instills a sense of duty, honor and country in these young men and women and helps prepare them for future challenges.

Sea Cadets: A junior Navy ROTC program which each year teaches 120 high school students basic military drill and the teamwork and responsibility which it fosters. Sea Cadets participate in ceremonies at City Hall and elsewhere.

Teacher Training: The Foundation Education Department offers training to approximately 200 science teachers per year in science concepts which can be taught to students at *Intrepid*. Teachers are encouraged to return to the Museum with their classes to take advantage of on-site learning facilities.

Self-Guided Social Studies Tours: A new program for the 1994-1995 academic year, involving the preparation and delivery to area social studies teachers, allowing them to plan self-operated lessons aboard *Intrepid*. This program will extend the educational service available at the Museum without corresponding staff cost increases.

Museum educational staff offer thousands of other students each year special tours of the Museum, and offer historic and educational insights about the Museum's exhibits.

INTREPID SEA AIR SPACE MUSEUM OPERATIONS

Summer Hours: From Memorial Day to Labor Day the Intrepid Sea Air Space Museum is open from 10:00AM to 5:00PM, seven days a week. Ticket booth closes at 4:00PM.

Winter Hours: From Labor Day to Memorial Day the Museum is open from 10:00AM to 5:00PM, Wednesday through Sunday. Ticket booth closes at 4:00PM.

Information hotline: 212.245.0072 Business office: 212.245.2533

Admissions:	Adults	\$7.00	Veterans and seniors	\$6.00
	Children under 12	\$4.00	Children under 6	Free

Tour operator and group rates are available. Please call for further information.

INTREPID MUSEUM FOUNDATION BOARD AND COMMITTEES

HONORARY COMMITTEE

Hon. George Mitchell, US Senator, Maine, Senate Majority Leader
Hon. Robert Dole, US Senator, Kansas, Senate Minority Leader
Hon. Alfonse D'Amato, US Senator, New York
Hon. Daniel P. Moynihan, US Senator, New York, and Mrs. Moynihan
Hon. Newt Gingrich, Member and Minority Whip, US House of Representatives, and Mrs. Gingrich
Hon. Jerrold Nadler, Member, US House of Representatives, and Ms. Joyce Miller

His Eminence John Cardinal O'Connor, Archbishop of New York
Dr. Ronald B. Sobel, Senior Rabbi, Temple Emmanu-El

Hon. Edward Hidalgo, former Secretary of the Navy, and Mrs. Hidalgo
General Alfred M. Gray, USMC (ret.), former Commandant, USMC, and Mrs. Gray
General Michael S. Davison, USA (ret.), former President World USO
Lieutenant General Martin L. Brandtner, USMC (ret.), former Director of Operations, JCS, and Mrs. Brandtner
Lieutenant General Calvin Waller, USA (ret.), Deputy Commander, Desert Storm, and Mrs. Waller
Vice Admiral Howard Thorsen, USCG (ret.), former Commander, Atlantic, and Mrs. Thorsen
Major General Matthew P. Caulfield, USMC (ret.), former Commander, WFC, and Mrs. Caulfield
Rear Admiral Jeremiah Denton, USN (ret.), former US Senator, Alabama
Rear Admiral John M. Faigle, USCG (ret.), former Commander, Maintenance and Logistics, Atlantic Area
Major General Joseph P. Franklin, USA (ret.), former Commandant, USMA, and Mrs. Franklin
Major General James H. Walsh, USAF (ret.), former Commander, Strategic Air Command, Europe
Rear Admiral Ronald Marryott, USN (ret.), former Superintendent, USNA, and Mrs. Marryott
Rear Admiral Sigmund Bajak, USNR (ret.), former Director, National Broadcasting Company, and Mrs. Bajak

BOARD OF TRUSTEES

Mr. and Mrs. Zachary Fisher ✓
Founders and Chairmen of the Board

Mr. Paul Bucha
Mr. Gerard Byrne
Mr. Pete Haas
Mr. James Kallstrom
Mr. Kent L. Karosen

Hon. Leonard Marks
VADM Edward Martin, USN (ret.)
Mr. John Reagan "Tex" McCrary
VADM Gerald E. Miller, USN (ret.)
Mr. James L. Nederlander, Jr.
Ms. Jacqueline Plecas

RADM Robert A. Rosen, NYNM (ret.)
Mr. Lawrence Sowinski
VADM D.C. Thompson, USCG (ret.)
Mr. Richard B. Torykian
Mr. William B. White

LEADERSHIP COMMITTEE

Mr. Paul A. Allaire, Chairman of the Board, Xerox
Mr. Ronald W. Allen, Chairman of the Board, Delta Air Lines
Mr. Keith Bellinger, Chief Operating Officer, Frederick Wildman & Sons
Mr. Denis A. Bovin, Vice Chairman, Bear, Stearns & Co., Inc.
Mr. William R. Chaney, Chairman of the Board, Tiffany & Co.
Mr. Elliot H. Cole, Esq., Partner, Patton, Boggs & Blow
Mr. John J. Curley, Chairman of the Board, Gannett
Mr. Joseph F. D'Angelo, President, King Features Syndicate
Mr. William T. Esrey, Chairman of the Board, Sprint
Mr. Kenneth Fisher, Partner, Fisher Brothers

Capt. Daniel Foley, USN (ret.), Pres., Navy League Council of New York
Mr. Elliot M. Hershberg, Managing Director, Bear, Stearns & Co., Inc.
Mr. Paul Tudor Jones, II, Chairman, Tudor Investment Corporation
Mr. Howard W. Lutnick, President, Cantor Fitzgerald Group of Companies
Mr. James McManus, President and CEO, Radio City Music Hall
Mr. Howard J. Rubenstein, Chairman of the Board, Rubenstein Associates, Inc.
Mr. George Steinbrenner, Principal Owner, New York Yankees
Mr. Michael Stern, Editor-in-Chief, *Fisher House Magazine*
Mr. Donald C. Taylor, President and CEO, Group III Capital, Inc.
Mr. Laurence F. Whittemore, Partner, Brown Brothers Harriman

**1993 SALUTE TO FREEDOM
HONORARY ATTENDEES**

The Honorable Ronald Reagan, Fortieth President of the United States, and Mrs. Reagan

...

Zachary and Elizabeth Fisher, Founder and Chairman, Intrepid Sea Air Space Museum

...

Honorable John H. Dalton, Secretary, Department of the Navy

Honorable Edward and Belinda Hidalgo, Former Secretary, United States Navy

...

Honorable Joseph Verner Reed, Assistant Secretary-General, United Nations

...

Admiral David E. Jeremiah, USN, Vice Chairman, Joint Chiefs of Staff

Admiral and Mrs. Frank B. Kelso, USN, Chief of Naval Operations

Admiral and Mrs. J. William Kime, USCG, Commandant, United States Coast Guard

General Carl E. Mundy, Jr. USMC, Commandant, United States Marine Corps

...

Admiral Stanley R. Arthur, USN

General Michael P.C. Carns, USAF

General and Mrs. Alfred M. Gray, USMC (ret.)

General Joseph P. Hoar, USMC

Admiral and Mrs. Ronald F. Marryott, USN (ret.)

Admiral Henry H. Mauz, USN

...

Lieutenant General and Mrs. Martin L. Brandtner, USMC (ret.)

Lieutenant General Charles E. Dominy, USA

Lieutenant General and Mrs. Howard D. Graves, USA

Lieutenant General Alexander Sloan, USAF

Vice Admiral and Mrs. Howard B. Thorsen, USCG (ret.)

Vice Admiral and Mrs. Richard H. Truly, USN (ret.)

Vice Admiral and Mrs. Paul A. Welling, USCG

...

Rear Admiral and Mrs. John N. Faigle, USCG

Rear Admiral and Mrs. David M. Lichtman, USN

Major General Everett Pratt, USAF

Rear Admiral and Mrs. Robert Rosen, NYNM (ret.)

...

Honorable Raymond Kelly, Commissioner, New York City Police Department

Mr. Michael Handy, Director, New York City Office of Veterans Affairs

CORPORATE SPONSOR ATTENDEES

Mr. Keith Bellinger, Chief Operating Officer, FREDERICK WILDMAN & SONS

Mr. William R. Chaney, Chairman of the Board, TIFFANY & CO.

Mr. Joseph F. D'Angelo, President, KING FEATURES SYNDICATE

Mr. William T. Esrey, Chairman of the Board, SPRINT (Recipient: 1992 Intrepid Salute Award)

Mr. Kenneth Fisher, Partner, FISHER BROTHERS

Capt. Daniel Foley, USN (ret.), President, NEW YORK COUNCIL NAVY LEAGUE

Mr. Art House, Vice President for Corporate Affairs, TENNECO, INC.

Mr. Paul Tudor Jones II, Chairman, TUDOR INVESTMENT SERVICES (1993 Honorary Co-Chairman)

Mr. Howard W. Lutnick, President, CANTOR FITZGERALD

Mr. James McManus, President and CEO, RADIO CITY MUSIC HALL

Mr. James L. Nederlander, Jr., NEDERLANDER PRODUCTIONS

Mr. Howard J. Rubenstein, Chairman of the Board, HJR ASSOCIATES

Mr. Robert Sims, Senior Vice President, NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY

Mr. George Steinbrenner, Principal Owner, NEW YORK YANKEES

Mr. Donald C. Taylor, President and CEO, GROUP III CAPITAL, INC.

Capt. Arthur D. Ward, USNR (ret.), Past President, NEW YORK COUNCIL NAVY LEAGUE

Mr. Steven Wallace, PACIFIC BROKERAGE SERVICES, INC. (1993 Benefit Committee Chairman)

Mr. Laurence F. Whittemore, Partner, BROWN BROTHERS HARRIMAN & CO.

עמוד 1 מתוך 2

נו 1095- מניו יורק

18-11

תיק: 106.03

שמור/מידע

אל: איתן הבר, מנהל לשכת רה"מ

דע: שגריר וושינגטון
שגריר, נאור"מ (כאן)

מאת: קונס"ל / ניו-יורק.

הנדון: הופעת רה"מ בנושאת המטוסים INTREPID

1. כידוע לך נקבע אירוע זה ל- 24/10.
2. נפגשתי עם עירכי האירוע לברור פרטי התוכנית, קהל המוזמנים וכו'.
3. בשלב זה ידוע כי ישתתפו באירוע ראש המטות המשולבים, הגנרל שליקסבילי, מושל מדינת ניו-יורק ומושל ניו-ג'רזי. סנדי ווייל קיבל על עצמו לשמש כיו"ר האירוע.
4. אנו מקויים שסגן הנשיא יסכים להעניק את העיטור לראש הממשלה. המארגנים פנו אליי, יאני ביקשנו מאיתמר להפעיל את קשריו הטובים.
5. אעביר אליך בדיס' פרטים (כולל קלטת) אודות נושאת המטוסים.
6. רה"מ יחבקש לנאום, והמזמינים מבקשים כי דבריו יארכו כ- 15 דקות. אני מעבירה אליך רצ"ב הצעה לנקודות אותן כדאי לכלול בנאומו.
7. אנו נדאג לשמור מקומות לפמליה.

קולט אביטל
11 באוגוסט 1995

למ"ן סל לא"ס
8-11-95

103N WNW
1
7-11-95
2

JUL-31-1995 17:40

INTREPID MUSEUM FOUND.

P.05

2 tiny

0012 1210 -1095- 71

SPEAKING POINTS:

Zachary and Elizabeth M. Fisher

- Service to the Military
- Philanthropic Support
 - Fisher Houses
 - Tragedies
 - Scholarships
 - *Intrepid*

Intrepid Sea Air Space Museum

- Rich in history
- Sacred ground - World War Two battlefield
- Educational mission for New York City school children

Intrepid Museum Society

- Group of young volunteers dedicated to increasing public awareness and financial support for the Intrepid Sea Air Space Museum

05/10/1995

22:59:56

אאא, חוזם: 9485

אל: בטחון/460

מ-: ניו יורק, נר: 159, תא: 051095, זח: 1543, דח: מ, סג: בל, בבב

אל ראש הממשלה

106.03

002021 3 OCT 22:59

בלמס/מידי

אישי - לנמען בלבד

=====

אל: איתן הבר, מנהל לשכת רה"מ

מאת: קונכ"ל / ניו-יורק.

הנדון: ביקור רה"מ באוקטובר הארוע ב- INTREPID

=====

1. כידוע הועמדו לרשותנו 12 מקומות לארוחת הערב.

2. להלן הצעת השמות להכללה ברשימה (שאינה כוללת את רה"מ ורעייתו).

מן הארץ: מנכ"ל משרד הבטחון

מנכ"ל משרד רה"מ

אלוף דני יתום

איתן הבר

עליזה גורן

יצחק ליאור

מארה"ב: השגריר רבינוביץ ורעייתו

השגריר יעקובי ורעייתו

הנספח הצבאי בושינגטון

קונכ"ל ניו-יורק

3. בהרכב זה נאלצתי לוותר על אבא אבן ורעייתו. ניתן כמובן להרכיב רשימה גם בלי רעיות, ע"מ לכלול את כל בעלי התפקידים. אנא הנחיותיך.

948-7

קולט אביטל.

5 באוקטובר 1995

סססס

לד"ר - לניאן דוד
אישי/מיידי

א. גלר
א. אשמי
א. אשמי (יחיד)
א. אשמי (יחיד)
א. אשמי (יחיד)
א. אשמי (יחיד)
א. אשמי (יחיד)
א. אשמי (יחיד)

The Compass[®]

1993—No. 3

**USS Intrepid-
The 'Fighting I'**

The 'Fighting I' turns 50

by Valerie Moolman

She lies serenely now, a towering gray eminence anchored in the Hudson River at Pier 86 on Manhattan's West Side. But on October 4, 1944, a little more than a year after her commissioning, the venerable aircraft carrier was in an altogether different setting.

The wind was a monstrous weapon in the open ocean beyond Ulithi Lagoon in the central Pacific Caroline Islands. There, crews on some 400 fighting ships struggled to keep the ships from slamming into each other. Huge waves lashed the flight deck of the 32,000-ton, 872-foot-long fast carrier *Intrepid*.

Water-laden whirlwinds ripped two launches off her deck and dumped them unceremoniously into the sea. Seven planes were flung out of their tiedowns and went over the side in a buffeting as fierce as the torpedo blast that had shaken the *Intrepid* at Truk during the raid on the Carolines earlier in the year. The forward port section of the flight deck itself reared up and twisted back in giant curls, almost like the waves that bent them. As if torpedoes were not enough, Nature had now thrown its weight against the carrier.

A second suicide plane exploded in the middle of firefighters, killing scores and damaging every plane on the carrier.

The typhoon lasted into the next day, but by midmorning the wind had dropped enough for the ships to turn and head into Ulithi Lagoon, their rendezvous point for what would be the climactic naval battle of the Pacific war.

In hindsight, the storm may have been a portent of something far more deadly than the weather: a phenomenon of suicidal heroism by Japanese pilots called *kamikaze*, the "divine wind." Yet at that time, the tumult and the triumph of surviving the typhoon seemed a fitting overture to fulfilling a promise made two-and-a-half years before, when the names Bataan and Corregidor were swords pointed at the heart of America.

On the morning of October 20, 1944, Gen. Douglas MacArthur left the cruiser *Nashville* and boarded a landing craft for a quick trip to a beach on the east coast of Leyte, an island in the Philippine chain some 400 miles south of Manila. He splashed ashore to reach the Signal Corps microphone awaiting him. His voice and body vibrated with emotion as he spoke the wartime words he is most remembered for:

"People of the Philippines, I have returned! By the grace of Almighty God our forces stand again on Philippine soil. The hour of your redemption is here. Rally to me. Let the indomitable spirit of Bataan and Corregidor lead on!"

The plan to reclaim the Philippines called for the Seventh

OFFICIAL U.S. NAVY PHOTOGRAPH

Fleet—dubbed "MacArthur's Navy"—to land the invasion force in Leyte Gulf and support the beachhead there. Adm. William F. Halsey, commander of the Third Fleet, was to use his more formidable force, bulwarked by four groups of aircraft carriers, to cover the invasion with air support and beat off Japanese attempts to disrupt it.

The Japanese had a plan too, an ingenious one called *Sho-Go*, or "Victory Operation." Its goal was to prevent the return of American forces to the Philippines, and destroy the mighty Third Fleet backing up the invasion. Without the power of the U.S. Navy and its carriers the invasion would come to a gory end.

According to the plan, a Japanese carrier group, the Northern Force commanded by Vice Adm. Jisaburo Ozawa, would act as decoy to lure the U.S. Third Fleet north, away from the Philippines, while other powerful naval groups (the Center Force and the Southern Force) would converge on Leyte Gulf in a classic

OFFICIAL U.S. NAVY PHOTOGRAPH

Far left: A World War II Landing Signal Officer guides planes in for landings. Left: U.S. Navy Hellcats crowd the deck of the Intrepid in 1944. Below left: Smoke billows from the Intrepid after she's hit by a kamikaze off Japan on March 18, 1945. The carrier, which could have been nicknamed the "Lucky I," survived numerous attacks during the war. Below: In the peacetime 1950s, the Intrepid sports an angled deck for simultaneous takeoffs and landings. Fifty years old in 1993 and retired from active duty, she's now the centerpiece of the Intrepid Sea•Air•Space Museum.

pincers movement and annihilate the American invaders.

The stakes were desperately high: The loss of the Philippines and its bases would be a disaster for the Japanese. If the Philippines fell, Japan's supply routes to the southern empire would be cut and Japan would lose access to its raw materials, thereby losing the war.

What the Japanese had to do was strike first and fast at the American fleet.

They found out where the landing was going to be when U.S. Navy minesweepers were spotted in Leyte Gulf on October 17. The following night the Center Force under Vice Adm. Takeo Kurita left Singapore. Two new battleships, *Yamato* and *Musashi*, the world's largest and most powerful fighting ships, formed the core of the powerful Center Force. Three older battleships, 10 heavy cruisers, two light cruisers, and 15 destroyers completed it. There were no carriers in this group:

those were reserved for the Northern Force that was to lure the Americans away from Leyte Gulf. And at any rate, Kurita counted on land-based aircraft to provide air cover.

Admiral Halsey, with his Third Fleet task force of 14 carriers, six new battleships, plus 81 cruisers and destroyers, waited for the enemy's move. Halsey, a carrier man, was concerned most about the enemy carriers with their long-range aircraft comple-

U.S. NAVY PHOTOGRAPH, COURTESY OF THE NATIONAL MUSEUM OF NAVAL AVIATION

ment. But where were they? For that matter, where were Kurita's battleships?

The answer to the latter question came in the small hours of October 23, when the U.S. submarines *Darter* and *Dace* spotted Kurita's Center Force on radar while patrolling the waters of the western Philippines. Their commanders promptly radioed an alert to the Third Fleet, then pumped off several torpedoes that sank two Japanese heavy cruisers and crippled a third.

At first light on October 24, search planes from the *Intrepid* located Kurita's ships steaming through the Sibuyan Sea, some 200 miles northwest of Leyte. Coincidentally, scout craft from other groups sighted two additional Japanese forces on headings suggestive of a pincer assault on the now-aroused Third Fleet. Halsey, galvanized into action, ordered the carrier planes to attack Kurita's force. His two major weapons would be the *Intrepid* and a smaller carrier, the *Cabot*.

But even before the Americans launched their strike, the Japanese started a major offensive of their own. As the Third Fleet task group consisting of the light carrier *Princeton* and three other fast carriers, plus their entourage of battleships and cruisers, scoured the stormy waters east of Luzon in search of Japanese warships, radar picked up several large flights of enemy planes heading their way.

Hour after hour, Hellcat fighters soared from the decks of the four carriers to beat off the seemingly endless attack. Yet, surprisingly, little damage was done. Carrier fighters shot down about 70 Japanese planes, the *Princeton*'s Hellcats alone accounting for 36 in exchange for a single American plane downed.

Then, just when it seemed that the encounter was over, a single Japanese bomber emerged from the cloud cover, dodged

Floating history on the Hudson

In August 1993 the aircraft carrier *Intrepid*, commissioned in August 1943, celebrated her 50th birthday at her berth on the Hudson River in New York Harbor. After 31 years of active service and 19 years as a retired fighting ship resonating with the echoes of her long, proud history, the *Intrepid* has the major and rare distinction of being a floating battlefield of National Landmark status. In her glory days during World War II she was one of 24 Essex-class carriers; now she's the main attraction of the Intrepid Sea•Air•Space Museum.

CVA-11 (the *Intrepid's* wartime designation) is undoubtedly a good deal more serene now than when up to 100 planes were warmed up and catapulted off her flight deck, or when returning Hellcats and Helldivers slammed down on her with chunks shot off their wings and some of their pilots bloodied. Today she's berthed at the Hudson River pier where she faces Manhattan's towering West Side skyline at 46th Street and 12th Avenue—now fittingly known as Intrepid Square.

Surviving crew members came aboard in droves during her Golden Anniversary celebration earlier this year and stepped on her decks with a kind of reverence. They had, they felt, come home; they each owned a piece of the floating fortress that in her prime fighting days was served by 3,100 enlisted men and 340 officers. Changed considerably in configuration over the years (an angled deck was added in 1957 to accommodate jets), buffeted by time and circumstance, the *Intrepid* for all her battle scars still looks to be in prime-enough condition to slip her moorings and steam off majestically into battle.

But that, of course, is illusion. The *Intrepid* is gracefully retired, a veteran of enough action for any fighting machine. In the Pacific war alone, she was bombed seven times, hit once by a torpedo, five times by kamikazes, and endured a brutal typhoon that caused several other warships to be lost. Now she serves another purpose: a repository of American naval, aviation and (surprisingly, given her own history) space history.

Though the *Intrepid* survived some of the most ferocious attacks leveled against a U.S. Navy ship in War War II, she was condemned to the scrapheap in 1976—an obsolete carrier in a modern, state-of-the-art Navy. Then, in 1978, a visionary New York City builder named Zachary Fisher was taken to see the carrier in Philadelphia, where she'd been rusting away since the Bicentennial. Undaunted by her dreadful state, Fisher imagined her as an unusual museum, set against the majestic skyline of Manhattan. She would be supported by a private foundation.

The first steps were difficult: A Navy carrier had never been transferred to a private foundation before. Then an Act of Congress was needed, and Fisher had to prove financial capability. Miraculously, all this was accomplished, and in 1982, the old carrier began her last voyage. In just seven weeks after arriving on her permanent site in the Hudson, the *Intrepid* was converted into a floating museum.

Only on a ship that no longer goes to sea is it possible to walk among such a varied collection of flyable objects. Among them are Vietnam war fighters, bombers and helicopters; amphibious and anti-submarine warfare aircraft; a vertical take-off fighter-bomber; and the low-slung, needle-nosed Lockheed Blackbird, which still holds the record as the fastest airplane in the world. The latest acquisition is one of the most fascinating: a Soviet-built MIG-21 supersonic fighter jet, in pristine condition, given to the museum by the Government of Poland.

Belowdecks is as much a revelation. The hangar deck, scene of so much devastation and death during the Pacific war, now houses in several enormous compartments such historical stars as full-scale replicas of World War II and Vietnam War carrier planes and meticulous replicas of vintage aircraft that flew in the early days of aviation (the originals are in the Smithsonian Institution in Washington, D.C.). A multimedia presentation chronicles the greatest naval battles of World War II.

PHOTOGRAPHS: FRANK V. DESISTO/INTREPID SEA•AIR•SPACE MUSEUM

The heart of the *Intrepid*—her CIC, or Command Information Center—still beats, thanks to a meticulous restoration of the area with its radars and “crewmen” (life-size manikins) watching over their brood of aircraft.

The U.S. space effort is served by a full-scale mockup of the *Intrepid's* lunar landing module and other artifacts that trace America's pioneering steps into space.

As the main feature of this unique maritime museum, the *Intrepid* sometimes has strange neighbors. Not long ago, for instance, the *Niña*, *Pinta* and *Santa Maria* were moored nearby—exact replicas of the tiny ships in which Columbus crossed the seas in search of the fabled Indies. They have since sailed off to other ports, leaving behind them more modern floating artifacts for visitors to explore.

In addition to the *Intrepid*, the permanent exhibition of vessels at the museum includes the *Growler*, a 1950s-era diesel-electric-powered submarine and the only nuclear strategic missile sub on public display. Her hatches are such a tight squeeze that visitors must first pass through an exact-size hatch erected outside the sub. Once past this barrier, they're allowed inside. Here an unusual scene awaits them. From the brightly-lit, cavernous interior of the *Intrepid*, they descend into a dimly lit, somewhat claustrophobic space, crammed with instruments, piping and wiring. It's real and it feels like it. The verisimilitude is enhanced by manikins, in full uniform, “manning” various stations in the sub.

Moored aft of the *Growler* is a Vietnam war veteran—the destroyer *Edson*. During that war, the *Edson* provided gunfire support for U.S. Marines and allied ground forces. She was the last all-gun destroyer on duty with the U.S. Navy.

Left: Awesomely fast-looking even in repose on the Intrepid's flight deck, an A-12 Blackbird, the CIA spy model of the world's fastest jet, draws curious onlookers. Above left: An aerial view of the Intrepid Sea•Air•Space Museum shows the carrier, the missile submarine Growler, the Vietnam-era destroyer Edson; and, on the pier, Iraqi and U.S. armor used during the 1991 Persian Gulf war. Above: A full-scale replica of a Curtiss SB2C-5 Helldiver of the type used aboard the Intrepid during World War II is displayed in the carrier's hangar deck. Top: Realistic manikins in the Intrepid's Command Information Center.

The fourth ship on display is the lightship *Nantucket*. Built in 1936, this Coast Guard ship was known as the "Statue of Liberty of the Seas," as she lit the way to New York and Boston harbors. The fifth and final ship in the museum's collection is a new addition—the World War II destroyer escort USS *Slater*. In 1961 she was transferred to the Greek Navy. Last year, she was destined to be scrapped, but like the *Intrepid*, she was saved at the 11th hour. She was given as a gift by the people of Greece, and American destroyer escort veterans brought her back to New York, where she proudly resides as the only floating destroyer escort on display in North America.

There's more to see on the huge pier that's part of the museum. Here visitors can view an Iraqi T-72 battle tank and an Iraqi armored personnel carrier—both captured by U.S. Marines during the Persian Gulf war—as well as an American M-60 main battle tank and an American armored anti-aircraft vehicle.

It's all part of American history—and all of it is connected by the dominating presence and symbolism of the museum's mother ship: the famed USS *Intrepid*. —V. Moolman

OFFICIAL U.S. NAVY PHOTOGRAPH

A U.S. Navy Helldiver maneuvers for a landing on the Intrepid in this World War II photograph. These versatile war birds helped protect the heart of Halsey's Third Fleet—his carriers.

the *Princeton*'s antiaircraft barrage, and dropped a 550-pound bomb on her flight deck. Explosions shook the carrier. Hours later, flames reached a magazine and there was a stupendous blast. By dusk, the mortally wounded carrier was sent to the bottom by U.S. torpedoes. Of the *Princeton*'s crew, 108 died in the attack.

The prolonged engagement in which the *Princeton* proved to be the major sacrifice was very likely the salvation of the other carrier groups. What the American commanders did not know was that the Japanese attack was intended to be the pulverizing aerial strike of their master plan, the *Sho-Go*, and that every available plane had been flung into it from land bases on Luzon and Formosa.

When it came time for Admiral Kurita to defend himself against the Third Fleet's carrier planes, he had no air support. The loss of these planes and their highly trained crews finished what U.S. carriers had begun earlier when they destroyed most of the Japanese planes based in the Philippines.

On the morning the *Princeton* was sunk, the scene aboard the *Intrepid*, already the bloodied but unbowed survivor of five earlier engagements with the Japanese Navy, was one of controlled chaos. Noise was predominant: pipes, gongs, hollow voices over the P.A. system: "Pilots, man your planes! Pilots, man your planes!"

And off they went—the Hellcats and the Helldiver bombers and the lumbering Avengers with their torpedoes—one plane catapulting away every 90 seconds, roaring off on their way to rendezvous with attack planes from the carrier *Cabot*.

"For God's sake," shouted the *Intrepid*'s gunnery officer, "are we the only ship in the ocean?"

There beneath them was Kurita's mammoth Center Force—25 warships just as the *Intrepid*'s scouts had reported. The ships swept toward the San Bernardino Strait between the islands of Luzon and Samar. Lacking fighter protection, Admiral Kurita had to rely on the surface armament of a bristling forest of guns.

At 10:30 a.m., the first wave of American planes came in from the *Intrepid* and the *Cabot*—21 fighters, 12 dive bombers and 12 torpedo bombers, plunging through the flak to strafe and drop their missiles.

One torpedo struck the heavy cruiser *Myoko*, which fell back and retired from action. Bombs and torpedoes shook the splendid new super battleship *Musashi*. Admiral Kurita's own flagship, the huge *Yamato*, took hits as well.

Attacks continued throughout the day, not only from the *Intrepid* and the *Cabot*, but also from the *Intrepid*'s sister ships *Lexington*, *Essex*, *Franklin* and *Enterprise*. The *Musashi* sank under the onslaught; the *Yamato* and two other battleships were damaged; nine cruisers and destroyers were also damaged. Admiral Kurita ordered a reverse of course.

Admiral Halsey then took the *Intrepid* and the rest of the fast carrier task force north to strike at the Japanese carriers, while the old battleships of the Seventh Fleet engaged the Japanese Southern Force and destroyed it at Surigao Strait.

Kurita's Center Force, meanwhile, had reversed course and

headed toward Leyte Gulf, coming down through San Bernardino Strait. But without the “eyes” provided by aircraft, he was blind and thus didn’t realize that victory was within his grasp. Unaware that he faced a light U.S. naval force that could have easily been brushed aside, allowing him to smash the invasion fleet, Kurita changed course yet again.

Halsey saw his opportunity. He rushed down from his attack on the Northern Force and slashed into the Japanese naval forces in the south. Despite the valor of their crews, the Japanese ships were no match for Halsey’s planes. When the smoke cleared, the Japanese fleets had lost four battleships, four fast carriers, 12 cruisers and 12 destroyers. U.S. losses overall were one fast carrier, two escort carriers, and three destroyers.

By the morning of October 26, one of history’s greatest sea battles was over and the Japanese Navy no longer existed as an effective force.

Yet the Japanese had one final, devastating weapon in their arsenal: the *kamikaze*. Historically, this was a timely typhoon—a “divine wind” that had destroyed Mongol emperor Kublai Khan’s fleet and saved Japan from invasion in the 13th century. In modern terms, the *kamikaze* was a corps of daredevil crash-divers who were inspired by Japanese traditions of self-sacrifice to give up their lives in order to destroy enemy ships.

Organized into attack units composed of four Zero fighters armed with 550-pound bombs, each *kamikaze* pilot would use his plane as a weapon and crash-dive it into an American ship, preferably a carrier. American sailors would call them “suiciders,” or, with a touch of reluctant admiration, “devil divers.”

While his men fought bravely, without air support from carriers Admiral Kurita’s fleet was doomed.

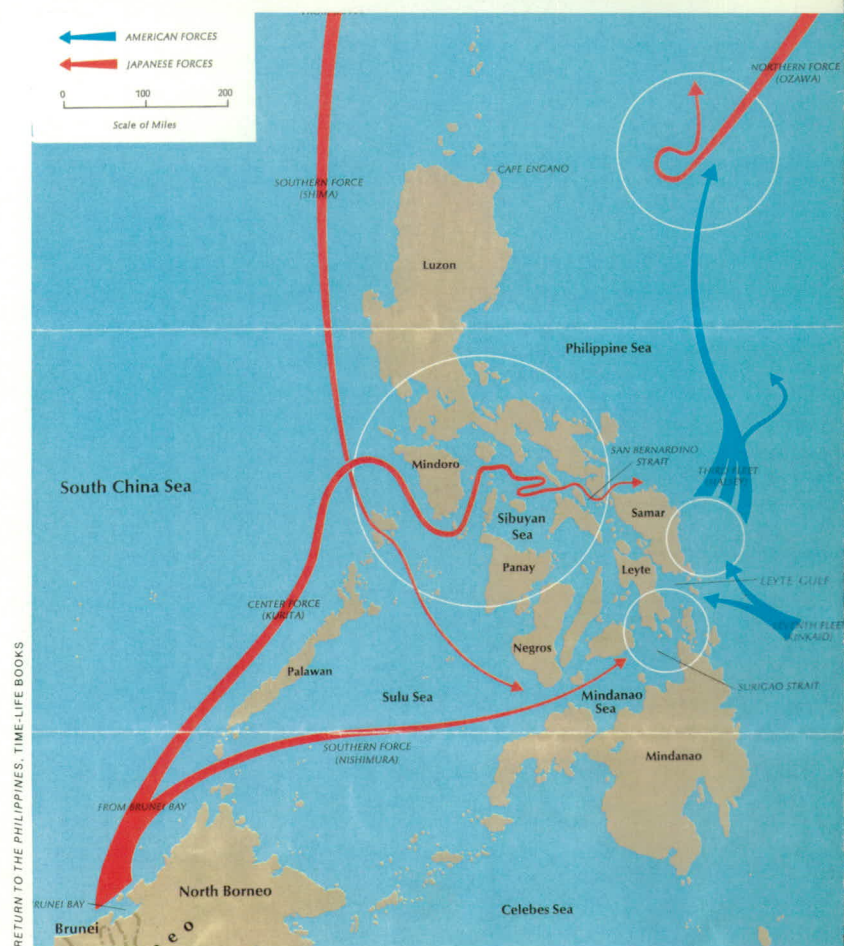
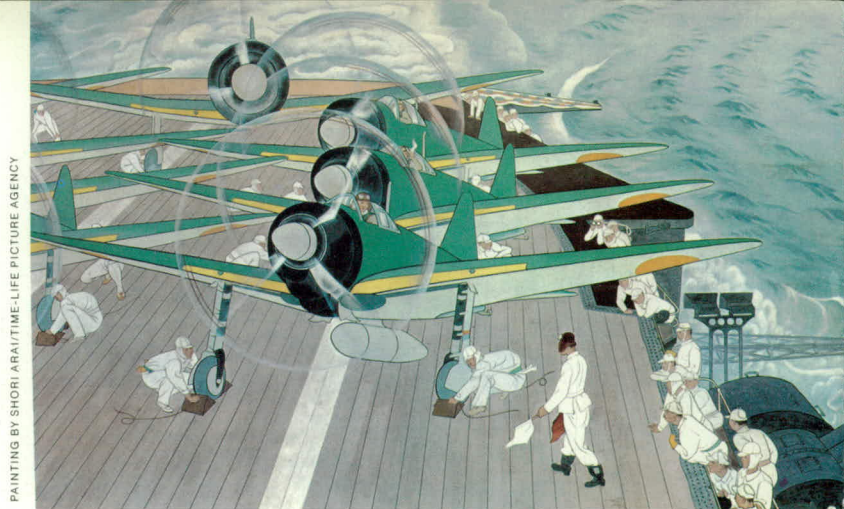
October 29 began as a bonanza day for the *Intrepid*. That morning, the carrier launched 112 sorties against Luzon and dropped 36 tons of bombs on Clark Field alone. While she lost 11 planes, a crew member recalled years later that “40 enemy planes were shot down by Air Group 18’s pilots, and at least seven others were destroyed on the ground.” However, he added: “The fliers had a good day, but not their mother ship.”

What happened was that their mother ship became the victim of the first *kamikaze* attack on the fleet’s fast carriers.

Shortly after noon a dedicated Japanese flier, his plane already badly damaged by the *Intrepid*’s antiaircraft fire, attempted to slam into the flight deck. He missed but his wing hit Gun Tub #10. Ten of the gunners—all of them black American cooks who had requested to be allowed to man the guns—were killed. Two others died soon afterwards of their wounds.

For the next few weeks the Japanese poured all the air strength they could muster into their Philippine bases, which were pounded almost without pause by planes from the U.S. carriers. *Kamikaze* attacks escalated correspondingly, damaging three fast carriers, but somehow missed the *Intrepid*—that is, until November 25.

Right: The ingenious Japanese attack plan, named Sho Go (“Victory Operation”), called for Imperial Navy forces (red) to smash the U.S. Seventh Fleet (blue) supporting the invasion of the Philippines, while a Japanese carrier force lured the vastly more powerful Third Fleet to the north. In execution, Sho Go failed. **Above:** Body bags hold the remains of black American cooks killed when a *kamikaze* crashed into their gun position on the *Intrepid*. Alonzo Swann, one of the surviving cooks, was awarded the Navy Cross for heroism. **Top:** Japanese artist Shori Arai employed the style of 18th century court painters to capture war planes about to take off from the deck of an Imperial Navy carrier.

At noon, the P.A. system announced a swarm of Japanese planes approaching from southern Luzon. Some of the remaining planes on the flight deck, all those prepared for takeoff, rose to meet the new attack. Two Japanese Zeros hit the water. Then, at 12:53, something hit the *Intrepid*—a suicide plane that plunged through the flight deck and down into the hangar deck below. Its bomb burst, peeling back the flight deck. Fires flared in the hangar. But once again, Damage Control fought briskly to put out the fires while the *Intrepid's* guns attempted to beat off further attack.

Now all hell was breaking loose in the sea and sky around the vortex that was the *Intrepid*. Cutting through the black pall cast by her guns, suicide planes hit the carriers *Hancock*, *Essex* and *Cabot*, damaging all three. A second *kamikaze* attacked the *Intrepid* just five minutes later. "For God's sake!" shouted the carrier's Gunnery Officer, "are we the only ship in the ocean?" It certainly must have seemed so to the hapless crew of the *Intrepid*. As horrified deck crewmen scrambled for safety, a Japanese "Zeke" slid in low onto the flight deck and its engine and bomb crashed through to the hangar deck.

The result was catastrophic. The plane exploded in the middle of the firefighters putting out the first fire. Every plane on board was damaged. All incoming planes were turned away and landed on the other carriers.

The *Intrepid* lost 64 men and 81 were injured in the suicide attack, but she still kept on fighting. And during the twin attacks, the four carriers in *Intrepid's* group shot down 19 enemy planes. The embattled carrier's own guns accounted for 13 more. Score for the group: 32 planes destroyed in 20 minutes. But American losses were devastatingly high, too. Four fast carriers were damaged and Halsey was forced to withdraw for repairs and to suspend operations against Japanese bases in the Philippines.

When firefighters finally controlled the blaze on the *Intrepid*, cleanup crews shoved everything over the side except the *kamikaze* plane's motor and the blackened, mutilated body of the pilot. Out of respect to a chivalrous code of conduct, he would later be buried at sea. Meanwhile, welders swarmed over the flight deck, and just three hours later it was ready to receive planes. Next day, the dead were committed to the sea with full military honors.

The *Intrepid* limped back to Ulithi, the scene of the October typhoon. Admiral Halsey came aboard for inspection, and ordered the carrier stateside for repairs. The battle for the Philippines was over for the USS *Intrepid*. But it was also over for the Japanese. With both their seapower and their airpower destroyed, they had for all practical purposes lost the war. Unfortunately for the Americans, they hadn't lost their will to fight. The *Intrepid* would be repaired and would spend the remaining nine months of the Pacific war battling the dreaded *kamikaze*. Twice more she would be hit—including an attack in April 1945 off Okinawa that caused her to list—and again men would die aboard her. But each time, she'd return to duty.

For the *Intrepid*, the war in the Pacific was but a brief, albeit horrifyingly violent, chapter in 50 years of service. That service included combat tours in Vietnam, the recovery of the Aurora 7 and Gemini 3 space capsules as the National Aeronautics and Space Administration's Prime Recovery Vessel, and duty as the official Bicentennial Exposition Vessel at Philadelphia in 1976.

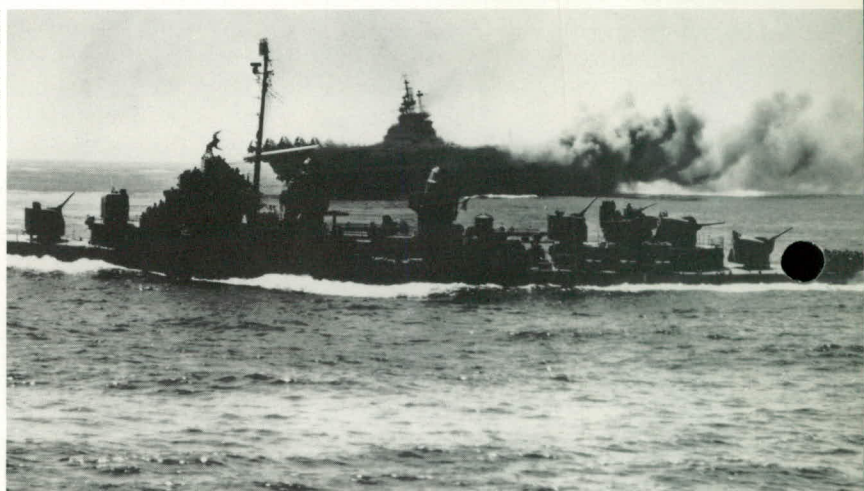
Covered with glory, the "Fighting I" retired in 1974, was stricken from the Navy List in 1981, and now resides in New York Harbor, the centerpiece of an unusual naval and aerospace museum. But she will be remembered as the most frequently hit U.S. Navy vessel of her time—and the most resilient, and most beloved, survivor. ☉

Below: U.S. Navy Dauntless dive bombers zoom over the deck of the Akagi, a Japanese carrier that was sunk during the Battle of Midway in June 1942. Three years later, in the war's twilight hours, the Intrepid (middle) takes a brutal kamikaze attack off the Japanese island of Okinawa. Despite the damage, the "Fighting I" never left her station in the task force. Bottom: Intrepid crewmen pose in front of the carrier's island, which is decorated with stencils of Japanese ships and planes sunk during her Pacific tour. From 1943 to 1945, the Intrepid helped sink one of the largest Japanese battleships; sank or damaged 289 other enemy ships; and destroyed more than 600 Japanese aircraft.

PAINTING BY ROBERT G. SMITH

NATIONAL ARCHIVES

OFFICIAL U.S. NAVY PHOTOGRAPH

Saluting the 'Intrepid'...

Both the U.S.S. *Intrepid* and the war in which she played such an important role are marking some historic anniversaries these days. On August 16, 1993, it was 50 years since the *Intrepid* was commissioned in Norfolk, Virginia. June 6, 1994, marks the 50th anniversary of D-Day and the beginning of the Liberation of Europe. The Battle of Leyte Gulf, a climactic naval engagement in the Pacific war in which the *Intrepid* was a key player, was fought 50 years ago October 24-25. And finally, in 1995 the 50th anniversary of the end of World War II is observed.

Mobil Corporation has been a major part of American seafaring for

more than a century and its tankers played a significant role in the war and in each of those dates. We provided fuel and lubricants that kept the war machine rolling smoothly at home and abroad. When the U.S. entered the war in 1941, Mobil had about 70 ships in its fleet. By 1945, 32 of its vessels had been sunk and another 19 damaged.

A recent issue of *The Compass*, Mobil's "Magazine of the Sea and Air," paid tribute to the *Intrepid* as both vessel and museum. In this reprint of that article, Mobil again salutes the *Intrepid* and her valiant crews, and remembers its own as well — the 437 mariners of the Mobil fleet who gave their lives at sea a half century ago.

מנהלה

מנהלה

משנה למנהל הכללי
SENIOR DEPUTY DIRECTOR GENERAL

ירושלים, כ"ג בתשרי התשנ"ו
17 באוקטובר 1995
ס-6075-רה"מ.חו"ל

אל: ✓ מר איתן הבר, יועץ רה"מ ומנהל הלשכה
גב' עליזה גורן, יועצת לתקשורת
מר אורי דרומי, מנהל לע"מ
מפקד יחידה 730
מר זאב שריג, רשות שדות התעופה
סנ"צ יצחק שחר, משטרת נתב"ג
מר בני ענבל, ממונה בטחון
מר עזרא סיידוף, ממונה בנא"מ, משרד רה"מ
גב' נורית כנען, כאן

הנדון: טיסת ראש הממשלה לניו-יורק - הנחיות מינהלה

כללי:

ראש הממשלה ופמליתו יצאו לביקור בניו-יורק במסגרת 50 שנה לאו"ם בתאריכים 20-26.10.95.

היציאה אור ל- 20.10.95 בטיסת אל-על 001 בשעה 01:45.

בשל אופי הנסיעה, לא יערכו טקסים ביציאה ובחזרה.

היוצאים בטיסה:

א. פמליית ראש הממשלה
מר יצחק רבין - ראש הממשלה
גב' לאה רבין - רעית ראש הממשלה (חזור בלבד)
מר אבא אבן - (נמצא בניו-יורק)
מר צבי אלדרוטי - מנכ"ל משרד ראש הממשלה
אלוף דני יתום - מזכיר צבאי לראש הממשלה
מר איתן הבר - יועץ ראש הממשלה ומנהל הלשכה
מר יצחק ליאור - סמנכ"ל אר"ל, משרד החוץ
גב' עליזה גורן - יועצת לתקשורת משרד רה"מ
מר אבנר אברהם - משרד החוץ
מר אבי אוחיון - צלם רשמי

ב. אבטחה:
סה"כ יצאו 4 מאבטחים.

לו"ז ביציאה (אור ליום ו' 20.10.95, בטיסת אל-על 001 לניו-יורק שעה 01:45)

- 00:15 התיצבות בעלי תפקידים בטרקלין מצדה.
- 00:45 התיצבות חברי הפמליה והמלווים בחדר השטיח האדום לביקורת דרכונים.
- 01:15 הגעת ראש הממשלה.
- 01:30 הסעת חברי הפמליה והמלווים למטוס.
- 01:35 הסעת ראש הממשלה למטוס.
- 01:45 המראה.

לו"ז בחזרה (יום ה' 26.10.95 בטיסת אל-על 004 מניו-יורק)

- 16:30 התיצבות בעלי תפקידים - בטרקלין מצדה.
- 17:00 נחיתה.
- 17:05 הסעת החוזרים לחדר טרקלין מצדה לסידורי כניסה ומכס.
- 17:30 יציאה.

מטלות ותחומי אחריות:

ממונה בנא"מ ותפקידים מיוחדים

- (1) הסדרת הכרטיסים והאישורים הנדרשים.
- (2) הפצת דף לנוסע.
- (3) תאום גורמי בטחון משטרת נתב"ג.
- (4) ניפוק תגי מלווה למוזמנים ביציאה ובחזרה.
- (5) הזמנת חדרי האירוח בהתאם.
- (6) הטיפול הנדרש להסדרת אישורי כניסה ויציאה.

ממונה בטחון

- (1) הצבת נציג בשער שלום לזיהוי הבאים.
- (2) הצבת נציג בכניסה לחדר האירוח.

מבקש טיפולכם בהתאם.

ב ב ר כ ה ,

משה מזרחי
משנה למנכ"ל

העתקים:

מר צבי אלדרוטי, מנכ"ל משרד ראש הממשלה
מר עמי טלמור, חשב המשרד

18/10/95

- בלמ"ס -

לשכת ראש הממשלה

טופס מעקב והנחיה לטיפול

מס' שוטף: 11977

נתקבל ב-: 18/10/95

מאת : משה מזרחי
המשנה למנכ"ל

אל : איתן הבר

מתאריך: 17/10/95

הנדון: טיסת ראש הממשלה לניו-יורק - הנחיות מינהלה

הנחיות לטיפול ומעקב

הנחיה לטיפול: תיוק

להעביר ל- : ציפי/מירב

שלב הטיפול : סוף טיפול

למעקב ב- : _____

מ י ל ו ת מ פ ת ח

_____	_____	_____
_____	_____	_____

ה ע ר ו ת

תויק בתיק 50 שנה לאו"ם

בגמר הטיפול יש להחזיר את הטופס למרכז רישום הדואר

רשימת מתנות לנסיעת ראש הממשלה
אדועי 50 שנה לאו"ם
20-26/10/95

מתנה לוורן כריסטופר - ליטוגרפיה מקורית עתיקה מאת הצייר דיוד
רוברטס - משנת 1875

10 תפוחי ירושלים - עם לוחית בלתי מחייבת

10 פסלי יונה - עם לוחית בלתי מחייבת

50 מחזיקי מפתחות

מתנה לאנט ואוסקר

מתנה לאריה וג'פרי

~~הזמנה עבור טראונה (באמצעות איתמר רבינוביץ')~~

~~מכתב לנשיא בולגריה~~

תיק המכיל: תמונות רוה"מ, תולדות חיים, כרטיסי ביקור, פולדרים,
ניירות רוה"מ

13/10/1995

01:02:50

אאאא, חרזם: 16571

אל: בטחון/1066

מ-: נייר יורק, נר: 365, תא: 121095, דח: 1838, מ: סג: שמ, בבבב

אל ראש הממשלה

שמור/מידי

אל: לשכת רה"מ
לשכת מנכ"ל משרד רה"מ
לשכת סמנכ"ל למינהל, משה"ח
חדר מצב, משה"ח
לשכת השגריר, רושנינגטון

דע: קב"ט נ"י - כאן
לשכת השגריר, נאו"ם - כאן
לשכת קונכ"ל - כאן

מאת: ק. מינהלה/ניו-יורק

הנדון: רשימת טלפונים - ביקור רה"מ בעצרת לרגל
ציון 50 שנה לאו"ם - 20-25/10/95

1. להלן מספרי הטלפון במזכירות פמליית רה"מ:

א. מלון REGENCY:

טלפון כללי של המלון: (212) 759-4100

מזכירות רה"מ: (212) 838-0573

(212) 838-0845

(212) 750-3056

(212) 888-2196

FAX: (212) 838-3289

2. מלון U.N. PLAZA:

טלפון כללי של המלון: (212) 758-1234

מזכירות רה"מ: (212) 754-3021

(212) 754-3023

(212) 754-3028

(212) 754-3031

FAX: (212) 754-3033

3. מספרי טלפון ניידים:

גב' לאה רבין - (917) 846-5077

צבי אלדרוטי - (917) 848-5002

דוד עברי - (917) 885-2875

איתן הבר - (917) 838-2985

דני יתום - (917) 838-3013

עליזה גורן - (917) 885-2864

גד יעקבי - (917) 887-2003

רכב שגריר - (917) 881-0455

קולט אביטל - (917) 887-2001

רכב קונכ"ל - (917) 991-6618

לשכת ראש הממשלה
לשכת מנכ"ל משרד רה"מ
לשכת סמנכ"ל למינהל, משה"ח
חדר מצב, משה"ח
לשכת השגריר, רושנינגטון
דע: קב"ט נ"י - כאן
לשכת השגריר, נאו"ם - כאן
לשכת קונכ"ל - כאן
מאת: ק. מינהלה/ניו-יורק
הנדון: רשימת טלפונים - ביקור רה"מ בעצרת לרגל
ציון 50 שנה לאו"ם - 20-25/10/95
1. להלן מספרי הטלפון במזכירות פמליית רה"מ:
א. מלון REGENCY:
טלפון כללי של המלון: (212) 759-4100
מזכירות רה"מ: (212) 838-0573
(212) 838-0845
(212) 750-3056
(212) 888-2196
FAX: (212) 838-3289
2. מלון U.N. PLAZA:
טלפון כללי של המלון: (212) 758-1234
מזכירות רה"מ: (212) 754-3021
(212) 754-3023
(212) 754-3028
(212) 754-3031
FAX: (212) 754-3033
3. מספרי טלפון ניידים:
גב' לאה רבין - (917) 846-5077
צבי אלדרוטי - (917) 848-5002
דוד עברי - (917) 885-2875
איתן הבר - (917) 838-2985
דני יתום - (917) 838-3013
עליזה גורן - (917) 885-2864
גד יעקבי - (917) 887-2003
רכב שגריר - (917) 881-0455
קולט אביטל - (917) 887-2001
רכב קונכ"ל - (917) 991-6618

1
2

1918

(917)	846-5002	-	דניאל איילון
(917)	796-7928	-	גידי מרק-עמיר
(917)	846-2410	-	ק. מנהלה
(917)	838-3006	-	בטחון
(917)	848-5002	-	בטחון
(917)	846-5061	-	בטחון
(917)	846-5009	-	בטחון
(914)	329-2404	-	בטחון

בברכת מועדים לשמחה,

מינהלה/ניו-יורק
רבקה כהן
12 באוקטובר 1995

סססס

2
2

[Handwritten signature]

September 27, 1995

ENTOURAGE: PRIME MINISTER'S TRIP TO THE UNITED STATES

ON THE OCCASION OF THE 50TH ANNIVERSARY

OF THE SIGNING OF THE UNITED NATIONS CHARTER

October 1995

1. Mr. Yitzhak Rabin, Prime Minister and Minister of Defense
Date of Birth: March 1, 1922
Passport No. 20609
2. Mrs. Lea Rabin, Wife of the Prime Minister
Date of Birth: April 8, 1928
Passport No. 20700
3. Mr. Abba Eban, Former Foreign Minister of Israel
Date of Birth: February 2, 1914
Passport No. 20899
4. Mr. Zvi Alderoty, Director General of the Prime Minister's Office
Date of Birth: May 9, 1934
Passport No. 4490721
5. Major General, Mr. Danny Yatom, Military Secretary to the Prime Minister and the Minister of Defense
Date of Birth: March 15, 1945
Passport No. 17142
6. Mr. Eitan Haber, Adviser to the Prime Minister, Head of Bureau
Date of Birth : March 12, 1940
Passport No. 20610
7. Mr. Yitzhak Lior, Deputy Director-General, International Org. of Human Rights Department, Ministry of Foreign Affairs
Date of Birth: December 6, 1938
Passport No. 24013
8. Ms. Aliza Goren, Media Adviser to the Prime Minister
Date of Birth: January 16, 1951
Passport No. 29516
9. Mr. Avner Avraham, Second Secretary, Ministry of Foreign Affairs
Date of Birth: January 1, 1965
Passport No. 26129
10. Mr. Avi Ohayon, Official Photographer
Date of Birth: October 28, 1963
Passport No. 12156

שונות

שונות